

המחלקה הכלכלית בכיה המשפט המחויז בתל אביב - יפו
ליבר נ' מוזס ואוח'
ת"א-20 22795-06-22
סוג עניין: תיקה 3 (אגרתות) - אחר
תאריך פתיחה: 09.09.2020
רמת חישוין: פוחט לציבור

במחלקה הכלכלית שבבית המשפט המחויז
בתל אביב - יפו

בעניין: 1644321

ע"י ב"כ עפר פירט ואו לירון ליברמן
 ממשרד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנען – עורכי דין,
 מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101
טל: 03-6097797 ; פקס: 03-6070800

ה המבקש

- נגד -

בבית המשפט המחויז ת"א
נתקובל (345)

09-06-2020

1. ארנון מוזס ת.ז. 051659159

2. מרימס נופך מוזס ת.ז. 69703874

שניהם מרוחוב נח מוזס 1, ראשון לציון 7565236

3. עו"ד אבי פילוסוף, ת.ז. 07274574

משרד גורניצקי ושות', משרד עו"ד

שדרות רוטשילד 45, תל אביב, 6578403

המשיבים

חברה

510103922 דייעות אחרונות בע"מ ח.פ.

(המשיבה הפורמללית)

ובעניין:

בקשה למתן הוראות מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות

בבית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לעשות שימוש בסמכותו מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות, תשנ"ט-1999 (להלן:
"חוק החברות") ולהורות, כדלקמן:

א. ליתן צו הצהרתי הקובלע, כי ההחלטה שהתקבלה בישיבת הדירקטוריון שנערכה ביום 27.5.20 (להלן: "ישיבת הדירקטוריון"), בדבר תיקון נוסח כתוב השיפוי שנמסר למשיב 1 - מר ארנון מוזס (להלן: "מר מוזס") מהחברה, כך שהחברה תישא בהוצאות המשפטיות של מר מוזס, בקשר לייצוגו בהליך הפלילי המתנהל נגדו בפרשฯ הידועה כ"תיק 2000", הינה החלטת בלתני חוקית שנועדה לעקוף את ההוראות הקונונטיות הקבועות בסעיף 267(א) לחוק החברות (ביחס ליכולתה של החברה להעמיד שיפוי לנושא משרה בה, בשלב ההליך הפלילי), כך שבהתאם להוראות סעיף 264(א) לחוק החברות, היא חסרת תוקף.

בនוסף והשלמה, ליתן צו הצהרתי, כי ההחלטה התקבלה כאמור בנסיבות כליל הగינות הפורצודוראלית והמהותית, ביחס לאופן שבו יש לאשר עסקאות בעלי עניין, ובהתאם לסעיף 280(א) לחוק החברות, דין בטלה.

ב. ליתן צו הצהרתי הקובלע, כי ההחלטה שהתקבלה בישיבת הדירקטוריון בדבר הארכת כהונתו של מר מוזס כמנהל העיסקים הראשי של החברה לתקופה של חמש שנים נוספות!, הינה ההחלטה אשר התקבלה בגין כליל הגינות הפורצודוראלית והמהותית ביחס לאופן שבו יש לאשר עסקאות בעלי עניין, ובהתאם לסעיף 280(א) לחוק החברות, היא חסרת תוקף. בהקשר זה, ככל שתשקל החלטה על מנת כאמור, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים (דיקטורים בחברה), לבורר עד תום את הטענה לפיה מר מוזס הינו פושט רגל וכן לברר את זהות נושא של מר מוזס וכן את קשריו בחברה עם מי מנושיו, עבור אישור הארכת כהונתו.

ג. ליתן צו הצהרתי הקובלע, כי המשיבים הפרו את חובות האמונים והזהירות המוטלות עליהם כלפי החברה, וביחס למאר מוזס - גם את חובת הגינות כלפי החברה, בכך שקידמו והתיימרו לאשר את אותן החלטות בדיקטוריון החברה, בחומר תום לב, בגין עניינים ותוך שהם מפרים את חובות גילוי המוטלות עליהם על פי דין.

ד. ליתן צו הצהרתי הקובלע, כי מר מוזס הפר את חובת האמוניים שלו כלפי החברה גם בכך שכפה על החברה להעמיד לו שיפוי בפועל ולשאת בהוצאותיו המשפטיות האישיות בקשר עם מימון הגנתו **בשלב החקירה הפלילית** בפרשת "תיק 2000" (הוצאות משפטיות בסך כולל של כ- 1,350,000 ש"ח!), **בגיגוד לדין**. זאת, הנו מאחר שלא נקבעה בתקנון החברה הוראה המתירה העמדת שיפוי בשלב החקירה הפלילית, הן מאחר שזו הסתיימה בהגשת כתב אישום חמוץ נגד מר מוזס (לצד אחרים), באופן השוללת זאת וכאותו של מר מוזס לקבלת השיפוי והשתתפות בהוצאות כאמור והן מאחר שמר מוזס לא批准ה את אישור הוצאה הכספיים בפועל לאישור הארגונים הרלוונטיים בחברה בהתאם להוראות חוק החברות.

ה. בהתאם להוראות סעיף 265(א) לחוק החברות, ליתן צו המורה למשיבים למסור לבקשת כל המידע והמסמכים ביחס לחברת הנדרשים לשם מילוי תפקידו כديرקטוריון, ובכלל זה, את המידע והמסמכים הבאים:

ה.1. מידע מלא בכתב (כולל אסמכתאות) בדבר היקף הסכומים שבಹם נשאה החברה עד למועד פתיחת הליך זה, לשם מימון הגנתו של מר מוזס בקשר עם החקירה הפלילית וההליך הפלילי אשר התנהלו וウודם מתנהלים נגד מר מוזס, בכל הנוגע לפרשת "תיק 2000".

ה.2. העתק הסדר שכ"ט בו נושאת החברה, בגין הייצוג שמקבל מר מוזס בהליך הפלילי.

ה.3. העתקי פרוטוקולי ישיבות דירקטוריון החברה שהתקיימו בשנים 2018-2020 שלא נמסרו לבקשת.

ה.4. מלאה המידע, הנתונים והמסמכים הרלוונטיים מהחברה ביחס למסחר בחויזים עתידיים ו/או מטבעות שביצעו מר מוזס באמצעות החברה וכיסיה, ואשר הוביל להיווצרותו של נזק אדיר לחברת המוערך בקרוב לミיליארד ש"ח. להורות למר מוזס ליתן פירוט זהה לגבי המסחר בחויזים עתידיים ו/או מטבעות שביצעו מר מוזס בעצמו ומכיספיו שלוה ככל הנראה מבנק הפעלים, במקביל למסחר שנייה מכיספי החברה.

ה.5. מלאה המידע והמסמכים הקשורים לעסקה שקידמו מר מוזס והגברת נפק מוזס במסגרת אמורה הייתה החברה לרכוש **בעבורות** את החזקota יתר בעלי המניות בחברה (לרבות הערכות שווים שהתבצעו לחברה או לנכסייה לטובת העסקה והסכום המימן לעסקה).

ו. בהתאם להוראות סעיף 266 לחוק החברות, להתר לבקשת לשכור שירותיו של ד"ר טל מופקדי (או כל ממוחה אחר עלייו יורה בית המשפט הנכבד) כמומחה כלכלי חוקר, על חשבון החברה, וזאת לצורך בחינת המידע הנתוניים והמסמכים אשר ימסרו כאמור ביחס למסחר בחויזים עתידיים ו/או מטבעות שביצעו מר מוזס בכיספי החברה, בד בבד עם מסחר מקביל שביצעו מכיספים שקיבלו כהלואה מבנק הפעלים, והציג תוצאות הבדיקה בפני דירקטוריון החברה. בנוסף לעניין זה מבוקש ליתן צו המורה למשיבים ו/או למי הקשור אליהם לשתי פעולות עם המומחה הכלכלי האמור במהלך הבדיקה כאמור ולמסור לו כל מידע הדרוש לו, על פי שיקול דעתו, לשם השלמות הבדיקה.

העתק כתוב הסכמה מצד ד"ר טל מופקדי למינוי, הצעת שכ"ט, וכן קורות חיים, מצ"ב כנספח 1 לבקשת זו.

ז. ליתן צו הצהרתי הקובלע, כי מר מוזס הפר את חובת האמוניים שלו כלפי החברה, בכך שלא גילה, או סירב להשיב לשאלות המבוקש ואף הסתיר מפני המבוקש ויתר חברי הדירקטוריון מידע ביחס לתלות ומערכות היחסים הקיימת בין מר מוזס לבין בנק הפעלים בע"מ (להלן: "**בנק הפעלים**"). זאת, לאור שורה של פעולות תموוחות שבוצעו על ידי נציגי בנק הפעלים, לטובתו של מר מוזס, כמפורט להלן.

בנוספ', להורות למר מוזס להבהיר בתצהיר עורך דין, האם הוא נגוע בעניין אישי ביחס לעסקאות שבין החברה ו/או מטעמה ו/או קשור אליה, לבין בנק הפעלים בע"מ, וכן לגלוות את מלאה המידע והמסמכים הרלוונטיים

לקשרים שבין מר מוזס לבין הבנק הפעלים בע"מ, העולמים להעיד על קיומו של עניין אישי ביחס לעסקאות המבוצעות בין החברה לבין הבנק הפעלים בע"מ ובכל זה, מידע בגין לחובותיו האישיים של מר מוזס ואו כל גוף הקשור אליו לבנק הפעלים בע"מ וכן כל מידע אחר שיכל להעיד על קיומו של עניין אישי של מר מוזס בהחלטות כאמור.

בנוסח להצהיר, כי העבודה שהמשיבים 2 ו-3 מצטרפים להגנה על מר מוזס, ומונעים בהצבעותיהם כל אפשרות לחיבב את מר מוזס להבהיר את מצבו הכלכלי ואת טיב מערכת היחסים שלו מול לבנק הפעלים, הינה בוגדר הפרת אמונים נגד החברה [בין השאר, בשים לבן, בהתאם לתקנון, אדם במצב של יתרת נכסים גרעונית (פשיטת רגל), כלל לא יכול להמשיך ולכהן כמנהל בחברה].

ה. בהתאם להוראות סע' 267(ב) לחוק החברות לקבע, כי על החברה לשאת בכל הוצאות המבוקש מושא הליך זה, לרבות אגרות בית משפט ושכר טרחת עורך דין.

ט. ליתן כל צו או סעד אחר, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד.

כנספחים לבקשת זו ולתצהיר התומך בה, מצורפים בין היתר, פרוטוקולי ישיבות דירקטוריון של החברה ופרוטוקולים של אסיפות בעלי מנויות של החברה. לאחר ובפרוטוקולים אלו מצוי מידע סודי ביחס לחברת, הרי שאלהו מוגשים בנפרד, במעטפה סגורה לעניין בית המשפט הנכבד (והמשיבים), ובית המשפט הנכבד מתבקש להורות למציאות שלא לסרוק אותם לתיק הדיגיטלי.

ואלה נימוקי הבקשה:

תוכן עניינים

5.....	א. פתיח דבר ועיקרו.....
10.....	ב. הצדדים.....
13.....	ג. העבודות הרלוונטיות הדורשות לעניין.....
13.....	ג.1. רקע (1) - פרשת הקיפוח הקודמת, שינוי תקנון החברה בפסק הדין, תוך הבטחת חופש המידע וזכות השתתפות נציגי כלל בתיה האב בניהול החברה.....
13.....	ג.2. רקע (2) - דוגמאות לניסיונות קודמים של מר מוזס להעביר החלטות שונות בדירקטוריון החברה לטובתו האישית ובニיגוד לטובות החברה, ותוך הפרת חובות הגילוי ומניעת מידע מהມבוקש.....
16.....	ג.3. מר מוזס מנסה לאשר בסיוום של המשיבים הוצאות מיליון שקלים מהחברה לצורך הגנתו המשפטיות וכן להאריך את כהונתו בחברה לשנים קדימה.....
18.....	ג.3.א. העבודות התקנון ונוסח כתוב השיפוי עבר לתיקון.....
20.....	ג.3.ב. מר מוזס מבקש לשנות את העבודות כתוב השיפוי, על מנת שיוכל להוציא מהחברה כספים גם לצורכי מימון הגנתו בהליך הפלילי לגופו.....
25.....	ג.3.ג. ישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר תיקון כתוב השיפוי.....
26.....	ג.3.ד. ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר הארכת תוקף ההתקשרות של החברה עם מר מוזס בשמונה שנים נוספות שהתקבלה במחטף.....
27.....	ג.3.ה. המאורעות לאחר ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20.....
30.....	ג.3.ז. ישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 - וההחלטות הפסולות הנוספות שהמשיבים התקיימו לקבל במסגרתה.....

ג.4. סירובם של המשיבים לדון בנזק האדר שמר מוזס הسب לחברה בנסיבות עתידיים/מטבעות.....	31
ג.5. המשיבים מסרבים לחושף בפני המבוקש מידע ומסמכים ביחס לחברה.....	35
ד. המשגרת המשפטית.....	36
ד.1. בקשה למתן הוראות מכוח סע' 267(א) לחוק החברות.....	36
ד.2. התקון שמר מוזס מבוקש לאשר בכתב השיפוי מנסה לעקוּף את האיסורים הקוגניטיבים שבחוק החברות והחלטת הדירקטוריון המאשר את התקון הינה חסרת כל תוקף.....	38
ד.3. החברה כלל אינה רשאית להעמיד מר מוזס שיפוי בקשר הפעולות הפסולות שביבצע - ניסיון לסתור בכו ^{ונ} העיתונאי של העיתון.....	44
ד.4. קבלת החלטה בדבר העמדת "הלוואה" (חלף שיפוי) דורשת בדיקת התקיימותם של תנאי היסוד להעמדת ה haloah.....	45
ד.5. מר מוזס איינו יכול לאשר לעצמו נטילת כספים מהחברה, רק מכוח כתב השיפוי, וזאת מבלתי לאשר את הוצאת הכספיים בפועל בארגנים המוסכמים של החברה (ובעצם מר מוזס הפר את חובת האמנים כלפי החברה, בכך שהוציא מהחברה כספים ללא אישור כדין).....	46
ד.6. ההחלטה הדירקטוריון מיום 20.5.2011 ומיום 27.5.2020 התקבלו בניגוד לכללי המשטר התאגידי התקין והן חרשות כל תוקף.....	48
ד.6.א. הפרת חובת ה גילוי.....	48
ד.6.ב. המשיבים הפרו את חובת שיקול את טובת החברה.....	50
ד.7. המשיבים הפרו את חובת המוטלות עליהם כלפי החברה.....	53
ד.8. ההחלטה הדירקטוריון מבלתי שנערך בהן דין "מיודיע" ותוֹך שהמשיבים מפרים את חובת זהירות המוטלת עליהם כלפי החברה.....	54
ד.9. המשיבים הפרו את חובת להפעיל שיקול דעת עצמאי כדים-טוריים.....	58
ד.10. לבקשת - דירקטור בחברה - זכות לקבלת כל המידע הנדרש לשם מילוי תפקידו.....	60
ד.11. מינוי מומחה כלכלית שיחקור את נסיבות גרים הנזק האדר שמר מוזס הسب לחברה בנסיבות עתידיים.....	62
ד.12. מר מוזס (או כל דירקטור אחר בחברה) מנוע מהצטייע ביחס לככל עסקה בה יש לו עניין אישי, והוראות סע' 278(ב) לחוק החברות אינן תחול בעניינו.....	64
ה. סוף דבר.....	68

א. פתח דבר ועיקרו

1. בקשה זו מוגשת בעקבות שורה של פעולות חמורות ובلتיחו חוקיות שבוצעו על ידי מר ארנון מוזס - בעל השליטה ודירקטור בחבי' ידיעות אחרונות בע"מ, בשיתוף פעולה ובתמיינכת המשיבים 2-3 (שהנים שני הדירקטורים הנוספים בחברה), תוך הפרה בוטה של החובות המוטלות על המשיבים כלפי החברה ותוך פגעה בזכויותיו של המבקש כדירקטור בחברה.
2. לצער המבקש, למר מוזס ולמשיבה 2 - גברת נופך מוזס (להלן: "גב' נופך מוזס") יש "היסטוריה" של שיתוף פעולה מזיך, על חשבון החברה וכלל בעלי מנויותיה (ובית המשפט הנכבד כבר התערב בניהול החברה, לאחר שקבע בעבר שהשניים משתפים פעולה על מנת לקפח את יתר בעלי המניות).
3. לצער המבקש, אל המשיבים חבר בעת האחרונה גם המשיב 3, דירקטור מטעם בנק הפעלים בע"מ (המחזיק בדרך כלל כינוי, במניות החברה המנקות לו כ-14 אחוז בזכויות הצבעה בדיקטוריון החברה, וכ- 34 אחוז מהזכויות לקבלת דיבידנדים מהחברה).
4. למיטב הבנת המבקש, מר מוזס חייב לבנק הפעלים באופן אישי, מאות מיליון שקלים, כאשר הכנסתתו של מוזס מהחברה, הין כל הנראה מקור הפירעון היחיד ל חוב. סביב החוב העצום, היקפו ומשמעותו, קיים קשר שתיקה מוחלט (מר מוזס עצמו, המשיבה 2, בנק הפעלים וכל נציגיו, פשט מסרבים לגלוות פרטים בנושא).
5. לאור ריבוי המעשים הפסולים (אשר המשותף לכלם הוא הקربת אינטראס החברה לטובה מר מוזס), בקשה זו לא תהיה קצרה.
6. המבקש יעשה כל שביכולתו להקל על בית המשפט למכת בסבב המעשים והחלהות הבאים:
7. **אישור מימון הגנתו המשפטי של מר מוזס על חשבונו החברה**:
8. במידע, משך תקופה ארוכה נוהלה תקירה פלילית מקיפה נגד מר מוזס, בכל הקשור לפרשה היידועה כ"תיק 2000". בסופה של החקירה האמורה, הוגש נגד מר מוזס כתב אישום חמור במסגרת מואשם מר מוזס בעבירות הצעת השוחד והבטחת השוחד לפי סע' 291 ו- 294(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
9. בלב כתב האישום עומדת החלטתו המודעת של מר מוזס "למכור" (לעוות ולשנות) את תוכן עיתון "ידיעות אחרונות" כך שיתמוך בראש הממשלה המכון (בתמורה לחקירה שתפגע במוחרה).
10. המבקש סבר שהשעות את מר מוזס מתפקידו כמנהל העסקים הראשי בחברה והעורך האחראי מיד עם חשיפת הפרשה. שכן, לטעםו, אדם החשוד בכך שרצה לשחד ראש ממשלה בשינוי תוכן העיתון, אינו יכול להוכיח בתפקידיו ולשלוט בעיתון ובתוכנו. הוא סבר (ועדיין סבור) שהותרתו של מר מוזס בתפקיד תפגע קשות באמינוות ובמוניינות של ידיעות אחרונות. בעמדתו זו, הctrף המבקש לדברים ברורים של מועצת העיתונות (שראו בחומרה הפקרת ניהול עיתון בידי חזו') ולבכרי העיתונאים (לרבות בידיעות אחרונות).
11. אלא שלצערו של המבקש, הגברת נופך מוזס ונציגי הבנק הפעלים מנעו השעה זו (בנסיבות בדיקטוריון ובאסיפות בעלי המניות).
12. ניסיון נוסף להביא להשעיתו של מר מוזס הטעצע על ידי המבקש עת הווחלט להגיש נגדו את כתב האישום החמור. גם ניסיון זה נתקל בחומרת ההתנגדות של המשיבה 2 ונציג בנק הפעלים.
13. במקום להשעות את מר מוזס, קופת ידיעות אחרונות מממנת את הגנתו!

- לאורך תקופת החקירה, בגין דין לתקנון החברה או לכתב השיפוט) ולא אישור דירקטוריון החברה, אך מר מושך מקופת החברה עד היום לפחות 1.35 מיליון ש"ח לטובות ערכות דינו בגין ניהול שלבי החקירה הפלילית בלבד.
- כעת, שהועמד לדין והוא יושב על ספסל הנאשם, חברי המשייבים כדי לשנות את מסמכי החברה כדי להבטיח המשך מימון הגנתו המשפטית (ככל הנראה ב מיליון שקלים נוספים, ובכל מקרה – ללא הגבלת סכום ולא בטחונות, הכל כראות עיניו של מר מושך).
- השייבים עשו כל תרגיל שבספר כדי לאפשר מימון זה, אך כפי שיוכת לבית המשפט, אין למימון זה של הנאשם הפלילית של מר מושך דבר עם טובת החברה, והוא מנוגד לדין באופן מוחלט. עוד יותר, שהשייבים סרבו ומסרבים לבדוק עם מר מושך (שהינו, ככל הנראה, חדל יכולת פירעון) יהיה מסוגל בכלל להסביר לחברת את הכספי במקורה וירושע.
- השאלה מדויקת "ידחווף" לבנק הופעלים לתמוך בכך שהחברה תמן הגנתו המשפטית של מר מושך, אולי תזכה לתשובה בבית המשפט הנכבד.
- הארכת משך כהונתו של מר מושך ב-5 שנים (!!) מהיום, ועד הגיעו לגיל 72:**
- כאמור, מר מושך נושא בתפקיד של מנהל העסקי הראשי בחברה והעורך האחראי של העיתון. מכוח תפקידיו אלו, חולש מר מושך על כל המתרחש בחברה, ברצותו מגלה לדירקטוריון, ברצותו מסתיר (בעיקר מה המבקש), אבל כך או אחרת הוא מכתיב כל מהלך וכל תוכן לעיתון ולפיעולתו.
- תוקף הסכם העסקתו של מר מושך הסטטיים ביום 20.3.31, עת הגיעו מר מושך לגיל 67.
- שלוש שנים קודם לכן, בדצמבר 2016, ביקש מר מושך "להאריך" כהונתו ב... 12 שנים!
- ה המבקש לא הבין מדוע מישחו אמרו לקבל הסכם עסקה ל-12 שנים ומדווע בכל הנושא על הפרק, 3 שנים מראש – טרם סיום תקופת ההתקשרות.
- השייבה 2 נותרמה כמובן לאישור ההסכם, וכך – לטענה ולטענת מר מושך – גם נציג הבנק. סוכם של המבקש תיקבע פגישה יחד עם השייבה 2 אצל נציג הבנק (המשמש גם כב"כ הבנק, גם ככונס הנכיסים מטעמו וגם כב"כ דירקטוריון הבנק), כדי שהאחרון ישכנעו "להציבו בעד".
- בעודו ממתין לפגישה, "התפוצצה" בתחילת 2017, "פרשת 2000". באחת הובן למה היה חשוב למר מושך לקבוע שליטתו 3 שנים מראש, ול-12 שנים (יודגש, כי המבקש לא טוען, שנציג בנק הופעלים ידע על החקירה טרם פרסום).
- התפוצצות הפרשה הורידה מסדר היום את הארכת ההסכם. אך לא הפסיק את ההנהלות החריגת.
- כך לדוגמה, פעמיים, ניסה מר מושך לסדר לעצמו בהילוות הלואה מהחברה בעשרות מיליון שקלים, מבלי להבהיר למה נדרש הכספי, מבלי להציג יכולת פירעון או בטחונות, ובריבית אפסית. כפושט רגלה כוארה, או לפחות כחייב במצוקה קשה, הניסיונות למשוך כסף מהחברה נעשו בלחש עצום.
- השייבה 2 ונציג הבנק (שלא נכח בפגישה, אבל לדברי מר מושך והשייבה 2 בהחלט היה בסוד העניינים), תמכו במהלך שיאפער הלואות חריגות אלו מהחברה למר מושך, לתקופה ארוכה בת 7 שנים, ללאلوح סילוקין, ללא בטחונות, ובריבית זניחה.

- .28. על השאלה מודיע היה "דוחף" לבנק הפעלים לתמוך במתן הלואה מהחברה (ובכך לפגוע לכוארה בנכס שלו), או על האפשרות שהחץ להלוואה קשור לחובה לפרוע חוב אישיש של מר מוזס לבנק הפעלים עצמו, אולי נקלט תשובה בבית המשפט הנכבד.
- .29. כאמור, בתחילת אפריל השנה פקע הסכם העסקתו של מר מוזס בחברה.
- .30. המבקש פנה לחבריו בדיקטוריון והציג לקיימן דיוון באופן שבו על דיקטוריון החברה לאתר מנהל במקום מר מוזס או לפחות לבחון חלופות.
- .31. אך לשואו. יתר הדיקטורים סרבו בכלל לשකול תחילה של איתור מנהל חלופי. חלוף זאת, נשלפה במקום טיוות הסכם [שלא הוצאה לבקשת קודט] המאריכה את תקופת ההתקשרות של החברה עם מר מוזס **בלא פחות מ- 8 שנים נספota, עד מלאת לו 25 שנים**. הטיווה אושרה על ידי המשיבים בו במקום, בלי לקיים כל דיוון מהותי במשמעות הדבר.
- .32. מכתב המבקש לבנק הפעלים (המזיהיר כי הבנק נותן יד למעשה נוראי ולפגיעה במידיעות אחרותו), הביא להתרבות שלוחיו של הבנק, ול"קיצור" תקופת המינוי של הפרק, לתקופה חריגה ביותר של **"רף 5 שנים"** ("תקופה חריגה" נאמר, שכן המבקש והח"מ לא מכירים מנהל בישראל, מוכשר ככל שהיא, המונה מראש לתקופה של 5 שנים, וזאת כאשר הוא יושב על ספסל הנאמנים).
- .33. המבקש התנגד בכל דרך. הוא ניסה להציג לבחון חלופות אחרות, הוא סבר שחשיבותם מר מוזס הוא אכן פשוט רגל (או לפחות חייב בסכומים עצומים), הוא סבר שיש להבין האם בנק הפעלים עומד ליינות מעשרות מיליון שקלים המובייטים במסגרת העסקה למר מוזס, הוא אמר שתחת ניהולו של מר מוזס החברה והיעitous התדרדרו מאוד בשנים האחרונות (זו עובדה שאיןה בחלוקת), והוא אמר שיש לבחון כל זאת לפני שמתחיכים לשלם למשחו עשרות מיליון שקלים על פני 5 שנים. כאן המקום לציין שגם הצעתו בעבר של המבקש, אשר נדונה השעיתה של מר מוזס מתפקידו בחברה, לבצע סקר שבו תבחן השפעת הורתת מר מוזס בתפקידו הרם על המוניין של "ידיעות אחרונות" נתקלה בסירוב גורף של יתר הדיקטורים.
- .34. לשואו ניסה המבקש להסביר את הפגיעה. הוא אמר (וכتب) שהעובד שמר מוזס ניסה "לסchor" בכו של העיתון, ו"להפוך" את הכו מהתנגדות לראש הממשלה לתמיכה שתבטיח לו את השלטון, אינה שנوية בחלוקת (שכן, ככלנו שמענו את התקלתו), וכי בה כדי להסביר נזק עצום לחברה ולבוצת "ידיעות אחרונות".
- .35. יתרה מכך. הדיקטורים הפגנו לפסיקה זה מקרוב של בית משפט נכבד זה, הקובעת שעבירה פלילית של מנהל מהוות כשלעצמה הפרת חובת האמונים כלפי החברה, וכך ש" הפרת אמונים" כמו כהפרת הסכם אשר אפשר ביטול החכם מול מר מוזס ודרישת השבה של כל הכספי שהועמדו לו מטעם החברה עד היום, דרישת שלא תוכל להתבצע כנראה בשל מצבו הכלכלי של מר מוזס).
- .36. אך הכל לשואו. יתר הדיקטורים פשוט סרבו לקיים דיוון.
- .37. המבקש יטען, כי החלטה חריגה זו, של מינוי נאים בפלילים לתפקיד המכריע במידיעות אחרות, ושל אדם שככל הנראה הינו פשוט רגל (ולכן פסול מלכהן כמנהל בהתאם לתקנון החברה) במשך 5 שנים, חייבת להתבצע בצורה מיודעת לחולוטין, וכי לא ניתן בכלל לקבלה, אלא רק כשכל העובדות פרוסות בפני מקבלי החלטות. המבקש יטען שמר מוזס חייב היה לגלוות את הפרטים הרלוונטיים יותר הדיקטורים (וכך גם

הדיםטור מטעם בנק הפעלים), כי היה על כולן לחפש חלופות ולפחות לבחון את הנזק לעיתון, וכל החלטה שמתقبلת ללא המידע הבסיסי הזה פשוט אינה חוקית או מחייבת כלפי החברה.

38. מר מוזט מוחק לחברת כמעט מיליארד שקל בהימורים – הצורך במינוי מומחה כלכלי:

39. מאחורי גבו של הדיסטורין, מר מוזט סחר במטבעות ו/או חוזים עתידיים. يوم אחד פנה המשנה למנכ"ל החברה, מר ינון אנגל, לבקשת ובקיש פגישה דחופה. בפגישה הודיע מר אנגל לבקשתו שהתקינה פעילות כזו, ושנగרמו לקבוצה הפסדי עתק בסכומים של מאות מיליון שקלים רבים, בחברה ובחברה אחות שהחברה הייתה ערבה לה. בסופו של דבר, הסתבר שההפסד הכלול שהסביר מר מוזט לקבוצה ולבעלי מנויות הגיע **לכמעט מיליארד שקל**.

40. למיטב ידיעת המבוקש, המשחר נעשה בחלקו הגדל דרך בנק הפעלים, אשר ידע ככל הנראה מה מתרחש. 41. כדי להבין מה קרה. ציריך לחזור ליום 3.7.18, אז חשף העיתונאי מר רביב דרוקר, מסמך על פיו בשנת 2013 היה חייב מר מוזט לבנק הפעלים סכום פנטסטי של כ- 56.7 מיליון דולרים (שהם נכונים באותה העת כ- 205 מיליון דולר ש"ח).

42. הגליוי הדהים את המבוקש, אשר הבין באחת שמר מוזט לא רק גורם נזק לחברת מיליארד שקל, אלא גם סחר ככל הנראה בשביל עצמו משם במקביל, ומובילו שנתן על כך גילוי לדיסטורין.

43. החל מאותו השלב, ולצורך בירור הנושא, פנה המבוקש אל מר מוזט, אל המשיבה 2, אל בנק הפעלים ואל נציגי הבנק (לרובות המשיב 3), אך קיים קשר שתיקה מוחלט. המשיבה 2 ציינה שהיא הופתעה ולא ידעה דבר על המשחר שביצע מר מוזט, אך איש מהדיסטוררים לא היה מוכן לתמוך בדרישת המבוקש לקבל תשובות ברורות ממאר מוזט. (לא על קיומו החוב האישי, לא על פעולות המשחר, ולא על הקשר בין פעולות אישיות אלו לבין כמיליארד שקל נזקים לחברת).

44. המבוקש (דיסטורין) ביקש את מסמכיו החברה הקשורים לאוטם ההימורים בחזים עתידיים ובמטבעות, ביקש ממאר מוזט להבהיר האם סחר במקביל, ביקש פרטים מהדיסטור מטעם בנק הפעלים, ואף ביקש מהמשיבה 2 להציג לבקשתו. אך הכל לשואה. קשר השתיקה נמשך.

45. בצר לו, ביקש המבוקש להביא לדיסטורין החברה הצעה על פייה ימונה חוקר אובייקטיבי אשר יבחן את פעולות המשחר, יבחן האם מר מוזט סחר במקביל, ויאפשר לחברת לבחון את האפשרות לפעול להבטה נזקה.

46. שלא בפתיע גם הצעה זו נדחתה על הסף, תוך שגム ניסיונתו של המבוקש לקיים ולודעון בהצעת הנושא, נדחוו כולם. איש לא הסכים למסור פרטים, איש לא הסכים לומר היכן מניעת הבדיקה תטיב עם החברה. פשוט דחיה על הסף ללא כל הסבר סביר.

47. המבוקש סבור, כי בהתאם לדין מסורתו לו הזכות למונות חוקר כאמור, על חשבון החברה, כאשר על כלל עובדייה ומנהליה לשתף פעולה עם החוקר. המבוקש ביקש וקיבל את הסכמתו של ד"ר טל מופקדי להתמנות חוקר כאמור. הדבר במומחה בעל שם שהוא ראוי לכל הדעות, אך המבוקש יסכים כਮובן לכל גורם אובייקטיבי אחר.

48. אי מסירות מסמכי החברה לעיוון המבוקש חרף הוראות הדין וההחלטה הברורה בתיק הקיפוח הראשוני:

49. בשנת 1997 קבע בית משפט נכבד זה (MPII כבוד השופט רוביינשטיין), כי מר מוזט והגברת נוף מוזט מקפחים את זכויות יתר בעלי המניות ב"ידיות אחרונות", עושים בחברה כבשלחם, ומונעים מידע מהותי

מיתר שותפים והדיקטורים מטעם (ה"פ (ת"א) 2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ, [פורסם בנו] (להלן: "פרשת הקיפוח הקוותת").

50. אחת הקביעות הפוזיטיביות שנקבעו בפסק הדין האמור הייתה חדה ותכלתה המחייבת את החברה, להציג לכל דירקטור כל מסמך של החברה, אשר יבקש.
51. בכך קבע בית המשפט פוזיטיבית וספציפית את הבורר מלאיו בדיון הישראלי (ולא היה ברור לנויה למטר מוזס והגברת נופך מוזס), כי גם לדיקטורים אחרים, מותר לבחון את כל מסמכיו החברתיים, ולהחברה יש חובה בהתאם למוסרים.
52. אלא שבחברה כאן, דין - בכלל, והחלטות שיפוטיות - בפרט, הינו בגדר "המלצת". לפיכך, בית המשפט מתבקש ליתן (שוב) סעד שיורה למשיבים לדואג לכך שה המבקש קיבל כל מסמך הקשור בחברה והמצוי בידיהם או בידי החברה.
53. להלן בתמצית סדרה של מסמכים הנמנעים מה המבקש ובית המשפט הנכבד מותבקש ספציפית להורות על מסירותם. את כל המסמכים ביקש המבקש מהחברה, אך נדח בבזע:
- 53.1 הסכם שכר הטרחה בין מר מוזס לפרקליטותו והאסמכתאות על התשלומים שבוצעו בפועל עד היום - ברגיל, לא היה זה מעוניינו שה המבקש, אבל משעה שהחטא עד כה נלקח מקופת החברה ובเดעת המשיבים לאפשר המשך נטילת הכספיים למימון יצוגו של מר מוזס בהליך הפלילי (בניגוד לדין), הררי שה המבקש מעוניין לדעת במה מדובר.
- 53.2 כל המסמכים הקשורים להימוריו של מר מוזס בכספי החברה, וכל המסמכים הקשורים להימוריו המקבילים בספי הפרטי (ומהכפסים שלולה מבנק הפעלים) –
- מסמכים אלו חשובים כדי לבדוק את הנזקים שהסביר מר מוזס לחברת, ובעיקר כדי לבחון האם שימושו בספי החברה גם לטובות שיפור שווי הפוזיציות בהן החזקן מר מוזס באופן פרטי או כדי לחלו מושג פוזיציות לא טובות (הינו – החברה ומר מוזס היו שני צדדים באותה עסקה, במטרה לשפר את מצבו של מר מוזס).
- 53.3 כל המסמכים הקשורים לעסקה שנרכמה בין בנק הפעלים (באמצעות שליחיו) לבין מר מוזס והגברת נופך מוזס - המדובר בעסקה מהשנה האחרונות, בנסיבות החברה הייתה אמורה לרכוש את מנויות ידיעות אחרות (בנק הפעלים, בנק דיסקונט, משפטו של המבקש ואולי אף חלק ממניות הגב' נופך מוזס) בעבר מר מוזס והגברת נופך מוזס.
- במסגרת עסקה זו, נערכו עשרות מסמכים, לרבות הערכות שווי לחברת ולנכסייה, והסכם הלוואה עם צדדים שלישיים. למרות שה המבקש ומשפחתו היו אמרורים أولי להיות צד להסכם, מר מוזס והגברת נופך מוזס סרבו למסור את המסמכים לבקשתם.
- גם לאחר כשלון העסקה, סרבו יתר הדיקטורים למסור את המסמכים לבקשתם (הפעם בטענה שהמסמכים כבר אינם רלוונטיים יותר, מכיוון שהעסקה נפלה....).
- כל הדיקטורים ראו ומכוירים את מסמכיו העסקה, בנק הפעלים (שהיה חלק מהותי מהמו"מ באמצעות שליחיו) מכיר את העסקה ומסמכיה, בית משפט של פירוק (לו הוגש ההסכם) מכיר – אבל לבקשת (דיקטור בחברה) אסור לראות. ולמה אסור לבקשתם – כי כך "פסק" מר מוזס וכך הת-interface בתמיד הגברת נופך מוזס והדיקטור מטעם בנק הפעלים.

לא מן הנמנע, שהמשיבים ובנק הפעלים מבינים שחשיבות הערכות השווי (וכנגורת מהן שווי חלקו של מר מוז בחברה), לצד היקף חובו של מר מוז, יחשפו באחת, כי מר מוז אכן פושט רגל.

.54. להלן תוכגנה העובדות הנדרשות (המבקש יעשה מאבחן בין העובדות הרלוונטיות לכל אירוע וסעד נדרש, אך לעיתים הדברים כרוכים האחד בשני).

.55. לאחר החלק העובדתי יובא החלק המשפטי, שבו הסבר מדוע זה זכאי המבקש לכל אחד מהすべדים המבוקשים (או לсудים אחרים וחולפים עליהם יורה בית המשפט) הכל כדי לגרום לחברה לפעול על פי חוק ולמנוע מיתר הדירקטורים לרמוס את הדין (ויחד עם רמיית הדין – גם רמיית החברה ורמיית זכויות המבקש כדיקטור בה).

.56. בית המשפט גם יתבקש להורות (בהתאם לדין), כי החברה היא שתישא בעלות החתוםים מטה, הפעלים בשם המבקש (ممש כפי שהחברה נשאת ותישא בעלות של עורכי הדין הפעלים בהוראת הדירקטורים האחרים ומקבלים שכרם מהחברה).

.57. ואחרון לפתח הדברים יאמרו שניים אלו:

.58. האחד - בין כל הצדדים התנהל במשך התקופה האחזונה מו"מ להפרדה (הרעיון של מר מוז היה שהוא עשה שימוש בנכסיו החברה כדי לרכוש את זכויות יתר בעלי המניות, לרבות - בנק דיסקונט, ומשפחת יודקובסקי המיוצגת בדיקטוריון על ידי המבקש). בתקופה זו התבקש המבקש שלא לפעול חרף טענותיו, בעוד מר מוז התחייב שלא להעביר החלטות חד צדדיות בחברה. המבקש הבahir, כי הוא מתנגד לכל פעולה שתזיק לחברה ועומד על טענותיו כולם, אך ימתין עם העתרה כדי לראות האם הוא "מושחרר" מ לחברה (שאז אין הדברים מעוניינו) או שמא לא תהיה עסקה. משירדה העסקה מן הפרך, משחזר מר מוז לפעול שוב באגרסיביות לשיפור מצבו שלו על חשבון החברה, ומשכלו כל הקיצין, פונה המבקש בבקשת זו.

.59. השני – בית המשפט מתבקש ליתן אמירה ערכית ומהותית, אשר תעזור את הגיל השני בחברה של התעמרותו של מר מוז בשותפיו (אלו שלא "קנה" ואלו שלא נהנים מעשרות מיליון השקלים הנוספים שבಡעתו לקחת מקופת החברה). רק אמירה מהותית, אשר תעצור את הסחף ותאפשר למבקש לתפקיד כדיקטור בחברה, תمنع (אלו) את הדורסנות.

.60. לצורך אלו – ולצורך שמירת טובת החברה והתנהלות תקינה של דיקטוריון החברה, מוגשת בקשה זו.

.61. יובהר, כי המבקש בחר לכת בדרך של בקשה למתן הוראות המוגשת על ידי דיקטור (מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות), לאחר שהכח"מ סבורים, כי זו הדרך הנכונה והיעילה, המקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב ויכולת ליתן את הסudsים המבוקשים לעיל, אשר יאפשרו למבקש לבצע תפקידו כדיקטור, ויגרמו לחברה ולמשיבים – יתר חברי הדיקטוריון לפעול על פי דין, ולהצדול מהפרת החובות המוטלות עליהם כלפי החברה. דרך חלופית הינה דרך התביעה הנגזרת. לאחר שבקשה זו מלאה בכל מקרה בתצהיר המבקש, הרי שאם בית המשפט הנכבד יסבור, כי יש לפעול בדרך החלופית (או אף בשתייה) הרי שכן ינהג המבקש.

ב. הצדדים

.62. חברות ידיעות אחראונות בע"מ הינה חברה פרטית המאוגדת בישראל.

העתק דוח רשות החברות של החברה, מצ"ב כנספה 2 לבקשת זו.

63. החברה עומדת בראש קבוצת "ידיוט אחיםונות", העוסקת בעיקר בעיתונות, בתקשורת ובהפצה. בין היתר, החברה/קבוצת מפעילה את העיתון היומי הנמכר ביותר בישראל ומפעילה מספר עסקים תקשורת נוספים, לרבות רשת המקומותיים ידיוט תקשורת, העיתון הכלכלי "כלכליסט", הפורטל האינטראקטיבי Ynet, השבועונים לאשה, פנאי פלוס, ועוד.

64. היסטורית, הבעלות בעיתון התחלקה בין מספר בתים אב, כאשר במהלך השנים ידעו החזקות בחברה גלגולים שונים.

65. נכון למועד הגשת בקשה זו החזקות במניות החברה מתחלקות בין גורמים שונים, וביניהם שלושה בתים אב היסטוריים ושני בעלי תפקיד שמונו כconomics על חלק ממניות החברה:

65.1 בית האב של נח מוזס זיל - מיוצג בדירקטוריון על ידי מר ארנון מוזס (המשיב 1, לעיל ולהלן: "מר מוזס"). מר מוזס מכון כייר דירקטוריון החברה, כמנהל העסקים הכללי של החברה וכעורך האחראי של העיתון. מר ארנון מוזס שולט ומצבע מכוח מנויות החברה המוחזקות בידי חבי פולן בע"מ (אשר בעלי המניות העיקריים בה הינם מר מוזס, אחותו - גבי גודי ניר מר מוזס שלום בראו פישמן תקשורת בע"מ, לשעבר בשליטת אליעזר פישמן ומזה מספר שנים בכינוס נכסים עבור בנק הפועלים), וכן מכוח מנויות החברה המוחזקות בידי עזבון נח מוזס זיל (אשר נפטר בשנת 1985) הouselות גם את החזקотיה של אחותו, גבי גודי ניר מר מוזס שלום.

מר מוזס הוא כל יכול בחברה ובעיתון. ברצונו מסלק את העורך הראשי (כפי שעשה בשנת 2018 עם מר רון ירון), ברצונו מונע מידע מיתר הדירקטורים, וברצונו מחוליט כמה כסף ימשוך מקופת החברה לטובת הגנתו המשפטית. די לקרו את תמלול שיתומו עם ראש הממשלה, כדי להבין שמר מוזס יכול לקבוע מה ייכתב בעיתון, יכול לפטר ולגייס כתבים ופרשנים, ואף יכול להפוך את הקו הבסיסי של העיתון מכוון המתנגד למר נתניהו לקו הפוך – זהה האחד את מר נתניהו באופן שיבטיח לדעת מר מוזס למר נתניהו את היוטו ראש ממשלה כל זמן שירצה.

65.2 בית האב של רاؤון מוזס זיל - מיוצג בדירקטוריון על ידי גבי מרום נוף מר מוזס (המשיבה 2), אשר הינה רעייתו של יחק נוף מוזס, בנו של ראוון מוזס זיל. **בפרשת הקיפוח הקודמת נקבע כי גבי נוף מוזס ומר מוזס חבו ייחדו כדי לקփ את יתר בעלי המניות.** גם כיום גבי נוף מר מוזס היא עוסקת בדברו של מר מוזס באופן מוחלט (וזאת, כאמור להלן, לאחר מכן מר מוזס הבטיח לגבי נוף מר מוזס לעשות שימוש בכוחו כדי לגורם לחברת לרכוש את מנויותה ובכך לحلץ מהחזקотיה בחברה). כפי שיפורט להלן, בין מר מוזס לגברת נוף מוזס יש יחסי "תן-קח" על חשבון החברה.

65.3 בית האב של דב יודקובסקי זיל - מיוצג בדירקטוריון ידי חתנו של מר דב יודקובסקי זיל - מר דוד ליבר (הוא המבוקש).

65.4conomics שמנו על מנויות אליעזר פישמן - בהתאם להחלטות בית המשפט בתיק פר"ק 1165-09-16 בנק הפועלים בע"מ נ' נכסים משפחתיים פישמן בע"מ ואח', [הורסם בנבו] (29.9.16), מונו עוזי'ד פנחס רובין ועו'ה'יד ירון אלכאי,conomics נכסים מטעם בנק הפועלים, על מנויות החברה אשר הוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן וחברות בשליטתו (להלן ביחד: "פישמן"). מדובר במניות החברה שהוחזקו על ידי חבי בראו פישמן תקשורת בע"מ וכן במניות של החברה שמוחזקות על ידי חבי פולן בע"מ, הנשלטה בידי מר ארנון מוזס ואחותו גודי ניר מר מוזס שלום, בה למחר פישמן החזקות מיעוט (להלן: "מניות פישמן").

במשך כשנתיים מאז מינויים, כונס הנכסיים מטעם בנק הפעלים סיירבו למנות דירקטורי מטעם לדירקטוריון. בחודש אפריל 2018 המצב השתנה, עת מונה עוה"ד פילוסוף כديرקטוריון מטעם כונס הנכסיים בחברה.

- 65.5 **כונס נכסיים שמונה לאחרונה על חלק ממניות בית האב יודקובסקי** - בהסתמת בית האב יודקובסקי, ביום 12.8.19 מונה עוה"ד אמנון לורן, ככונס נכסיים מטעם בנק דיסקונט לישראל בע"מ, על 7.5% מ מניות החברה, וככ- 4.5% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון (פר'יק 47320-07-19 **בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' כונס הנכסיים רשמי**, [פורסם בנגנ'] 12.8.19). נכוון למועד הגשת בקשה זו, לכונס הנכסיים מטעם בנק דיסקונט אין ייצוג בדירקטוריון החברה.
66. בהתאם להוראות תקנון החברה, אשר תוקן במסורת פסק דין שניתן בעניין החברה (לאור קיופו משותף ומתmeshך מצדיו של מר ארנון מוזס וגב' מריס נופך מוזס, כפי שיפורט להלן), כל אחד מבתי האב זכאי לדירקטוריון. **לديرקטוריון מטעם כל בית אב מסור כוח הצבעה הנגור מהחזקתו היחסית במניות**.
המקנות זכות הצבעה בחברה.

העתק תקנון החברה, מצ"ב כנספה 3 לבקשת זו.

67. נכוון למועד הגשת בקשה זו, חלוקת זכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה הינה, כדלקמן:
- 67.1 **בית האב של נח מוזס זיל** - באמצעות מר מוזס - מחזיק בכ- 59% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.
- 67.2 **בית האב של ראובן מוזס זיל** - באמצעות גבי נופך מוזס - מחזיק בכ- 15.1% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.
- 67.3 **בית האב של דב יודקובסקי זיל** - באמצעות המבוקש - מחזיק בכ- 11.3% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה. יוער, כי עד לפני כחודש ימים, בית האב יודקובסקי החזיק בכ- 15.2% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון. ברם, בדירקטוריון החברה התקבל החלטה נוטרלו והורדמו הזכויות למינוי והצבעה בדירקטוריון החברה - הקשותות למניות אשר שעבדו לבנק דיסקונט, באופן שהקטין את זכויות הצבעה של המבוקש בדירקטוריון החברה, והגדיל באופן יחסית את זכויות הצבעה של יתר המשכבים. יובהר שהמבקש לא השתתף בהצבעה בעניין זה בדירקטוריון מחמת זהירות, והוא שומר על כל זכויותיו בעניין.
- 67.4 **בנק הפעלים** - מכוון כניסה פישמן המשועבדות לו - באמצעות המשיב 3 - עוו"ד פילוסוף - מחזיק בכ- 14.6% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון החברה.
68. **למען שלמות התמונה יוסיף, כי המשיב 3 - הדירקטוריון מטעם כונס הנכסיים ובנק הפעלים** - הוא שותף במשרדים של כונס הנכסיים.
69. **אחד מכונס הנכסיים - עוה"ד פנחס רובין** - מי שמצביע בשם מניות פישמן באסיפות בעלי המניות של החברה, כיהן בעבר גם כבא כוח החברה, וגם כמייצגו האישי של מר מוזס. בנוספ', ולמייבט ידיעת המבוקש, בנוספ' לכבודו ככונס נכסיים מטעם הבנק, עוה"ד רובין גם מכחן כבא כוח בנק הפעלים וגם כבא כוח דירקטוריון בנק הפעלים.

¹ כאמור, נכוון למועד הגשת בקשה זו, כונס הנכסיים מטעם בנק דיסקונט טרם מינה דירקטורי מכוון המניות המשועבדות לטובת בנק דיסקונט. הדירקטורים בחברה (המשכבים) סבורים שאין לכונס מטעם דיסקונט זכות למועד דירקטוריון מטעמו.

.70. לכונס הנכיסים מטעם הבנק השפעה עצומה על המתרחש בחברה. כך לדוגמה, כולם חיכו למצאה פיו עת התבוקשה לראונה השעיתו של מר מוזס לאחר פרסוםה של פרשנת "תיק 2000" וכונס הנכיסים (עו"ה יד רובין) סבר שיש להתייר למר מוזס להמשיך ולכהן. בכך חרצ כונס הנכיסים את דבר הישארותו של מר מוזס בתפקידו.

ג. העובדות הרלוונטיות הדרושות לעניין

ג.1. רקע (1) - פרשת הקייפות הקודמת, שינוי תקנון החברה בפסק הדין, תוך הבחתה חופש המידע זכויות ההשתתפות נציגי כל בתיה האב בניהול החברה

- .71. כאמור, החברה הינה חברה פרטית העומדת בראש אחת מקבוצות התקשורת הגדולות במדינת ישראל המשיב 1, מר ארנון מוזס, מחזיק ברוב מוחלט מכוח החכבה בחברה, מכחן כיו"ר הדירקטוריון וכן כמנהל עסקים ועורך אחראי. ניתן לומר שעל פי יישק דבר. ברצונו, יוביל קו עיתונאי, ברצונו יפטר או יגייס עובדים, ברצונו ידוח לדיירקטוריון או לחלק מהדיירקטוריום וברצונו ימדר דיירקטור. הוראותו למנהל בעיתון, יהיה זה בכיר ככל شيء, תקובד לרוב כפודעה בגוף צבאי.
- .72. דוגמא מוחשית להתנהלות הכוחנית מצאה ביטוי משפטי, בהליך משפטי שהתנהל בין בעלי המניות בחברה, אשר החל בעקבות שורה של פעולות, עסקאות והסכם נסתרים שביצרו את שליטתו של מר מוזס בשליטה היחיד של החברה בצוותא עם מרим נופך מוזס (המשיבה 2), תוך רמיית זכויותיהם של דיירקטורים ובעלי מנויות המיעוט בה.
- .73. ביום 25.6.1997 ניתן פסק דין בפרשנת הקייפות הקודמת. בצד חסר תקדים בדיין הישראלי התעורר בית המשפט ושינה תקנון והנגדות שריר ותקף, כדי להסיר ולמנוע קיופה.
- .74. בפסק הדין נידונו באריכותות אונטו פעולות, עסקאות והסכם נסתרים שכרת מר מוזס וקידם בשיתוף פעולה עם גבי נופך מוזס, לשם ביצור שליטתו בחברה, לשימוש בכיספה כבשלו, ותוך פגיעה בעלי מניות המיעוט וקייפות זכויותיהם.

העתק פסק הדין שנייתן בפרשנת הקייפות הקודמת, מצ"ב בנספח 4 לבקשת זו.

- .75. בין היתר נקבע, "שתיות הניהול של החברה, כפי שהדבר עולה מהתנהגותו של ארנון [מר מוזס – ח.מ.] כדיktoro היא, של שליטה אישית עצמאית בלי לשתף את יתר בתיה האב בפרטי הנזונים והlıklar, וגםמעט בהציג פרטי הנזונים בפני הדיירקטור השני."

- .76. עוד נקבע, כי מר מוזס נהג בדרכ השגרה למנוע מייתר נציגי בעלי המניות בחברה גישה למידע, וניתק אותו באופן מוחלט מכל המתרחש בחברה. ר' סע' 49 לפס"ד פרשת הקייפות הקודמת:

"...ניטרולו של המיעוט מכל הנעשה בחברה הוא, לטעמי, בגין יצירה של נסיבות בהן השותפים בחברה משפחתיות, נמצאים בمعין גישוש באפייה בכל הנוגע לעניינה הפנימיות של החברה, שהיא גם קניינם. והוא אומר, ציפיותיהם הלגיטימיות של בעלי מנויות המיעוט לניהול משותף כלשהו של החברה,مسؤولות ונדחות, ולא רק שאין ניהול משותף, אלא אין גם מידע המועבר אליהם באופן לגיטימי, בדרך המלך, כדי שיידעו אל נכו מה קורה עם קניינם, וכי שיכלו לפחות להשמיע ולהציג. בכך אני רואה את עיקרו של הקיוף."

78. בנוסף, נקבע, כי מר מוזס וגב' נופך מוזס נהגו להסתיר מיתר בעלי המניות מידע בדבר הוצאות פרטיות ומיציקות שלהם מקופת החברה, לרבות בנוגע להעמסת הוצאות משפטיות שלהם, על חשבו החברה [פס' 50, עמי 54].

79. בסופה של פסק הדין, ולאור מעשי הקיפוח שבוצעו על ידי מר מוזס יחד עם גב' נופך מוזס מאחורי גבס של הדירקטורים מהמייעוט, נתן בית המשפט צו המורה על תיקון תקוננה של החברה, באופן אשר ימנע - לעתיד - את חוסר השકיפות הנובע משלתו היחידה מר מוזס על החברה (פס' 53-54, עמי 55 לפסק הדין):

"...במלים אחרות, בנסיבות הנתונות, מנו הרואין לשתף את בעלי מנויות היסוד בדיבעה על הנעשה בחברה, לאפשר להם להביע את דעתם, ליעזר אפשרות להעלאת השגות ולהסקת מסקנות בתחום כלשהו, כהבנתו או ברצונו של בעל מנויות יסוד זה או אחר. כל זה יPsiיק את הניטוק והניטול הכספיים של בעלי מנויות המייעוט הגיעו למימדים של קiproח במלוא ממשענותו של מושג זה וייצור בסיס סביר לשיתוף פורה יותר בין בעלי מנויות היסוד של החברה המשפחתית הניל בעtid. כדי לממש כוונה זו, יש לבנות מועצת מנהלים, קרי דירקטוריון אשר חברים בו נציג אחד מכל בית אב.

... לבן החלטתי להסתפק בשלב זה במבנה מועצת מנהלים מכוח הוראה שתיווסף למסמכי היסוד שלא ניתן יהיה לבטלה על נקלת, כפי שארע בעבר ושלא תהיה מבוססת רק על הסכמה חולפת של בעלי מנויות היסוד, כפי שהיא בעבר, אלא על קביעה מחייבת, שאין לשנותה אלא ברוב מיום.

ההחלטה המסכמת

...

בתוקף סמכותי לפי סעיף 235 לפקודת החברות, החלטתי לקבל את ההמراهכה בכל שהיא נוגעת לטענת הקiproח, ולהורות כי לשם הסרת הקiproח תשונה תקנה 7 לתקנון החברה כדלהלן:

הנוסח הנוכחי של תקנה 7 يتבטל ובמקומו יבוא:

"7. תקנות 68, 69, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92 ו- 93 של התוספת השנייה לפקודת החברות (נוסח חדש), התשמ"ג-1983, לא תחולנה ובמקומן תבואנה ההוראות הבאות:

א. תיקון מועצת מנהלים של החברה (להלן: "הדירקטוריון").

ב. הדירקטוריון יהיה בן חמישה חברים (חבר דירקטוריון יכוונה להלן: "ديرקטטור").

ג. כל אחד מחמשת בתיה האב של משפחת מוזס, קרי בתיה האב של נוח, מאיר, רואבן ואלבנסנדר מוזס ודב יודקובסקי יבחרו מתוכם דירקטטור אחד. הבוחרים בכל בית אב יהיו בעלי מנויות היסוד מסווג א' או ב' ביחיד ובמקורה של עצמן בתמי מחולק, היורשים בכוח. נתפנה מקומו של דירקטטור שנבחר על ידי בית אב פלוני בשל אחד הטעמים המנוים בסעיף 8 לתוספת השנייה, יבחר בית אב דירקטטור אחר במקומו.

לענין זה - "בית אב" - בני המשפחה המחזיקים במניות יסוד וחברות משפחתיות שבשליטת בית האב.

ד. הדירקטוריון יבחר יוושב ראש מבין הדירקטוריים שיניהל ישיבותו; הדירקטוריון יקבע את תקופת הכהונה של יוושב הראש. נוצר מיושב הראש לכנס ישיבה או לשבת בראשה אחר והוא נעדך מן הארץ או מטעם אחר או שלא בא לישיבה תוך חצי שעה לאחר המועד שנקבע לדחיתתה, יבחרו הדירקטוריים מלא מקום למשך הזמן בו נוצר מן היושב ראש למלא תפקידו.

ה. הדירקטוריון יתכנס לפחות אחת לשבועיים במועד שיקבע על ידי יוושב הראש ובכל מועד נוסף, לפי בקשת דירקטורי אחד שתוגש ליושב הראש. ביקש הדירקטורי התכנסות המועצה, היא תכנס בהקדם האפשרי.

ו. המניין החוקי הדרושים לשם קיום ישיבת דירקטוריון כדין היא של שלושה דירקטוריים לפחות.

ז. ההצבעה בדירקטוריון תהיה על יסוד הכרעת רוב מנויות היסוד. ההצבעה תהיה על פי מספר מנויות היסוד מסווג א' או ב' ביחיד אשר בידי בית האב המוצע על ידי הדירקטוריון.

ח. הדירקטוריון מוסמך לבחור מנהל עסקים ראשי ולבווע סמכיוותיו.

ט. הדירקטוריון קיבל דיווח שוטף על פעילות החברה, ויקיים דין לפ依 בקשת דירקטוריון בכל נושא שבסמכות החברה, לפי מסמכי היסוד שלו ובכל נושא שבטיופלה של החברה או אשר מוצע שייהי בטיפולה.

ambil לגורע מזכויותיו של דירקטוריון על פי כל דין, הדירקטוריון וכל דירקטוריון זכאים בכל זמן סביר לבדוק את ספריה של החברה ומסמכים מכל סוג הקשורות לניהול עניינה, לבדוק כל נכס השيقד בחברה או המוחזק בידה ולקבל כל מידע אחר הקשור לניהול החברה.

....

הנה כי כן, במסגרת פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, בית המשפט הנכבד נתן הוראות ברורות ביחס לשינויו ותקוננה של החברה, כאשר הוראות אלו נועדו לרשון את שלטונו היחיד של מר מוזס (بسיווע של הגברת נופך מוזס) בחברה, למנע את המשך ניהולה של החברה במחשבים, להפסיק את הוצאות הכספיים מהחברה לצרכים אישיים, ולהבטיח שקייפות, זרימות מידע, יכולות פיקוח של כל הדירקטוריים, על פעילות החברה.

80. 81. יושם אל לב, כי הוראות אלו, אשר שולבו בתקנון החברה, נקבעו בסיטואציה שבה מר מוזס כבר החזיק ברוב זכויות ההצבעה בחברה (אם בפועל ואם מכוח הסכמי הצבעה).

82. משכך, ההוראות נועדו להבטיח, כי רוב זה לא יאפשר למר מוזס ליטול לעצמו סמכויות אשר מוקנות בדיון לדירקטוריון החברה, וכן להבטיח כי כל עניין מהותי ביחס לחברת ייזון ויוכרע בדירקטוריון החברה, אשר כידוע - חברי מחויבים על פי דין להניח נגד ענייהם רק את טובת החברה, ולא את טובת בעלי המניות בה.

83. לצערו של המבקש הוראות אלו הופרו כבר מספר רב של פעמים בעבר - והם מופיעות גם כתובות, באופן אשר החזיר על ננו את אותו משטר מלוכני ופסול המנהל את ענייני החברה - אותו משטר שבית המשפט ביקש לבטל בפסק דין בפרשת הקיפוח הקודמת.

**ג.2. רקע (2) - דוגמאות לניסיונות קודמים של מר מוזס להעביר החלטות שונות
בديرקטוריון החברה לטובתו האישית ובניגוד לטובת החברה, ותוך הפרת חובות
הגילוי ומוניות מידע מה המבקש**

84. לצערו של המבקש, פס"ד בפרשת הקיפות הקודמת והקביעות הנוקבות אודות התנהלותו של מר מוזס, יחד עם גבי נופך מוזס, לא גרמו לשינוי מהותי באופן התנהלותם בחברה לאורך זמן.
85. פעם אחר פעם מוצא עצמו המבקש נאבק מול השנים בניסיון לקבל מידע על המתרחש בחברה, ומסרב לשמש כ"חותמת גומי" לଘמותיו של מר מוזס, אשר זוכות לתמיכה מלאה - תמיד ובאופן קבוע - של גבי נופך מוזס, מבלי שבכלל נשקלים שיקולים של טובת החברה.
86. להלן נפרט מספר מועט של דוגמאות אשר מעידות על אופי ההתנהלות בחברה ובديرקטוריון החברה, איתנו נאלץ המבקש להתמודד, כדירקטור בחברה.
87. הדוגמאות מובאות, על מנת להבהיר את מערכ האינטרסים הקיימים כיום בديرקטוריון החברה - כאשר המבקש מוצא עצמו פעם אחר פעם כדירקטור היחיד אשר בוחן את טובת החברה בכל החלטה המובאת לאישור דירקטוריון החברה (בניגוד למשיבים, שבוחרים שלא לעשות כן).
88. כך למשל, ועל קצת המזלג בלבד, יsofar כי בסוף שנת 2016 - כשלוש שנים לפני תום תקופת הסכם ההתקשרות של מר מוזס מול החברה - ניסה פתאום מר מוזס להאריך את תוקפו של החסכים האמור, ואת שליטותו המוחלטת בחברה ובעיתון, **لتקופה של לא פחות מ-12 שנים** (עד שימלאו לו 75 שנה).
- ה המבקש לא הבין את עצם הבקשה, שהוועלהה בעיתוי מוזר - כשלוש שנים לפני תום החסכים הקיימים.
89. גבי נופך מוזס נרתמה כמובן לאישור החסכים, וכך - לטענתה ולטענת מר מוזס - גם נציג הבנק. סוכם של המבקש תיקבע פגישה יחד עם גבי נופך מוזס אצל נציג הבנק שמשרו ערך את החסם ההעסקה החדש של מר מוזס ואשר בעבר שימש כיווץ משפטית לחברת ושל הדירקטוריון (המשמש גם כב"כ הבנק, גם כconomics הנכדים מטעמו וגם כב"כ דירקטוריון הבנק), כדי שנציג הבנק ישכנע "להציגו עד".
90. בעודו ממתין לפגישה, "התפוצצה" בתחילת 2017, "פרשת 2000". הפרסומים ביחס לפרשה הובילו להבנה מידית בדבר המקור לדחיפות ניסינו של מר מוזס לשرين את מינויו (ושליטתו בחברה ועיתון) ל- 12 שנים לפחות... **ואף הובילו לירידה מידית של ההצעה, מסדר היום של הדירקטוריון.**
91. יודגש, כי המבקש איינו טוען, כי כונס הנכדים ידע על החקירה המתנהלת כנגד מר מוזס. אולם, תמייכתו התמורה במהלך שמר מוזס יוזם באופן מפתיע ובהיסטוריה ממש, קבוע שליטותו במשך 12 שנים קדימה, (למרות שMOVEMENTS לו עד 3 שנים בחסכים קיימים) רק מלמדת על העתיד לבוא, ועל מעורבותו חסרת הנסיבות בניהול החברה.
92. דוגמא נוספת ובוטה התרחשה בסוף שנת 2017. אז, מר מוזס זימן את הדירקטוריון לפגישה דחופה במהלך ניסיה להעביר בديرקטוריון החלטות בזק, על פייה החברה תעמיד לחברה ש��ליטתו הלוואה אישית בעשרות מיליון ש"ח, לתקופה של 7 שנים, בריבית זניחה ולא כל בטחנות, כאשר החזר הלוואה (ריבית וקרן) אמור להיות מותנה ולהתבצע רק מתוך דיבידנדים שיחולקו בעתיד, **אם יחולקן**, עד להשבתה המלאה.
93. זאת, כאשר מצבה הכלכלי של אותה החברה (הלוואה) לא גולה, וכאשר היה חשש של ממש שהיא בכלל הייתה חדלה פירעון וש��ואה בחוות של عشرות מיליון דולר כתוצאה מהימורי של מר מוזס בחזוקים עתידיים

(משם כמו מכתבו של מר אליעזר פישמן, השותף והמנטור הפיננסי של מר מוזס, עד אשר שקו עסקיו של זה בתהום נשיה).

.95. מר מוזס סרב להסביר לשאלות המבוקש ולהסביר מה הצורך בהלוואה העצומה, או איך מתן הלוואה זו תועיל לעיתון או לחברת. למרות זאת, מתן הלוואה זוכה לתמיכתה של גבי' נוף מוזס, ולתמכתו של כונס הנכדים, ללא סיג [באותה העת, המשיב 3 טרם כיהן כדירקטורי בחברה].

העתק פרוטוקולי ישיבת דירקטוריון שנערך ביחס להלוואה האמורה, ביום 2.11.17 ו- 5.11.17 - כולל העורות ותיקונים של המבוקש שנכתבו בזמן אמת ונשלחו לחברת, ביחס לדברים שנאמרו בישיבה ונשמעו מהפרוטוקול, מצ"ב בנספח 5 לבקשת זו.

.96. התנהלות הבוהלה והחריגת, הותירה בלב המבוקש חדש בלבד, כי מעבר ל"פרשת 2000", מר מוזס חשוב גם לחובות קבועים, הדורשים הלוואה בהיקף כה חריג ובין לילה.

.97. אי כך, שב ורש המבוקש כדירקטורי אחראי להבין את מקור הצורך, האם יש בידי מר מוזס בטוחות להבטחת פירעון ההלוואה וכיו"ב. עוד בקשר המבוקש לדעת, האם למר מוזס יש אכן חובות אישיים קבועים לבנק הזרים, באופן אשר מסביר את תמיכת הבנק במהלך.

העתק פרסומיים שונים בדבר היקף חובותיו האדירים של מר מוזס לבנק הזרים, מצ"ב בנספח 6 לבקשת זו.

.98. החשד לגבי מכתבו של מר מוזס התקזק שעה שדרישה טריומיאלית זו של המבוקש להבין את הצורך ואת סוגיות הביטחונות, הובילו לכך שבקשת ההלוואה פשוט רידה מהפרק – נעלמה.

.99. הלוואה נעלמה (לאור דרישת המידע) אבל לא כל הצורך של מר מוזס בכספי גדולים ובדחיפות. לכן, במקומות ההלוואה, אושרה מידית בחברה חלוקת דיבידנד לכל בעלי המניות (זו זאת לאחר שمناق"ל החברה, מר ארנון מוזס וגבי' מרים נוף מוזס הבחרו לבקשת, כי החלוקה עומדת בכל חלקו הקבועים בדיון).

.100. זאת ועוד. דוגמא מובהקת ליד האחת' ולשיטוף הפעולה שבין המשיבים 3-1 שנועד רק כדי לשמור על מעמדו של מר מוזס בחברה, ניתן למצוא בהגנה הבלתי מתאפשרות שהם מעניקים לו, כל פעם שהמבקש בקשר לקיים דיון בדירקטוריון בדבר השיעיתו של מר מוזס בתקופת הביניים, ועד לבירור כלל החשדות והאישומים החמורים נגדו, במסגרת פרשת "תיק 2000".

.101. לעניין זה יסופר, כי ביום 28.2.18 – עוד בטרם מונה המשיב 3 כדירקטורי מטעם כונסי הנכדים ולאחר שהתבררו התשומות החמורים נגד מר מוזס – התקבלה בדירקטוריון החברה החלטה בדבר השיעיתו של מר מוזס מכלל תפקידיו בחברה.

.102. ההחלטה התקבלה בשעה שرك המבוקש והמשיבים 2-1 כיהנו כדירקטוריים ובעת שכוח ההצבעה שהוא מצוי בידו של המבוקש היה גבוה מזה של גבי' נוף-מוזס.

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 28.2.18, מצ"ב בנספח 7 לבקשת זו.

.103. מר מוזס התימר להשתכל גם בחצבעה האמורה, וזאת על אף העניין האישי המובהק שלו בה. זאת על יסוד פרשנות משפטית פתללה להוראות סע' 287 לחוק החברות לפיה, דירקטורי המחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון, יכול להחליט כ"רוב הדירקטוריים" ועל כן רשאי להשתכל בחצבעה (כך שההחלטה תהיה כפופה לאישור כפול - גם של אסיפת בעלי המניות).

.104. המבוקש התנגד כਮובן לפרשנות זו, ודרש כי ההחלטה תקווים במלואה.

320. בית המשפט מתבקש למנוע את הפיכתו של החוק הקונטינטלי לפלטטר. המחוקק, בשפה בהירה, הבחן בין הילך פלילי לאזרחי, ומנع מימונו של הילך פלילי, אלא לאחר זיכוי או החלטה שלא להעמיד לדין.

321. אם בית המשפט ייתן ידו ל"תכסיס" כאן, הרי שכל נאשס יקבל מימון זה פクトו, בניגוד לדין הבורו.

ד.3. החברה כלל אינה רשאית להעמיד למר מוזס שיפוי בקשר הפעולות הפסולות שביצע - ניסיון לשחרר בכו העיתונאי של העיתון

322. כאמור לעיל, בראשה לסע' 260 לחוק החברות נקבע כי חברת רשאית לשפטות ולהשתתף בהוצאותיו המשפטיות של נושא, רק בקשר ו"עקב פעולה שעשה בתוקף היותו נושא משרה בה".

323. הנה אומר – תנאי ראשון לשיפוי הינו שנושא המשרה נקט בפעולה נושא הילך המשפטי בתוקף תפקידן, קרי – תוך כדי ביצוע תפקידן ולטובת קידום העניינים אשר תחת אחוריותו וניהולו.

324. הדין ביקש להגן כאשר נושא משרה פעל במסגרת תפקידן ולקיים החברה, ולא כאשר בנסיבות האמורים היה משומס היבט פלילי. כך לדוגמה, אם חברת זיהמה קרקע במהלך פעילותה, ומנהלה מועמד לדין פלילי, בא דין ואפשר שיפוי.

325. אלא שבמקרה שלפנינו, מעשו של מר מוזס לא נעשו בתוקף תפקידן, והם בעלי גוונים פליליים חמורים ביותר.

326. בהתאם לכטב האישום (בין אם יורשע ובין אם לאו) מר מוזס רצה לשפר את שווי הנכס שבבעלותו (ולמעשה לפגוע במתחרה העיקרי, הוא "ישראל היום"), ואף הציע לשחרר בכו העיתונאי של העיתון לצורך כך. דירקטוריון החברה או מי מהאורגנים המוסמכים של החברה לא הסמיך את מר מוזס להצעה זאת שודד ו/או לשחרר בכו העיתונאי של העיתון – ואף לא הסמיך אותו לסגור כל "עסקה" עם כל גורם שהוא, למען פגעה במתחרה העיקרי של העיתון.

327. אי כך, כבר עתה ברור, כי הפעולות והמעשים החמורים של מר מוזס – אשר בגינם הושם בעבירות הצעת השודד והבטחת השודד בהתאם להוראות סע' 291 ו- 294(ב) לחוק העונשין – אינם בוגדר פועלות שביצעו מתוקף היותו נושא משרה בחברה.

328. דברים אלו רק מתחדדים לאור ההחלטה הקובעת, כי פעולה בלתי חוקית מכונה ומודעת של נושא המשרה, מהוות הפרה של חובת זהירות וחובת האמונים של נושא המשרה כלפי החברה.

329. ר' לעניין זה את הדברים שנקבעו בתנ"ג (ת"א) 18-06-59581-ן' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, [פורסם בנבז] פס' 34 (19.1.20) :

"פעולה בלתי-חוקית מכונה ומודעת של נושא המשרה בשם החברה היא הפרה של חובת זהירות וחובת האמונים שלהם כלפי החברה, תהיה המוטיבציה לפעולתם אשר תהיה. בהקשר זה יש להציג כי ההחלטה קיימת בין אם היא נועדה לפחות טובת הנאה אישית של נושא המשרה ובין אם נושא המשרה סבור כי היא "לטובת" החברה. במילאים אחרים, גם נושא משרה שמספר בידועין את הדין כדי לקדם לכואורה את עניינה של החברה (למשל – על-ידי תשלום שוחד), מפר הן את חובת זהירות שלו והן את חובת האמון שלו לחברה".

330. בambilים פשוטות: פועלותיו החמורות של מר מוזס [בין אם הוא יורשע בדיון ובין אם לאו] אין בגדר פועלות שבוצעו מתוקף היותו נושא משרה בחברה. משכך, החברה אינה רשאית לשפט את מר מוזס ו/או להשתתף בהוצאות המשפטיות בקשר לאותן פועלות.

331. בית המשפט מתבקש לקבוע שהצעת שוחד לראש ממשלה, או "מסחר" בכוּ העיתונאי של "יידיעות אחרונות", אינו בגדר פעולה שנעשתה בגין היותו של מר מוזס נושא משרה בחברה. המעשה פשוט אינו "בתוקף היותו בעל משרה", וכלל לא יכול להיעשות במסגרת תפקידו, ועל כן חזקה כי אינו בר שיפוי.

332. בנוסף, סע' 263 לחוק החברות קובע, כי "לא יהיה תוקף להוראה בתקנון..., להוראה בתקנון או להחלטת דירקטוריון המתירה לשפטות נושא משרה,..., בשל כל אחד מכללה":

"(1) הפרת חובת אמונים, למעט לעניין שיפוי וביצוע בשל הפרת חובת אמונים כאמור בסעיף 261(2); [הפרת חובת אמונים כלפי החברה, ובכלל שנוסח המשרה פעל בתום לב והיה לו יסוד סביר להניח שהפעולה לא תפגע בטובת החברה, הח'מן]

(2) הפרת חובת זהירות שנעשתה בכוונה או בפזיות, למעט אם נעשתה ברשות בלבד;

(3) פעולה מתוקן כוונה להפיק רוח אישי שלא בדיון;..."

333. בעניינו, על פי כתב האישום שהוגש נגד מר מוזס, העבירות המיחוסות למר מוזס - הצעת השוחד והבטחת השוחד בהתאם להוראות סע' 291 ו- 294(ב) לחוק העונשין, הן עבירות חמורות ביותר, הדורשות הוכחת מחשבה וכוונה פלילית.

334. משכך, במידה שמר מוזס יורשע בעבירות האמורות - הפועל היוצא מכך יהיה כי הוא הפר את חובות הזהירות והאמונות שלו כלפי החברה, בהפרות שאינן אפשרות לחברה להעמיד לו שיפוי כלל.

335. גם מטעם זה ברור, כי החברה אינה רשאית לשפטות ו/או להשתתף בהוצאותיו של מר מוזס בניסיבות המקרא דין, וניסיונים של המשיכים "להלבין" את השיפוי האסור - בדרך של כינוי כ"הלוואה" הוא ניסיון חסר תום לב - האסור על פי חוק.

336. המדובר בטעם נוסף התומך בפסקנה הכלולת - כי החלטת הדירקטוריון המאפשרת למר מוזס מראש ליטול כספים [בין אם תחת שיפוי ובין אם תחת הלוואה] לצורך מימון הוצאותיו המשפטיות במהלך ההליך הפלילי, הינה החלטה המנסה לעקוף את הוראות הקוגנטיות של חוק החברות ומשכך, הינה ההחלטה חסורת כל תוקף.

ד. קבלת החלטה בדבר העמדת " haloah " (חלף שיפוי) דורשת בדיקת התקיימות

של תנאי היסוד להעמדת haloah

337. לצד האמור לעיל, להלן יובהר, כי להבדיל מהלוואה "רגילה" – במקרה של ה"haloah" שהמשיבים התיימרו לאשר למר מוזס, אינה נocket בסכום להלוואה (מר מוזס ייקח כמה שיצטרך), לא נקבעו מועד החזר (מתישחו בעתיד, ורק אם מר מוזס יורשע בדיון), אין ריבית מוסכמת מראש ואין אפילו קצת של בטוחנות כלשהם למילויו השקדים שהחברה "מלואה" למר מוזס.

338. מר מוזס シリב לחושף את הסדר שכח"ט ביחס להליך הפלילי (כך שלא ברור מה גובה ההלוואה שהוא מבקש ליטול מהחברה); סרב להוכיח שיש לו יכולת החזר (למרות שכאמר קיים חשש כבד ביחס ליכולת החזר

של מר מוזס הן של הלוואה חדשה והן של הכספיים שכברלקח בתוקופת החוקירה), ואף לא טרחת להעמיד בטחנות, מה שלא מנע מהמשיבים לאשר את התקיקון והמהלך (ואות לקיחת הכספיים בפועל עד עתה ובעתיד).

339. ונזכר – כבר כתע "יתרת החוב" שנטל מר מוזס לעצמו, רק בגין שלב החוקירה הפלילית, עומדת על 1.35 מיליון ל. עם התmeshכות ההליכים סכום זה לבטה ישולש או אפילו ירבע (ברור שניהול התקיך "יקר" ומורכב מלילוי בחקירה). הינו – על נקלה יכול להגיד סכום הלוואה למילוני שקלים לא מעטים.

340. חurf עובדה זו, בלי מילה, בלי בדיקה, בלי מו"מ ובלי לבדוק האם אכן מר מוזס פושט רול או "록" אדם שחב סכומי עתק לצדים שלישיים אחרים – מאשר הדירקטוריון "הלוואה".

341. מבלי כל קשרראייה כאמור בפרק לעיל, מתבקש בית המשפט לאסור "החלטה בלתי מודעת מעין זו", תוך דרישת מהדירקטוריון לבחון את התקף הלוואה ומצבו של הלוואה (לרבות קבלת בטחנות) לפני ש"ידו קלה" על הדק כספי החברה.

ד.5. מר מוזס אינו יכול לאשר לעצמו נטילת כספים מהחברה, רק מכוח כתוב השיפוי, וזאת מבלי לאשר את הוצאת הכספיים בפועל בארגנים המוסמכים של החברה (ובעצם מר מוזס הפר את חובת האמוןים כלפי החברה, בכך שהוציא מהחברה כספים ללא אישור כדין)

342. בישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 קיבלו המשיבים עמדת משפטית [אשר הוצאה על ידי עוזי ד'שרון קלינמן] לפיה, מעט שאושר כתוב השיפוי למר מוזס, מר מוזס אינו צריך לשוב ולקבל את אישור הארגנים המוסמכים של החברה לצורך קבלה בפועל מהחברה של כספי השיפוי ואו ה" haloah".

343. כך גם נהג בפועל מר מוזס ש"החליט" שהחקירה נגדו בת שיפוי, והחליט לתת לעצמו שיפוי, בסכום שנראה לו ראוי ונכון.

344. על פי עמדת זו, בעצם תחתימת כתוב השיפוי שנים לאחר מכן, ניתן למר מוזס 'קרטיס פתוח' להוצאה כספים מהחברה ללא הגבלה, כאשר הוא מחייב: א. שאירוע אירוע אשר כתוב השיפוי חל עליו; ב. כי האירוע נופל תחת כתוב השיפוי מקרים לו זכות לשיפוי; ג. הוא זה הבוחן את סבירות הסכומים; ו-ד. הוא זה שמאשר את הוצאה הכספיים בפועל מקופת החברה.

345. המذובר בעמדת מופרכת וחסרת יסוד, מספר רב של טעמים, ובין היתר מהטעמים הבאים:

346. ראשית, מדובר בעמדת הנסתורת מההוראות הברורות של חוק החברות:

347. סע' 1 לחוק החברות מגדר "תנאי כהונה והעסקה" של נושא משרה, באופן הבא:

"תנאי כהונה והעסקה", של נושא משרה – תנאי כהונה או העסקה של נושא משרה,
לרובות מתן פטור, ביטוח, התחייבות לשיפוי או שיפוי לפי יותר שיפוי, מענק פרישה,
וכל הטבה, תשלום אחר או התחייבות לתשלום כאמור, הניתנים בשל כהונה או העסקה
כמו;
"

348. והוא אומר – מתן שיפוי בפועל לפי יותר שיפוי שניתן קודם לכן, נכללת עסקה תחת "תנאי כהונה והעסקה"
של דירקטור.

349. סע' 0(2)(2)-(3) קובעים כך:

**"עסקאות של חברת המפורשות להלן, טענות אישורים קבוע בפרק זה, ובלבך
שהעסקה היא לטובת החברה:**

...

(2) התקשרות של חברת עם נושא משרה בה שאינו דירקטורי, באשר لتנאי כהונתו
והעסקתו;

(3) התקשרות של חברת עם דירקטורי בה באשר لتנאי כהונתו והעסקתו, לעניין כהונתו
כדирקטורי, וכן לעניין העסקתו בתפקידים אחרים – אם הוא מועסק כאמור;

350. סע' 22(א) ו- 273(א) לחוק החברות קבועים כך:

"272 (א) עסקה של חברת, שמתיקיים בה האמור בסעיף 270(1) והיא עסקה חריגה, או
עסקה של חברת פרטית שאינה חברת איגרות חוב שמתיקיים בה האמור בסעיף 270(2),
טעונה אישור ועדת הביקורת ולאחר מכן אישור הדירקטוריון.

(ב) לא הייתה לחברת פרטית שאינה חברת איגרות חוב ועדת ביקורת, טעונה
העסקה אישור הדירקטוריון בלבד אם נושא משרה אינו דירקטורי, ואם נושא משרה
הוא דירקטורי גם אישור של האסיפה הכללית.

...

273 (א) עסקה של חברת שמתיקיים בה האמור בסעיף 270(3), טעונה אישורו של
הדירקטוריון ולאחריו אישורה של האסיפה הכללית, ובחברה ציבורית וכן בחברה
פרטית שהיא חברת איגרות חוב, טעונה העסקה אישור ועדת התגמול, קודם לאישור
הaddirקטוריון".

351. והוא אומר – בהתאם להוראות חוק החברות – בדומה להחלטה בדבר אישור מתן כתוב שיפוי, גם החלטה
בדבר הוצאת כספים מכוון ומתן שיפוי בפועל מכוח כתוב השיפוי שניתן קודם לכן, היא بغداد החלטה החייבת
באישור הדירקטוריון (אם מדובר בנושא משרה שאינו דירקטורי) ובאישור הדירקטוריון והאסיפה הכללית –
כאשר מדובר בנושא משרה שמכהן גם כديرקטורי [ר' גס: גראס, דירקטוריים ונושאי משרה בעידן הממשל
התאגידי, עמ' 517].

352. בעניינו – מר מוזס הוא נושא משרה שמכהן כديرקטורי. בהתאם – בל הוצאה כספים מהחברה מכוח כתוב
הSHIPOI שמנסר לו – מחייבות באישור הדירקטוריון והאסיפה הכללית.

353. שנית, כאמור, חוק החברות קבוע, כי חברת נשיאות להשתתף בהוצאות משפטיות סבירות של נושא משרה,
באירועים הקבועים בסע' 260(א) ו- (א) לחוק החברות. הדרישה היא לבחינות סבירות הסכומים, בטרם
הוצאותם בפועל.

354. קביעה לפיה מנכ"ל (שאינו בחברה) או כל נושא אחר יכול לאשר לעצמו את הוצאה הסכומים
וסבירותם, כ"יחtool שומר על השמנת, היא קביעה מופרכת העומדת בניגוד לכללים הבסיסיים ביותר
ביחס לאישור עסקאות בעלי עניין.

355. האם יתכן, כי מר מוזס רשאי לעצמו מראש, כי הסכומים שהוא כופה על החברה להוציא לצורכי מימון
הוצאותיהם המשפטיות, הם סכומים סבירים?? ברור שלא.

356. בהתאם להוראות חוק החברות, על הארגנים המוסמכים של החברה [בעניינו - דירקטוריון החברה והאסיפה הכללית] לבדוק בכל פעט ולפניהם אם כל אירוע שמקורו בתחום כתוב השיפוי, האם נושא המשרה זכאי לשיפוי, וכן לבדוק את סבירות הסוכומים. מובן, כי נושא המשרה אינו יכול לבדוק זאת בעצמו - ניגוד העניינים והעניין האישי זועקם.

357. די בכך בכך לקבע, כי העדשה המשפטית שהוצגה בישיבה מיום 27.5.20 לפיה, מר מושס רשאי להוציא עצמו מהחברה כספים מכוח כתוב השיפוי, מבלי לאשר את הוצאה הכספיים בפועל בדירקטוריון ובאסיפה הכללית של החברה, היא עמדת שגואה מיסודה העומדת בניגוד להוראות חוק החברות הבורות.

358. נוסף ונציין, בהתאם להוראות סע' 280(א) לחוק החברות [עליו נרחיב בהמשך], עסקה שלא אושרה על פי הכללים כאמור, היא חשלת תוקף.

359. בעניינו - יש לקביעות האמורות גם ממשמעות מעשית.

360. שכן, המשמעות של מעשי החמורים של מר מושס - בעצם הוצאה הכספיים מהחברה WITHOUT ASHER OTNAH BAORGANIM HADROSHIM LKDN, BACHOSER TOM LIV, BINYOGD LETOBET HAHRABA, VOTON NIGOD UNNIINIM BIN UNNIINIM HAISHEIM LBI HAHRABA, עולה כדי הפרת חובת האמונים שלו כלפי החברה [ר' סע' 254(א)(1) לחוק החברות].

361. בסע' 256 לחוק החברות, נקבע:

(א) על הפרת חובת האmons של נושא משרה כלפי החברה יהולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחייבים.

(ב) בלי לגרוע מכלויות האמור בסעיף קטן (א), רואים נושא משרה שהפר חובת אmons בבפני החברה כמי שהפר את התקשרותו עם החברה.

(ג) חברת רשאית לבטל פעולה שעשה נושא משרה בשם החברה בפני אדם אחר או לתבוע מאותו אדם את הפיצויים המגיעים לה מנושא המשרה, אף ללא ביטול הפעולה, אם אותו אדם ידע על הפרת חובת האmons של נושא המשרה, וידע או היה עליו לדעת על העדר אישור לפעולה.

362. כך, שהפרת חובת האmons עולה כדי הפרת החוזה של מר מושס כלפי החברה, לרבות - הפרת ההתקשרות שלו כלפי החברה - באופן אשר משליך גם על יכולת החברה לשוב ולדרשו מממר מושס את הכספיים שהוציאו ממנו שלא כדי. הפרת האmons גם משליכה מבון על יתר החלטות שעל הפרק - לרבות החלטה בדבר חידוש והארכת הכהונה של מר מושס בחברה.

363. תמיכתם של המשיבים 3-2 בהוצאה הכספיים ללא התייחסים הנדרשים בדיון, עולה גם היא כהפרת חובה האmons והזהירות שלהם כלפי החברה - ועל כך בהרחבה להלן.

ד.6. החלטות הדירקטוריון מיום 27.5.20 ומיום 11.5.20 בניגוד לכללי המשטר התאגידי התקבלו בתוקף

ד.6.א. הפרת חובתagi

364. כידוע, פרק החמישי לחוק החברות נקבעו כללי המשטר התאגידי שבו על הארגנים השונים בחברה לאשר עסקאות בעלי עניין.

365. סע' 269(א) לחוק החברות מחייב על נושא המשרה הנגוע בעניין אישי ביחס לכל עסקה שלל הפרקלט, את החובה לגלות ולהשופר בפני הדירקטוריון את כל הפרטים הנדרשים לצורך העניין, ללא דיחוי ולא יותר מאשר מישיבת הדירקטוריון הראשונה שבה נידונה עסקה, לרובות כל עובדה או מסמך מהותיים:

"נושא משרה בחברה או בעל שליטה בחברה ציבורית או בחברה פרטית שהיא חברת אינגורות חוב היודע שיש לו עניין אישי בעסקה קיימת או מוצעת של החברה, גלה לחברה, ללא דיחוי, ולא יותר מאשר מישיבת הדירקטוריון שבナדונה העסקה הראשונה, את מהות עניינו האישי, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים."

366. סע' 280(א) לחוק החברות, קובע:

"עלסקה של חברה עם נושא משרה בה או עסקה כאמור בסעיף 270(4) ו-(4א) עם בעל שליטה בה לא יהיה תוקף כלפי החברה וככלפי נושא המשרה או בעל השכלה, אם העסקה לא אושרה בהתאם לקבוע בפרק זה לרובות אם נפל בהליך אישור פגט מהותי, או אם העסקה נעשתה בחריגת מהותית מן האישור."

367. סע' 283(א) לחוק החברות מוסיף וקובע כי "נושא משרה שלא גילה את עניינו האישי כאמור בסעיף 269 יראו אותו כמי שהפר את חובת האמוןים".

368. בהקשר למ顿 פטור לנושאי משרה (עניין הדומה לענייננו), וביחס לסעיפים החוק האמורים נקבע ברע"א 5296/13 יוסי אנטורוג נ' יעקב שטבינסקי, [פורסם בנבו] פס' 31 (24.12.13) (להלן: "פס' ז' אנטורוג") כלהלן:

"סעיף 1 לחוק החברות מגדר "עסקה" כ"חזה או התקשרות וכן החלטה חד צדדית של חברה בדבר הענקת זכות או טובת הנאה אחרת". מ顿 פטור הוא בגין "עסקה חריגה" המוגדרת בסעיף 1 כ"עסקה שאינה במהלך העסקים הרגילים של החברה...". חובת הגילוי של נושא משרה בחברה ביחס לפרטיהם מהותיים הנוגעים לעסקה מושאת האישור, מעוגנת בסעיף 269 לחוק הקובלע להלן:

סעיף 283(א) לחוק אף קובע כי יראו נושא משרה שלא גילה את עניינו האישי כאמור בסעיף 269 כמי שהפר את חובת האמוןים.

לפניהם דיוון בעסקה, נדרש אפוא כי בפני הארגונים המקבלים את ההחלטה ומארחים אותה (בענייננו, ועדת הביקורת, הדירקטוריון והאסיפה הכללית) יבוא המידע מהותי הידוע בעת קבלת ההחלטה לחברת ולדיבקטורים ונושאי המשרה הצפויים להיות מהפטור (השו סעיף 255(א)(2) לחוק החברות; שמהם כרם, נאמנות 516 (מהדורה רבעית, 2004) העוסקים בגילוי הנדרש טרם אישור פעולות שאחרות תהווה הפרת חובת האמוןים; וכן השוו, אהרון ברק, חוק השילוחות 781 (1996) בוגע לדיית העבודות החשובות בטרם מ顿 אישורו בධיעבד לפועלות שלוח).

הפרת חובת הגילוי עשויה להיחשב בגין פגט מהותי במובנו של סעיף 280 לחוק החברות, הקובלע להלן:....

סעיף 280 קובע אפוא כלל של בטלות, להבדיל מנפסדות ("ניתן לביטול")."

.369 הווה אומר, הפרת חובת הגילוי הקבועה בסע' 269 לחוק החברות, גם מהוות הפרה של חובת האמוניות כלפי החברה (מכוח סע' 283(א) לחוק), וגם מהוות "פגם מהותי" במובנו של סע' 280(א) לחוק **ומובילת לכך**
שהחלהטה הינה חסרת כל תוקף.

.370. בענייננו, כאמור לעיל, מר מוזס לא גילה ואף סירב לדרישות המבקש לחשוף את המידע והפרטים המהותיים שנדרכו לשם דיון בהחלטות של הפרק ובעניין האישי של מר מוזס בהן.

.371. בכלל זה: סירב מר מוזס לחשוף את היקף חובותיו הקיימים לחברה בכלל, וכן את חובותיו עקב נשיית החברה ביצוגו המשפטי בשל החקירה הפלילית בפרט; סירב לחשוף את הסדר שכר הטרחה בו הוא מבקש כי החברה תישא; סירב לחשוף את היקף חובותיו בכלל ובפרט לבנק הפעלים, אשר יש בהם כדי להשליך על יכולתו לפורע את אותה ה"הלואה" שהוא מבקש ליטול מהחברה, וכן על סבירות ההחלטה להאריך את כהונתו בחברה לחמש או לשמונה שנים נוספות; ועוד.

.372. זאת ועוד. הן מר מוזס והן עוז"ד פילוסוף (המשיב 3) - הדירקטורי מטעם לבנק הפעלים, הפרו את חובות היגילוי המוטלות עליהם מכוח סע' 269 האמור, בכך שלא גילו ואף סירבו לחשוף את הפרטים היכולים למדוד על היקף הקשר והתלות הכלכלית שבין מר מוזס לבין לבנק הפעלים, אשר בעקבותיהם פועל המשיב 3 בחברה בשיתוף פעולה מוחלט עם מר מוזס, ובניסון לסייע לו ככל יכולתו לשמור את מעמדו בחברה ואת כושר פרעונו הכלכלי (אולי מתוך כוונה כי זה יוכל לשרת את חובותיו האידריים לבנק הפעלים).

.373. נזכיר, כי המבקש בקש מספר רב של פעמים בעבר, כי מר מוזס /או הדירקטורי מטעם לבנק הפעלים יציגו בדיקטוריו את מהות הקשר שבין מר מוזס לבנק הפעלים וישיבו לשאלת הפשיטה - האם מר מוזס אכן חבר סכומיים אידירים לבנק הפעלים - כפי שפורסם בפרסומים השונים.

.374. אולם, אלו סירבו למסור את המידע, עוז"ד פילוסוף אף הבahir כי הוא מסרב לבדוק, ולמרות כן, השניים (יחד עם גבי נופך מוזס) שילבו ידיים ופעלו לאיושורם של עסקאות לטובתו האישית של מר מוזס, על חשבון החברה.

.375. בכך, שניהם הפכו את חובות היגילוי המוטלות עליהם כאמור, באופן העולה כדי הפרת אמוניות ומוביל לבטלותן של החלטות של הפרק.

.376. בנסיבות אלו יש לקבוע, כי מר מוזס וועוז"ד פילוסוף הפכו את חובות היגילוי המוטלות עליהם מכוח סע' 269 לחוק החברות, באופן העולה כדי הפרת חובות האמוניות שהם חבים לחברה (ע"פ סע' 283(א) לחוק החברות). משכך, בהתאם להוראות סע' 280(א) דין של החלטות האמורות בטלות.

ד.ב. המשיבים הפכו את החובה לשקלות טובות החברה

.377. ע"פ סע' 270 לחוק החברות, הרכב הבטייש שצורך להיבחו טרם כל אישור של עסקת בעלי עניין, הוא כי [העסקה היא לטובות החברה].

.378. בפסק' 270 המנחה שניתן בע"א 14/7357 אילן ורדניקוב נ' שאל אלוביץ, [פורסם בנוב] פס' 85 לפס"ד של כב' השוי עמידת (28.12.16) (להלן: "פס"ד ורדניקוב"), נקבע ביחס לרכיב זה:

"בראש ובראונה, חשוב להבהיר כי ההסדר בחוק החברות בוגע לעסקאות עם בעלי עניין, אינו מותמצה בהבחנה של הגינויים פרוצדוראלית. ההסדר אמן מאפשר לחברה להקנות תוקף לעסקה עם בעל עניין באמצעות קבלת אישור המשולש, אולם לפחות סעיף 270 לחוק, תנאי מקדמי לכך הוא "ובלבך שהעסקה היא לטובות החברה" (ראו

דברי השופט (כתוארו אז) רוביינשטיין בע"א 06/3379 בדנוביץ נ' נתנוו, [פורסם ב公报 פס' כ"ה (11.7.2006)], הגם שנאמרו ביחס לנוסחו הקודם של סעיף 270 לחוק, שנקט לשון "ובלבד שהעסקה אינה פוגעת בטובת החברה". מכאן, גם מוקם בו קיבלה העסק את האישורים הנדרשים על פי המנגנון הקבוע בחוק, עדיין אין בכך כדי לשלול את סמכותו של בית המשפט לבחון אם אמנים מדובר בעסקה שהיא לטובת החברה (ראו עניין נצבא, פס' 18 לפסק דין של השופט (כתוארה אז) נאור; אהרוני-ברק, עמי' 130-126; חמדני וחנס, עמי' 79). ניתן לומר כי בכך בא לידי ביטוי בדיון בישראל היבט מסוים של הרכיב המהותי ב מבחן הగינות המלאה, הגם שבמתקנות שונות מזו הנחוגה בדיון האמריקאי (לדעיה כי אין לפרש את "טובת החברה" במשמעות של "הגינות מלאה" על רקע ההבדלים בין הדיון בדלאוור לדין בישראל, ועוד גם עדו לחובסקי "על חובת אמוניות, עסקאות נושא מרשה וטובת החברה" חבות אמון בדיון הישראלי 89, 102-101 (רות פלאטו-שנער יהושע שגב עורכים, 2016))."

379. בהתאם לפסיקה, עסקה אשר אינה לטובת החברה, אינה מקיימת את הכללים הקבועים בפרק החמשי לחוק החברות העוסק בעסקאות בעלי עניין, ובהתאם להוראות סע' 280(א) הינה חסורת תוקף [ר' פס' ד' אנטורג, פס' 31].

380. בעניינו, בטרם קבלת החלטות אשר הועלו להצבעה בישיבות הדירקטוריון שהתקיימו ביום 20.11.2005 וביום 27.5.20 לא נבחנו חלופות, לא הוצג כל המידע הרלוונטי ביחס למצבו הכלכלי של מר מוז ולא נערך כל דיון אמיתי ב"טובת החברה", על אף מדובר בבירור בחלטות אשר נועד לשרת את טובתו האישית של מר מוזס.

381. אילו טובות החברה הייתה נבחנת, הרי שהמסקנה המתבקשת הייתה כי מדובר בהחלטה המנוגדות במובhawk לטובת החברה.

382. ההחלטה בדבר תיקון כתוב השיפוי באופן שיאפשר למר מוז ליטול מהחברה "הלוואה" לצורך מימון הוצאותיו האישיות בהגנתו מפני האישומים החמורים המיוחסים לו, בלי שמר מוז מעמיד כל בוטחה להבטחת החזרת כספיהם כאמור אשר צפויים להסתכם במילוני שקלים רבים ומבליל שהוא מחזיר תחילתה את יתר חובותיו לחברת, היא במובhawk החלטה שaina לטובת החברה, אלא לטובתו האישית של מר מוז בלבד.

383. נזכיר, כי עסקין בתיקו המבוקש לעורך לכתב שיפוי - בגין אירוע שיפויי שכבר קרת. כך שמדובר בתיקון המבוקש לעורך בכתב השיפוי "בDİUD" באופן שבו ישנה את המצב הקיים, וכי אפשר לחבר להעמיד כספים בגין אותם מעשים חמורים שביצע מר מוז בעבר שבಗנים הוא מואשם בעבירות הצעת השוחד והבטחת השוחד.

384. כפי שכבר נקבע בפסקה לעניין מתן פטור בDİUD, גם במקרה של מתן שיפוי בDİUD (או תיקון בDİUD) של כתב שיפוי קיים), הרי שעסקה כאמור מקימה חשש כבד, כי היא אינה משוררת את טובת החברה, ואן פוגעת במובhawk בטובת החברה.

385. ר' לעניין זה את הדברים שנקבעו בעניין אנטורג במחוזי - תניג (מרכז) 08-07-11266 יעקב שטבינסקי נ' פסיפקה אחזקות בע"מ, חברה ציבורית, [פורסם ב公报 פס' 68 (8.4.13)]:

"בנסיבות העניין שלפני מתעורר חשש כבד כי ההחלטה בדבר שחרור הדירקטוריים ומנכ"ל החברה מאחריותם לפעולות העבר, הייתה, בבר בעת קבלתה (ולא רק בעניין

של חוכמה בדייעבד), עסקה הפגעת במובהק בטובת החברה. הנזק שעלול לצמוה לחברה מהחלטה גורפת המשחררת את כל הדירקטוריים ונושאי המשרה המרכזיות בחברה מאחריות למשgi העבר ברור, בעוד שקשה לראות מה התועלת שהייתה צפיה לצמוה לחברה מהחלטה זו. ודוק, בשונה ממתן פטור בגין פעולות עתידיות, אשר תועלתו הובירה בהחלטה גופה ("לאפשר לדירקטוריים ולנושאי משרה בחברה להוביל תוך הקטנות החשיפה האישית שלהם") לא ברור מה התועלת שצמחה לחברה (להבדיל מהדירקטוריים והמנכ"ל) מההחלטה להעניק שחרור מאחריות גם בגין פעולות שכבר נעשו והושלמו (בדוגמה תשלום 5.25 מיליון יורו לחברות אומגה). עניין זה לא הושבר בהחלטה, וכך לפני לא הוצגו עד כה הסברים מניחים את הדעת בעניין זה. המסקנה המתבקשת היא שבשלב זה קיים ספק ממש אם המשיבים 1, 3 - 9 יצלו לבסס את הטענה שההחלטה לשחרורים מכל אחריות למעשה העבר היא החלטה שאורגניז החברה רשיים היו לקבל, בסיס לב לדרישת "טובת החברה".

386. דברים אלו שנקבעו בגין פעולות בדייעבד, נכונים גם לעניינו.

387. לחברה לא צומחת כל תועלת אמיתית מהתיקון המבוקש בצעע בדייעבד בכתב השיפוי, וכן לא הוגג כל הסבר לעניין זה בישיבת דירקטוריון החברה.

388. באופן דומה, גם ההחלטה לחפש ולהאריך את כהונתו של מר מוזס במשרדים נספotta, ambilij להבחן חולופות, מבלי לקיים כל משא ומתן מול מר מוזס, ותוך סירוב לקיים כל בדיקה בעניין ההשפעה של המשך כהונתו של מר מוזס על החברה והיעtiny (ותוך שהמשיבים מסרבים להצעת הבניינים של המבוקש להגביל את הארכת ההתקשרות בשנה אחת במהלך הדברים כסטרם), היא במובהק החלטה שאינה משרתת את טובת החברה, אלא אך ורק את טובתו האישית של מר מוזס ורצונו להמשיך ולבצע את שליטתו בחברה וב[Unit], משך שנים קדימה וגם במהלך משפטו הפלילי.

389. יודגש. תקנון החברה קובע בעצמו בסעיף 76, כי אדם שהינו פשוט וגל אין יכול לכהן בתפקיד מנהל בחברה.

390. מכאן שהשאלה האם למר מוזס חובות עתק והאם הוא במצב של חקלות פירעון, הן שאלות רלוונטיות וחיברות בchina, על ידי דירקטוריון החברה, בכל החלטה הנוגעת להמשך כהונתו בתפקיד ניהול החברה.

391. גם המועד שבו הועלו שתי ההצעות להצעבה - ימים ספורים לפני תחילת משפטו של מר מוזס - לצד סירובו של מר מוזס לחושף בפני הדירקטוריון (ולמצער - בפני המבוקש) את הפרטים הרלוונטיים לשתייהן - לרבות: היקף חובותיו האדרירים, מה הסדר שכר הטרחה שמובוקש כי החברה תשלם, מה מערכת היחסים שביינו ובין בנק הפעלים שהובילה לתמייה הבלתי מתאפשרה בהמשך כהונתו, ועוד פרטיים רלוונטיים לעניין, מעדים על חוסר תום הלב המובהק של מר מוזס עצם העלתה החלטה האמורה לדין דירקטוריון החברה.

392. מכאן, גם מהטעם ששתי ההחלטות שהתקבלו הן מנוגדות לטובת החברה, הרי שבהתאם להוראות סעיף 280(א) לחוק החברות, נפל פגס מהותי בהן, ודין בטלו.

393. ר' לעניין זה גם, את הדברים אשר נקבעו בפס' י' חסין, פס' 60, שם נקבע, כי כאשר מועלית על שולחנו של הדירקטוריון החלטה במושר תום לב ולא לטובת החברה, הרי שמדובר החלטה שמילא הדירקטוריון אין רשייא לאשרה.

ד. 7. המשיבים הפכו את החובות המוטלות עליהם כלפי החברה

394. כידוע, החובה לשකול את טובת החברה בכל החלטה, הינה פועל יוצא של חובת האמונים המוטלת על נושא המשרה כלפי החברה.

395. על פי סע' 254 לחוק החברות על נושא משרה לפעול ולנהוג בתום לב ולטובת החברה, ובכלל זה "יימנע מכל פעולה שיש בה ניגוד עניינים בין מילוי תפקידו בחברה לבין מלאו תפקיד אחר שלו או בין עניינו האישיים; ... (ו) יגלה לחברה כל ידיעה וימסור לה כל מסמך הנוגעת לעניינה, שבאו לידי בתוכן מעמדו בחברה.".

396. בפסק"ד חסין - תומצטו העקרונות הבסיסיים ביחס לחובת המוטלת על נושא המשרה לבחון את טובת החברה בכל החלטה, ושאלא להעדיף את טובתם האישית על פניה, בראוי חובת האמונים המוטלת על נושא המשרה כלפי החברה. ר' פס' 28 :

"חובת האמון המוטלת על נושאי המשרה כוללת גם איסור של נושא המשרה להיות במצב של ניגוד עניינים. בז' סעיף 254(א) לחוק החברות קובע כי – ..."

חובת האמונים נועדה אם בין היתר כדי להתמודד עם החשש שנושא משרה בחברה, השולט ברכושים של אחרים, ינצל את משרתו על-מנתקדם את מטרותיו האישיות, או יעדיף את האינטראס האישי שלו על-פני האינטראס של החברה ושל בעלי- מנויותיה. חובת האמונים מחייבת את נושא המשרה להפעיל שיקול-דעת עצמאית, לפחות בתום- לב ולהיות מנוחה על-ידי טובת החברה מעבר לכל עניין אישי שעשוי להיות לו (עמ' 610/94 בוכבינדר נ' בונס הנכסיים הרשמי בתפקיד כמנכ"ל צפון אמריקה, פ"ד ...

...
נושאי משרה חייבים אם כאמור הם מקבלים החלטות ביחס לחברה לפעול ללא ניגוד עניינים, כאשר אין להם עניין אישי בהחלטה ותוך שהם שוקלים את טובת החברה בלבד".

[ר' לעניין זה גם : בה"פ (ת"א) 16-07-10593 אפיו אפריקה בע"מ נ' Sulliden Mining, [פורסם בנתב] (19.9.19)]. Capital Inc

397. כאמור לעיל, בעניינו, המשיבים כלל לא קיימו בחינה אמיתית של טובת החברה בקשר לשתי החלטות מושא ישיבות הדירקטוריון מיום 20.5.11 ומיום 20.5.27.

398. בכך הפכו כל המשיבים את חובתם לשකול אך ורק את טובת החברה - חובת הנוצרת מחובת האמונים המוטלת עליהם כלפי החברה.

399. וביחס למר מוזס באופן פרטני יאמר, כי ע"פ סע' 193 לחוק החברות, מוטלת על מר מוזס - כבעל שליטה בחברה - גם החובה לפעול בהגינות כלפי החברה, לרבות במסגרת שימוש בכוח הצבעה שלו בדירקטוריון ובאסיפות בעלי המניות של החברה.

400. בעניינו - מר מוזס ניסה לעשות שימוש בכוח הצבעה העודף העומד לו בדירקטוריון כדי להוביל לאישור שתי העסקיות בעלי העניין שעמדו על הפרק, תוך שהוא פועל בניגוד עניינים מול החברה ותוך העדפת האינטראס האישי שלו על פני אינטראס החברה. בכך הפכו מוזס גם את חובת ההגינות המוטלת עליו כלפי החברה [ר' גם : פס"ד ורדניקוב פס' 61-62 וההפניות שם].

401. וiodash. לעובדה שההחלטות האמורות התקבלו בוגיון עניינים מובהק (לכל הפחות - בין מר מוזס - שהתיימר להציגו מכוח זכויות הרוב שלו בחברה), תוך הפרת החובות המוטלות על המשיבים ואף מבלי שהתקיים דין מיודיע בשתייהן (כמפורט בהרחבה בפרק ד. 8 להלן), יש משמעות מהותית לעניינו.

402. **ראשית**, ברור כי החלטות אלו איןן זכויות להגנה מכוח שיקול הדעת העסקי, ויש להחיל בעניין את סטנדרט הבדיקה המחייב של "הגינות מלאה".

403. **שנית**, המשמעות היא שהנט הוחכה ביחס לשאלת האם ההחלטה התקבלו לטובת החברה, אם לאו - מוטל כולו על המשיבים. ר' לעניין זה: תנ"ג (כלכלי) 14-03-13663 גיא ניומן נ' פיננסיטק בעמ', [פורסם בנבום, פס' 56 (24.05.15)].

404. בעניינו, המשיבים לא בחנו כלל את טובת החברה במסגרת ישיבת הדירקטוריון, לא הבהירו כיצד שתי ההחלטה מהותיות, החיריגות והבלתי סבירות אשר הם התימרו לקבל לטובתו האישית של מר מוזס, מתיחסות גם עם טובת החברה.

405. כל הסבר שלא יתנו המשיבים לעניין זה במסגרת ההליך, יהא כמוין "חוכמה שבדייעך" - בניסיון להתגבר על הבעיות המהותיות שבחן נגעות של ההחלטה.

ד. ההחלטה התקבלו מבלי שנערך בהן דין "מיודיע" ותוך שהמש��ים מפרים את חובת זהירות המוטלת עליהם כלפי החברה

406. בכלל, על נושא משרה המתבקש לדון בהחלטה פלונית, כמה חובה לוודא כי מצוי בידו החומר הרלוונטי לשם קבלת החלטה מושכלת ומיודעת. חובה זו כוללת בין היתר את בדיקת מסמכיו התאגיד, עיון בחומר הרקע הרלוונטי להחלטה, הבנת התנאים המשפיעים שעל הפרק, בחינת אלטרנטיבות ועוד.

407. חובה זו נגורת, בין היתר מleshono המפורשת של סעיף 253 לחוק החברות, והפרטה מהוות הפרה של חובת זהירות של נושא משרה כלפי החברה.

408. סע' 253 לחוק החברות קובע:

"נושא משרה יפעל ברמת מיוםנות שבה היה פעיל נושא משרה סביר, באותה עמדה ובאותן נסיבות, ובכלל זה ינקוט, בשיס לב לנסיבות העניין, אמצעים סבירים לקבלת מידע הנוגע לכדיות העסקית של פועלה המובאות לאיישרו או של פועלה הנעשית על ידיו בתוקף תפקידו, ולקבלת כל מידע אחר שיש לו חשיבות לעניין פעולות כאמור".

409. ביחס לסע' זה נקבע כי הוא משלים את סעיף 252 לחוק החברות - הסעיף ה"כללי" הקובע את חובת זהירות שבה מחויב נושא משרה כלפי החברה.

410. בדבר היקפה של חובה הקבועה בסע' 253 האמור, נקבע בפס' 43 ורדנוקוב, פס' 43 לפס' 4 של כב' השוי עמית, כדלקמן:

"אשר להתנהלותו של נושא משרה ואופן הפעלת שיקול דעתו בזמן אמת, על נושא משרה להיות מעורב בתהליכי שקדם לקבלת ההחלטה; לפעול לאיסוף המידע הרלוונטי לצורך קבלת ההחלטה; להתעדכן במידע הנוגע לפעולות החברה ולגלוות בקיותה בעניינה, להתמצא במצבה הפיננסי ולהיות נוכח בנסיבותיה (ראו עוד בעניין אפריקה ישראל בפס' 41, שם ציינתי כי "על דירקטוריון ובעל תפקיד בחברה לקבל

החלטה מודעת, פרי היליך של איסוף עיון, דיון, ובחינות נתונים, מסמכים ושיקולים רלוונטיים"; והשו, למשל, לעניין בocabinder, שטוטלה אחריות על דירקטוריים, בין היתר מכיוון שלא השתתפו כל בישיבות הדירקטוריון במשך מספר שנים או השתתפו חלק קטן מהן, לא קיימו פיקוח על הנהלה של החברה ולא התעניינו כלל במצבה הפיננסית, ולמעשה שימשו חותמת גומי להחלטות הנהלה; וראו יותר הרחבה אצל חביב-סגל ברך א' 503-4; גروس – דירקטוריים ונושאי משרה, עמ' 179-180; יוסף גROS חוק החברות החדש 424-421 (מהדורה רביעית, 2007) (להלן: גROS – חוק החברות))."

411. הינה כי כו לזכור קיומו של דיון מודיע בהחלטה שעל הפרק, על הדירקטור לפעול באופן אקטיבי לשם איסוף נתונים רלוונטיים, ובחינותם, תוך שיקילת השיקולים הרלוונטיים להחלטה. כפיوصוטם מתוך רע"א 4024/14 אפריקה ישראל להשקעות בע"מ נ' רפאל כהן, [פורסם ב公报 פס' 41 (26.4.15):

"על דירקטור ובעל תפקיד קבל החלטה מודעת, פרי היליך של איסוף עיון, דיון, ובחינות נתונים, מסמכים ושיקולים רלוונטיים."

412. זאת ועוד. חלק מדרישת איסוף המידע הרלוונטי, מוטלת על נושא המשרה גם החובה לבחינת חלופות להצעת ההחלטה הנדונה.

413. ר' בעניין זה את הדברים שנכתבו על ידי כב' השופט רות רון ושיר אשכול במאמרם, כל שיקול העסקי והדרישה לקבל החלטה "מודעת", משפטים מז, עמ' 615:

"שלב חשוב נוסף בהיליך קבלת ההחלטה בדירקטוריון הוא השלב של בחינת החלופות להצעת ההחלטה הנדונה. בchnerה השוואתית בין שתי אפשרויות, לרבות בדיקת היתרוןות והחסרונות שלהן, מגבירה את הסיכוי שהאפשרות הטובה יותר היא שתיבחר. התהילה של בחינת כמה אפשרויות חלופיות מציאת הקשיים בכל אחת מהן, ומבהיר בצורה טוביה יותר את היתרוןות והחסרונות היחסיים של ההצעה שנבחרה. ההשוואה גם מאפשרת לדירקטוריון לנסתות לגבש אפשרויות פעהלה נוספת המאחדות את היתרוןות הקיימות בכמה אפשרויות פעהלה. מובן שבנוגע לכל החלטה של הדירקטוריון, ישנה יותר מאפשרות הבחירה היא אכן האפשרות המיטבית, ההחלטה שלא לפעול). כדי לוודא שהאפשרות הנבחרת היא אכן האפשרות המיטבית, צרייך להשוות אותה לחלופותיה. התיחסות לכמה אפשרויות והשוואה ביניהן הופכות את היליך הבחירה למודע יותר, היליך המבטיח לדעתנו ברמה גבוהה יותר של סבירות כי האפשרות שתיבחר בסופה של דבר תהיה האפשרות המיטבית בעבר החברה."

414. הווה אומר, על נושא המשרה לבחון את מירב המידע הרלוונטי המוצוי ביחס להחלטה, וכן לבחון כמה אפשרויות חלופיות ביחס להחלטה.

415. בעניינו, לא יכול להיות חולק, כי חויבות ודרישות אלו הובילו ברגע גסה על ידי המשיבים, אשר לא חקבו, לא ביקשו לקבל ולו בלבד של מידע ביחס להחלטות שעל הפרק, לא בחנו חלופות, ובוודאי שלא קיימו דיון מודיע טרם אישרו את החלטות המהוויות, לאחר מכן יד של ממש.

416. כפי שהובחר לעיל, טרם ישיבת הדירקטוריון המבקש פנה אל מר מוזס ואל המשיבים האחרים תוך שהוא משווה לקבלת המידע והמסמכים אשר נדרשו לו, לשם הדיון בהחלטות שעל הפרק.

417. בכלל זה, המבקש ביקש לקבל לעיונו - פרק זמן סביר טרם הישיבה, את פירוט הסכומים שמר מוזס כבר חייב לחברה - מכוח נשייתה בעלותו הגנתו בהליך הפלילי, בשלב החקירה הפלילית; ביקש לקבל את הסדר שכ"ט שUMBOKSH לאשר כי החברה תישא בו בשלב ההליך הפלילי, ללא הגבלה; ביקש לקבל מידע בנוגע ליכולתו הכלכלית של מר מוזס לפרוע את ה" haloah " שאישורה התבקש - ככל שבסתופו של יום ירושע מר מוזס בדיון; ביקש לדעת אילו בטחנות מר מוזס יכול להעמיד לטובת הבטחת ההלוואה; וכו'.

418. **להוציא מידע שקיבל המבקש בטלפון מר ינו אנגל, לפיו כך הכספיים שבתס נשאה החברה עד לאותו המועד הסתכמו בכ- 1.35 מיליון ש"ח, כל יתר דרישותיו האמוריות של המבקש לא ננען.** לצד זאת, למיטב ידיעת המבקש, המשיבים 3-2 גבי נופך מוזס ועה"ד פילוסוף, לא דרשו ובוודאי שלא קיבל כל פרט מידע, בטרם אישרו למר מוזס לאורה את האפשרות ליטול כספיים מהחברה ללא כל הגבלה, למימון הגנתו, כאשר החברה משמשת כארנק הפרטי של מר מוזס, וזאת ללא כל דיון מהותי בעניין.

419. עזה"ד פילוסוף אף הבהיר בישיבה מיום 27.5.20 כי הוא לעולם לא היה מבקש מר מוזס לחשוף את מצבו הכלכלי.

420. וביחס להחלטה בדבר הארכת כהונתו של מר מוזס, בתיחה לשמונה שנים - זו כאמור הוועלה **במחטף מבלי** שנכלה בסדר היום שהופץ לקריאת הישיבה מיום 11.5.2, ולאחר מכן - בטרם הישיבה מיום 27.5.20 הוסתר פרק הזמן שUMBOKSH לאשר מה המבקש - כך שלא היה ניתן כלל להתכוון לישיבה.

421. עובדות אלו מעידות **שלעצמם על העדר הכנה ובחינה מספקת**, ועל כך שהדיון שהתקיים בשתי ההחלטה היה לمراجعة עין בלבד ("כאיilo דיון").

422. גם ביחס להחלטה זו, למיטב ידיעת המבקש, **לא ביקשו המשיבים 3-2 כל פרט מידע הנדרש לבחינותה**.

423. כמו כן, לאור פקיעתו של הסכם ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה, המבקש ביקש כי יתקיים דיון בדיקטוריוון בדבר בחינת חלופות לתפקיד מנהל העסקים הראשי של החברה, ואופן איתור המועמדים הרלוונטיים.

424. אולם, המשיבים **סירבו** לדון בכך. גם במהלך שתי הישיבות ביקש המבקש לבחון חלופות, ונכח. גם הצעת ה"פשרה" של המבקש להארכת ההתקשרות בשנה אחת בלבד, במהלך יכול הדיקטוריוון לבצע בדיקה מעמיקה בעניין לטובת החברה, נדחתה.

425. לעניין השיקולים האפשריים שהוא על המשיבים לשקל בטרם הארכת ההתקשרות מול מר מוזס, ר' למשל: **בצ' 6673/01 התנווה למען איכות השלטון בישראל נ' ש' התובורה אפרים סנה**, [פורסם בנבז' פס' 6 לפס"ד של כב' הנש' בדי בرك (25.11.01)]:

"מה הם השיקולים שעל מנהל הרשות להביאם בחשבון? התשובה הינה כי עליו להעמיד נגד עיניו את טובתת של הרשות ואת טובתו של ציבור המשתמשים בשירותי הרשות. עליו לבחור במועמד אשר יותר מכל מועמד אחר יקדם את ענייניה של הרשות ויבטיח בצוותה הרואה ביוטר את הגשת תפקידה. עליו להימנע מכל שיקול זה – פוליטי או אחר. אךطبع הוא כי עליו לשקל אם יש מקום להאריך את כהונתו של המשנה המכון או שמא יש לבחור במועמד חדש. אכן, אם המשנה המכון הוא המועמד הטוב ביותר, אין להימנע מהמחליץ עליו רק משום שUMBOKSH להבניש "דם חדש" למערכת, ואם המועמד הטוב ביותר הוא איש חדש, אין להימנע מהמחליץ עליו רק משום שאינו רוצה לפגוע במשנה המכון. המשכיות הכהונה היא שיקול שיש להביאו

בוחשון. עם זאת אין זה שיקול מכריע. בדומה, רענון בכהונת הוא שיקול שיש להביאו בחשבון, אך גם הוא אינו יכול להיות שיקול מכריע. ההכרעה צריכה לפעול על-פי האיזון הכללי של השיקולים, כאשר טובתה של הרשות מונחות נגד עינוי של מנהל הרשות. אכן, מנהל הרשות הוא עובד ציבורי. בהמליצו בפני המועצה על מועמד לכהונת משנה הוא מאפעיל סמכות שלטונית. עליו לעשות כן על-פי כל החלטת המינהלי. עליו לפעול בהגינות, בסבירות, ביושר ובתומם-לב; עליו לשקל שיקולים ענייניים בלבד. עליו להעמיד לעינוי את טובתה של הרשות. עליו להימנע משיקולים פוליטיים-מפלגתיים..”

426. אולם, דברים אלו נקבעו ביחס להארכת כהונה ברשות ציבורית, אולם שיקולים אלו - כולם או חלקם רלוונטיים גם לעניינו.

427. לצعرو של המבוקש - בעניינו, לא מיני ולא מקצתי. המשיבים לא היו מוכנים לשקל כל שיקול ענייני ביחס להחלטה שהם ניסו להעיבר במחטף ודחוו את כל ניסיונות המבוקש לקיים דיון מהותי בהצעה שעל הפרק.

428. לאור זאת, יש לקבוע כי החלטות מושא היישבות מיום 11.5.20 ומיום 27.5.20 התקבלו באופן בלתי מיוחד, תוך שהמשיבים מפרים את חובת זהירות המוטלת עליהם בהתאם להוראות סע' 252 ו- 253 לחוק החברות.

429. זאת ועוד, בעניינו יש לקבוע, כי המשיבים 3-2 הפכו את חובת זהירותם שלחם בכוננה או לכל הפתוחות - בפזיות. זאת, לאחר שהם לא טרכו להתעדכן, ولو באופן המינימאלי ביותר במידע הדרוש לו לשם קבלת החלטה מושכלת, ואך קיבלו את החלטותיהם מבלי לבדוק את טובת החברה כל.

430. לפיכך לעניין זה הדברים שנקבעו בתנין 12-09-10466 רמי אוסטרובסקי נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, [פורסם בנבו] פס' 49 (9.8.15) :

”על מנת שדיקטור יחשב לפזיז, נדרש להוכיח כי הוא מוגלה יחס של חוסר אכפתיות לחובותיו לקבל מידע, ביחס להחלטה הניצבת על הפרק. לשם כך אין די להוכיח כי הדיקטור לא פעל לצורך איסוף המידע באופן אופיטמלי. יש להוכיח כי הדיקטור קיבל את החלטתו מבלי שהיא לפני פניו ولو מצע מינימאלי לצורך גיבוש ההחלטה זו [...] כדי לקבוע כי מדובר בהצעה פזיזה, יש להוכיח כי הדיקטור הציע משיקולים שבינם לבון טובת החברה אין דבר וחצי דבר, כגון שהטעם היחיד שהציג בעבור עניין מסוים היה בקשה של פלוני, וזאת למורתו שהיא ברור לו כי פלוני אכן פועל בהקשר שבו עסקה ההחלטה בהתאם לטובת החברה.”

431. נוסף כי נקבע בפסקה כי מקום בו נקבע כי נושא משרה הפר את חובת זהירות הקבועה בסע' 253 האמור (חובה זהירות התהיליכיות), ולא קיימו בין היתר את החובה לקבל מידע מספק ביחס לכל החלטה, הרי שדי בכך כדי לקבוע כי נושא משרה הפר את חובת זהירותם שלחם לפני החברה, ואין צורך לבדוק את ההחלטה לגופה ואת סבירותה, כדי להגיע לאותה המסקנה.

432. כך נקבע למשל בע"א 4024/13 תקווה - כפר להכשרה מקצועית בגבעות זייד בע"מ נ' אריה פינקוביץ, [פורסם בנבו] פס' 30-27 לפס"ד השוי זילברטל (29.8.16) :

”אומר כבר עתה, כי אף מבלי להידרש לשאלת האם עצם ההחלטה על העברות הכספיים מהחברה לחברת הבת בעניינו הייתה סבירה, נראה כי רוב חברי הדיקטוריון הפרו

את חובת הזיהירות המוטלת עליהם, ולא עמדו בשתי הדרישות המעוגנות בסעיף 253
לחוק החברות – "דרישות המיומנות" ו"דרישת הידע".

כאמור, חלק ניכר מטענות ההגנה של הדיקטוריים הוקדש לסבירות תוכן ההחלטה על העברת הכספיים המאסיבית מהחברה לחברת הבת. ... ואמנם, כלל שיקול הדעת העסקי, המעוגן בשיטות משפטיות רבות, מעניק הגנה לחברו דיקטוריון מפני ביקורת שיפוטית על תוכן ההחלטה שהתקבלה, ולמעשה מניחה את בית המשפט שלא להתערב בשיקול הדעת של נושאי המשרה בחברה, אפילו אם היה מוטעה, בלעד מתקיימים מספר תנאים מקדיימים. כלל זה נשען על התפיסה לפיה למערכת המשפט אין יתרון מוסדי בכל הנוגע להערכת סיכוןים עסקיים, שהם חלק אינטגרלי מקבלת החלטות בשדה העסקי, המבוסס במידה רבה על התמודדות עם אי-ודאות. עם זאת, החסינות שכל זה מKENה להחלטה העסקית אינה מוחלטת, ובניגוד לאי-התערבות בתוכן ההחלטה, בכל הנוגע לתהליכי קבלת החלטות על-ידי נושא המשרה בחברה, הדיון מציב סטנדרטים ברורים וקובע מהם אמצעי הזיהירות התליליים בהם עליהם לנחות.

noch האמור, לא מצאתי לדzon, בשלז זה, בשאלת האם ההחלטה על העברת הכספיים מהחברה לחברת הבת הייתה בוגדר החלטה על השקעה לגיטימית שנועדה למימוש מטרות החברה, או שמא מדובר בהחלטה שאינה סבירה מבחינה עסקית. זאת, אף מבלי להזכיר בשאלת האם כלל שיקול הדעת עסקי אומץ בשיטת המשפט הישראלית ובאיוז אופן...

noch האמור, השאלה הראשונה אותה יש לבחון היא, האם הדיקטוריים הפרו את חובות/zיהירות המוטלות עליהם מכוח סעיף 253 לחוק החברות. חובות אלה, כאמור, הן תיליביות-פרודורליות באופיין, ואני נוגעת לתוכן החלטות שקיבלו הדיקטוריון, אלא לתהליכי קבלת ההחלטה, או ליתר דיוק – להיעדרו.

433. הוא אומר – לצורך קביעת קיומה של הפרת חובת/zיהירות התיליביות הקבועה בסע' 253 לחוק החברות, אין צורך לבחון את סבירות ההחלטה לגוף. די לבחון ולהתרשם מהתנהלותם הקלוקלת והרשנית של המשיבים בהליך קבלת ההחלטה.

ד. 9. המשיבים הפרו את החובה להפעיל שיקול דעת עצמאי לדיקטוריים

434. לאורכו ולרוחבו של חוק החברות פוזרים שורה של חובות וऐסוריים שונים, אשר נקבע לגבייהם כי הפרותן עלולה כדי הפרה של חובת האמוןיס המוטלת על נושא המשרה לפני החברה.

435. בין אלו, ניתן למצוא את חובת/zיהירות המוטלת על דיקטור להפעיל שיקול דעת עצמאי, אשר ע"פ הקבוע בסע' 106(א) לחוק החברות, הפרטה מהוות גם כן, הפרה של חובת האמוןיס כלפי החברה:

"шиקל דעת עצמאי והסכמי הצבעה

106. (א) דיקטור, בנסיבותיו כזזה, יפעיל שיקול דעת עצמאי בהצבעה בדיקטוריון, לא יהיה צד להסכם הצבעה ויראו בא-הפעלת שיקול דעת עצמאי כאמור או בהסכם הצבעה הפרת חובת אמוןיס."

436. בפסקה נקבע כי סעיף זה הינו רלוונטי גם בנסיבות שהן דירקטורי הוא עושה דברו של בעל השליטה בחברה, ומשמש כ"חותמת גומי" לଘמותיו של בעל השליטה. גם אז - התנהלותו של הדירקטור מהווה הפרת אמונים כלפי החברה. ר' לעניין זה: פס"ד ורדיוקוב, פס' 111 לפס"ד כב' השוי' עמיות:

"מקום בו נושא המשרה מבטל את רצונו מפני רצונו של בעל השליטה, הוא חוטא בא' הפעלת שיקול דעת עצמאי, התנהלות המהווה אף היא הפרה של חובת האמונים (סעיף (א) לחוק; וראו לעיל בפסק' 47)."

437. דברים אלו מתאים גם לעניינו, בו המשיבים 3-2 - כל אחד מהאינטרסים האישיים שלו או של שולחו - משמשים כמעין חותמת גומי לכל גחמותיו של מר מוזס.

438. לגבי גבי נופך מוזס כבר נקבע בפרשת הקיוהה הקודמת, כי זו משתפת פעולה עם מר מוזס והשניים אף קיימו במשותף את יתר בעלי המניות בחברה.

439. כמו כן, כמתואר לעיל, לבקשת נודע, כי מר מוזס התחייב בפני גבי נופך מוזס לעשות כל שביכולתו על מנת לחלוץ מניות החברה, ובמשך תקופה ארוכה הוא ניסה לקדם עסקה, שבמסגרת חברה תרכוש את מניות גבי נופך מוזס בחברה.

440. המבקש הינו דירקטור בחברה שנים ארוכות. תמיד מר מוזס וגבי נופך מוזס פועל בשיתוף פעולה ובתיום מלא, תוך שתמיד גב' נופך מוזס מכפיפה את שיקול דעתה לגחמותיו ורצונותיו של מר מוזס.

441. בנוסף, כאמור לעיל, מר מוזס עושה הכל כדי לשנות את הסכם העסקתה של הגברת נופך מוזס, רטראקטיבית, באופן שיתווסףו מילוני שקלים לכיספים שהיא מקבלת מהחברה [ר' למשל - נספח 33 לעיל].

442. וביחס למשיב 3 - עוזה"ד פילוסוף (הדירקטור מטעם בנק הפועלים) - הרי שכאמור - זה מונה כדירקטור בחברה רק לאחר שהמבקש ביקש להוציא אל הפועל את ההחלטה בדבר השיעיותו של מר מוזס מתפקידו בחברה עקב פרשת "תיק 2000".

443. כוני הנכסים מטעם בנק הפועלים החזיקו בזכויות מכוון פישמן כשותפים לפני שהחליטו לפתח פתואם למנות את עוזה"ד פילוסוף כדירקטור וזאת בתיאום מלא מול מר מוזס, ומתוך מטרה ברורה לחסוט את כוח ה指挥部 של המבקש בדיקטוריו (שבאותם ימים היה גבוה מכוח ההצבעה של גבי נופך מוזס).

444. ואכן, מאז מינויו, עוזה"ד פילוסוף פועל בדיקטוריו הכספייה לשירות רצונותיו של מר מוזס - מסרב להשוויך את האינטרסים של שולחו - בנק הפועלים - בהמשך כהונתו ושליטתו של מר מוזס בחברה, ואף טוען כי הוא מסרב לבחון את מצבו הכלכלי של מר מוזס והאם יש לו חובות אדירים לבנק הפועלים.

445. למעשה, ניתן לומר, כי מאז מינויו של עוזה"ד פילוסוף כדירקטור בחברה - לא היה מקרה אחד שבו הועלה הצעה על סדר היום וביחס אליה המשיבים לא היו מתואימים ביניהם עצמאים - בהכוונתו של מוזס - ביחס להצבעה.

446. ההתנהלות הנווכחית, שבה המשיבים משתפים פעולה מאחוריו גבו של המשיב, יחד עם כונס הנכסים, מהוויה ראייה נוספת לשיתוף הפעולה האסור בין המשיבים - בתפקידים כדירקטוריים בחברה.

447. בכך הפרו המשיבים (והם עודם מפרים) את החובה להפעיל שיקול דעת עצמאי ושלא להיות קשור בהסכם הצבעה, כפי שקבע בסע' 106(א) לחוק החברות, באופן העולה כדי הפרת אמונים כלפי החברה.

ד.10. לבקשת - דירקטורי בחברה - זכות לקבלת כל המידע הנדרש לשם מילוי תפקידו

448. כאמור לעיל, במסגרת הבקשה מובוקשים צוים שיאפשרו לבקשת גישה למידע ומסמכים ביחס לפעולות ונכסי החברה, על מנת שיוכל לבצע את תפקידו כדירקטור.

449. סעיף 265(א) לחוק החברות קובע כי לדיrectור בחברה עומדת הזכות לקבל לידי מסמכים של החברה, לבודק את נסחיהם, "ככל שהדבר דרוש למילוי חובתו כדיrectטור".

450. בע"א 5340/04 הדirectור מרכ' אבוני גיא נוף [פורטס בנבו] פס' 8 (16.1.26), נקבע ביחס לסעיף 265(א) האמור, הדברים הבאים:

"סעיף 265(א) לחוק החברות קובע כי לכל directo יש זכות לבדוק את מסמכיו החברה בכל שהדבר דרוש למילוי חובתו כדיrectטור. הפסיקת הכירה בזכות זו במרכיב בסיסי בעבודת directo, הנדרש כדי לאפשר לו לבצע את תפקידו כמפקח על פעילות החברה ולעומוד בחובות זהירות המוטלות עליו (ר"א 99/99/8473 כרטיסי אשראי לישראל בע"מ נ' שבב, פ"ז נה(1) 337 (1999); רע"א 58/04 מגן נ' תפארת עמוסolina אבсолוטית, והbijotyi בע"מ, פ"ז נח(4) 377 (2004)). אמורים, זכותה העיון במסמכים אינה אבסולוטית, והbijotyi לכך ניתן בסעיף 265(ב) לחוק החברות אשר מתייר לחברה למנוע מדirecto לבדוק מסמכים שלה "אם סבר directorioun שהdirecto פועל בחוסרedom לב או שבדיקה כאמור עלולה לפגוע בטובות החברה". ברם, בפסיקת ובספרות הובעה הדעה כי נוכחות החשבות הרבות הקיימת בעיון במסמכים כדי לאפשר לדirecto לבצע את תפקידיו, יש לנ��וט בגישה מצמצמת בהחלטת הסיג שמאפשר לחברה למנוע מדirecto עיון במסמכים (רע"א 99/99/8473 ורע"א 58/04 הניל; יורם דנציגר הזכות למידיע אוזות החברה 84, 114-115 (2000))."

451. הנהו אומר, על פי הפסיקת זכותו של כל directo לבדוק ולבוחן את מסמכיו החברה הינה זכות בסיסות, מהוותה מרכיב חיוני בעבודתו, עת הוא הנדרש לפקח על פעילות החברה ולעומוד בחובות זהירות המוטלות עליו.

452. עוד נקבע בפסקה, כי לאור החשבות הרבות הקיימת בעיון במסמכים כדי לאפשר לדirecto לבצע את תפקידיו, יש לנ��וט בגישה מצמצמת בהחלטת הסיג שמאפשר לחברה למנוע מדirecto עיון במסמכים - ולהפעיל אותו אך ורק במקרים קיצוניים ונדרים שבהם יש טעמיים של ממש המצדיקים את ההגבלה.

453. ר' לעניין זה גם את הדברים שנקבעו ברא"א 99/99/8473 כרטיסי אשראי לישראל בע"מ נ' שבב, פ"ז נה(1) 337 (1999), בפסקה 6:

"הנחת היסוד במצוות מחלוקת כאלה חייבת להיות שיש להעדיף את זכות העיון – ובעיקר כאשר היא נתמכת על-ידי אינטראסיטים בלבד – על פני מניעתה וכי אין להגביל את הזכות אלא במקרים קיצוניים ונדרים שבהם יש טעמיים של ממש המצדיקים את ההגבלה."

454. בעניינו, סוגיות העברת המידע לדirectoires בחברה דן (או יותר נכון - הסתרת המידע מפני directoires, על ידי מר מוש) כבר נבחנה במסגרת הפרשנות הקיפוח הקודמת.

455. בעקבות בחינה זו תוקן תקנון החברה כך שהוא קובע ביום (סע' ט' לפסקה 7 לתקנו):

"ambil li lagruu mazchiyotio shel direktor ul pi cel din, direktoriyon vcel direktor yehi zcaim bcel zman sbar lebodk at sefriha shel chabroh vemesamei mcl sog, hašorim lniyol lenihol uniniyah, lebodk cel nes hshiyk lachabro ao mochzak bida vlokbel cel midu acher hašor lniyol chabro."

456. הווע אומר - לבקשת - direktor בחברה - זכאי לבודק את ספרי החברה ומסמכים מכל סוג, הקשורים לניהול ענייני, זכאי לבודק כל נכס השיך לחברה ולקבל כל מידע אחר הקשור לניהול החברה.

457. נוסיף ונזכיר, כי על פי הפסיקת, direktor סביר חייב להטעןין בענייני החברה ולהכיר את המתרחש בה, אחרת יפר את חובתו להנוגן כדIRECTOR סביר, ויהיה בכך משומם הפרת חובת זהירותו שלו כלפי החברה [ר': ע"א 610/94 גזליה בוכבינדר נ' בנוס הנסיכים הרשמי, בתפקידו כמפקך בנק צפון אמריקה, [פורסם בnbו פס' 46 (11.5.03)].

458. בהתאם לפסיקה, חובת הדIRECTORים לפעול לשם קבלת מידע אודות מצב החברה רק מתגברת מקום בו מתעוררים סימני אזהרה ביחס למצב החברה, אשר עלולים להוביל לנזקים לחברה (גס כאשר מדובר בסימני אזהרה הנוגעים לחברת בת של החברה).

459. כך למשל נקבע בת.א. (ת"א) 2193/2012 מותק אפרים ובנו בע"מ נ' רמי אביבי, [פורסם בnbו] (2.4.13), פס' 26 לפסק דין של כב' השוי רות רונן:

"בנסיבות הספציפיות של המקרה דן – כאשר החברה האם היא חברת אחזקות המחזיקה בבעלות כמעט מלאה בחברה הבת; כאשר החברה הבת מהוña הנכס העיקרי של החברה האם; ובicular כאשר החברה האם ערבה לחובותיה של החברה הבת – הרי שלכל שינוי במצבה של החברה הבת, יש השפעה דרמטית על מצבה ועל ערכיה של החברה האם. מכאן חשיבות הזהירות של DIRECTORים של החברה האם כלפי החברה האם כוללת את החובה לדעת ולהטעןין במעשה בחברה הבת."

460. מכאן, שעל המבקש - בדומה ליתר המשיבים - מוטלת החובה לבחון בעצמו את מצבה של החברה, ולאסוו תנונים ביחס לכך, כאשר חובה זו מתחדשת כאשר עומדות על הפרק החלטות שונות שמועלות על ידי מר מוש בפתאומיות, ואשר יש להן השכלה כלכלית מהותית ביותר על החברה.

461. כך למשל, כפי לעניין זה הדברים שנאמרו בתנ"ג 09-09-7147 רפאל כהן נ' אפריקה ישראל להשקעות בע"מ, [פורסם בnbו] פס' 81.1 (7.5.14) :

"בנסיבות המתאיימות, וניתן לומר שכך הדרך כלל, החלטה מודעת של נושא משרהعشוויה להיות מגנות מפני טענה כי נושא המשרה הפר את חובותיו כלפי החברה, במידה וזה נהג בתום לב, ולא היה נגע בוגנוד עניינים. אלא שבדי שהגנה זו תעמוד למי שטוען אותה (בין אם היא נטענת במישרין או בעקיפין ע"י נושא המשרה בנטבע), עליו במקרה הדין להציג כל נתון המראה כי שיקול הדעת אכן נקט על ידי, והוא לפניו כל הנתונים לקבלת החלטה מודעת, וככל שההחלטה העסקייה חריגה ותמונה יותר, משוכת החסינות מתביעה גבואה יותר [...]"

462. ניסיונות של המשיבים למנוע מה המבקש את הגישה למידע האמור, מהוña הפרה של הוראות חוק החברות, הפרה של הוראות פסק הדין בפרשת הקיפות הקודמת, הפרה של הוראות תקנון החברה ואף מהוña פעולה

הנוגדת כביכול את טובת החברה, ועומדת בכנגד לחובות הבסיסיות ביוטר המוטלות על הדירקטורים בחברה.

463. זאת, במיוחד כאשר יתר המשיבים (או לכל הפחות - מר מוזס) מחזיקים במידע שהමבקש מבקשת לקבל, וממדרים את המבקש ממנו.

464. בהסתרת המידע האמור, מנסים המשיבים לשלול מהמבקש את המידע הנדרש לשם ביצוע תפקידו כדירקטור, ולשם מילוי חובותיו על פי דין. ר' לעניין זה: יוסף גروس, **ד'ירקטוריים ונושאי משרה בעידן הממשלה התאגידי** (התשי"ע - 2010), עמى 228-229.

''הנתת המוצא של המשפט הינה כי לא זכות עיון במסמכיו החברה, לא יוכל הדירקטור למלא את תפקידו כראוי. יש שזכות זו תהפוך למעשה לחובה. שכן ניתן לטעון נגד הדירקטור כי לאחר שניתנה לו הזכות, הרי שהיא עלול להיחשב כרשות בכח שלא עשה בזכותו שימוש ראוי.''

465. במצב דברים זה, יש לשים סוף לניסיונות ההסתירה של מר מוזס וגבי נופך מוזס, ולהורות להם לחושף וליתן למבקש גישה לכל מידע ולכל מסמך המציג בחזקת החברה ותקשור לענייניה.

466. מדובר בבקשת טריוויאלית ביותר. עצם העובדה שהמשיבים מסתירים את המידע האמור מהמבקש, מודרים אותו, מנסים למנוע ממנו גישה למידע, מהוות התנהלות בחוסר תום לב, המפרה את הוראות פסק הדין שניתן בפרש הקיופה הקודמת ואף עלה כדי הפרת חובת האמונים המוטלת עליהם כלפי החברה וה המבקש.

ד. 11. מינוי מומחה כלכלי שיחזור את נסיבות גריםמת הנזק האדיר שמר מוזס הסב לחברה במסחר בחזים עתידיים

467. כאמור, אין מחולקת שמר מוזס הימר עם כספי החברה, וסחר בחזים עתידיים/מטבעות. אין מחולקת, שבמסגרת מסחר זה מר מוזס גרם לחברה ולקבוצה נזק של סכום הקרוב למיליארד שקל.

468. גם שכגילה מר מוזס ליתר הדירקטורים על הנזק שגרם, הוא הסתיר מהם את העבודה ששוחר במקביל, ככל הנראה, גם מכיספו הפרטיו (שלוחה מבנק הזרים).

469. כאמור לעיל, החל מיום גילוי עובדת קיומו של החוב של מר מוזס, והמשמעות שמקור החוב בהפסדים אישיים בסכומי עתק במסחר בחזים עתידיים, פנה המבקש למר מוזס ولבנק הזרים (אשר דרכו כנראה התבצעו הנסחר בכספי החברה והן המsoftmax מכיספו הפרטיו של מר מוזס) בבקשה, כי ימסרו העבודות לדירקטוריים, כדי שניתן יהיה לבדוק האם הנסחר המקביל שיישם את מר מוזס כדי לסייע לעצמו על חשבון החברה.

470. כל ניסיון, על פני שנים, נתקל בחומרות של שתיקה.

471. כל ניסיון למנוט בודק/חוקר אובייקטיבי, אשר יגלה לחברה האם יש לה טענה בנגד מר מוזס או בנגד בנק הזרים, נתקל בסירוב גורף.

472. סע' 266 לחוק החברות קובע כך:

"(א) לצורך ביצוע תפקידו זכאי דירקטורי, במקרים מיוחדים, לקבל ייעוץ מקצועי על חשבן החברה, אם כיסוי ההוצאה אושר על ידי דירקטוריון החברה או על ידי בית המשפט.

(ב) בית המשפט, בבווא להחלטת בבקשת כאמור בסעיף קטן (א) ישkol, בין היתר, האם המומחיהם של החברה אינם מספקים את הסיעוד הנדרש לדירקטורי לצורך מילוי תפקידו, ואת הסבירות של הסכום המבוקש בהתחשב בעילה בבקשת הייעוץ ובמצבה הכספי של החברה".

473. ביחס לסעיפים אלו (וכן ביחס לסע' 265 לחוק החברות) נקבע בה"פ (ת"א) 648/03 ארון הוורביז נ' תלמניע בע"מ בהקפתה הליבים, [פורסם בנוו] פס' 5.5.א.א. (12.10.04), כדלקמן:

"לנוח סעיפים אלה, אין חולק שזכותו של דירקטורי לקבל לידי מידע שנוגע לביצוע תפקידו, בשחקך מתפקיד זה הוא לפעול לטובת החברה (סע' 254 לחוק החברות), ולדאוג לניהולה התקין.

סע' 257 לחוק החברות קובע כי במקרה שנדע לדירקטורי על עניין מענייניה של החברה שנתגלו בו לכואורה הפרט חוק או פגיעה בוגהע עסקים תקין, יפעל ללא דיחוי לזמן ישיבה של הדירקטוריון. החוק אינו מתייחס למצב שבו הוצגו חששות בגין דא למנהל החברה, וכן להתעלמות מצדדים או להיעדר בירורו הולם. משזה המצב, בתוחה לפני דירקטורי הפועל בתום לב מכוח חובתו על פי דין, הדרך לעתור ל旻ינו של יווץ שיסייע לבחון את אופן התנהלות החברה, מכוח סע' 266(א) הנ"ל, ובית המשפט יעניק סעד אם נחת דעתו שאכן קיימן חשש כאמור, ושדירקטוריון החברה לא פעל כנדרש לשם בירור וביאור חשש זה."

474. בעניינו כאמור, עצם קיומו של הנזק האדיר שנגרם לחברת כתוצאה מהמעשה שביצעו מר מוזס בכספי החברה בחזושים עתידיים, אינו שינוי בחלוקת.

475. למורת כן, פעם אחר פעם, המשיבים מסרבים להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון כל דין בעניין מינוי של מומחה כלבי חוקר שיבחן את נסיבות יצירת הנזק האמור, ובמספר ישיבות דירקטוריון אף קיימו הצבעה בשאלת האם להעלות את העניין להצבעה או לא.

476. זאת, על אף הוראת סע' 67(ט) לתקן החברה אשר קובע, כי "הדירקטוריון קיבל דיווח שוטף על פעילות החברה, וקיים דין לפי בקשה דירקטורי בכל נושא שבסמכות החברה, לפי מסמכי היסוד שלא ובכל נושא שבטיפולה של החברה או אשר מוצע שייתה בטיפולה."

477. במצב דברים זה לאור סירובם של המשיבים למנות מומחה כלכלי חוקר; לאור העובדה שמדובר במקרה כל הנראה בעסקאות כלכליות מורכבות והיקפו אדיר ומוריך בכמיליארד שקלים, הרי שמדובר כי מכוח הוראות סע' 266 לחוק החברות, בית המשפט הנכבד יורה על מינויו של ד"ר טל מופקדי כמומחה כלכלי-חוקר, שיבחן את נסיבות יצירת הנזק כאמור (ובעיקר את היחס בין הפעולות שעשה מר מוזס בשם החברה אל מול הפעולות שעשה בכספי הפרטי), ואשר שכרכו ישולם על ידי החברה.

478. המבקש בא בדברים עם ד"ר טל מופקדי, אשר מוכן לקחת על עצמו את התפקיד. בית המשפט מבקש למנותו או למנות כל בעל מקצוע אובייקטיבי אחר.

ד. 12. מר מוזס (או כל דירקטורי אחר בחברה) מנوع מהצבעה ביחס לכל עסקה בה יש

לו עניין אישי, והוראות סע' 278(ב) לחוק החברות אינן חלות בעניינו

479. כאמור לעיל, בתמיכתם של המשיבים 3-2 מר מוזס אישץ לעצמו שיטה שמאפשרת לו לאשר בחברה כל עסקה בה הוא נוגע בעניין אישי, וזאת מבלתי שאף אחד מהארגונים של חברה יוכל למנוע אותה.

480. שיטה זו, הינה תולדה של פרשנות משפטית פתלטלה להוראות סע' 278(ב) לחוק החברות - הגורסת כי יש הפרש את התיבה "רוב הדירקטורים" הקבועה בסע' האמור - ככזו אשר חלה גם על דירקטורי אחד המחזיק מעל ל- 50% מזכויות הצבעה בדירקטוריון.

481. בדרך זו, מר מוזס (המחזיק ברוב זכויות הצבעה בendirקטוריון) מציבו בendirקטוריון بعد כל עסקת בעלי עניין שהוא מבקש לקדם, ולאחר מכן [ע"פ סע' 278(ג)] מאשר את אותה עסקה גם באסיפה הכללית - אשר גם בה הוא מחזיק ברוב זכויות הצבעה.

העתק חלק מהתקנות שהוחלפו בין הצדדים בעניין הפרשנות המשפטית שהומצאה על ידי המשיבים, על מנת לאפשר למר מוזס להציג בכל הצבעה בקשר לעסקאות בעלי עניין, בהן הוא נוגע בעניין אישי, מצ"ב בנספח 35 לבקשת זו.

482. כתוצאה מפרשנות זו, נשלת מהendirקטוריון היכולת לבקר, לבחון או לדון בעסקאות בעלי עניין שמר מוזס מבקש לקדם כך שהוא הופך למשמעות גומיי לכל גחמותיו

483. פרשנות זו של המשיבים את הוראות סע' 278 לחוק החברות, נוגדת את לשונו החוק הפשטת והברורה, נוגדת את הרציונליים שבלב הפרק ביחס לאישור עסקאות בעלי עניין, נוגדת את היסטוריות ההצבעות בחברה (בכל פעם שהועלתה לדירקטוריון החלטה בה למר מוזס היה עניין אישי, הוא לא טען כי הוא רשאי להציגו לגביה, אלא לאחר הדיון יצא ולא השתתף בהצבעה), ואך נוגדת את ההיגיון הפשוט שמאחורי הוראות החוק. וסביר:

484. סע' 278 לחוק החברות, החל גם על חברות פרטיות, קובע כך:

"(א) מי שיש לו עניין אישי באישור עסקה, למעט עסקה כאמור בסעיף 271, המובאת לאישור ועדת הביקורת או הדירקטוריון, לא יהיה נוכח בדיון ולא ישתתף בהצבעה בוועדת הביקורת ובendirקטוריון, ואולם נושא משרה שיש לו עניין אישי, רשאי להיות נוכח לשם הצגת העסקה, אם יושב ראש ועדת הביקורת או יושב ראש הדירקטוריון, לפי העניין, קבוע כי הוא נדרש לשם הצגתה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי דירקטורי להיות נוכח בדיון בוועדת ביקורת ולהשתתף בהצבעה, אם לרוב חברי ועדת הביקורת יש עניין אישי באישור העסקה, וכן רשאי דירקטורי להיות נוכח בדיון בadirקטוריון ולהשתתף בהצבעה, אם לרוב הדירקטורים בחברה יש עניין אישי באישור העסקה.

(ג) היה לרוב הדירקטורים בadirектוריון החברה עניין אישי באישור עסקה כאמור בסעיף קטן (א), טעונה העסקה גם אישור האסיפה הכללית."

485. לשון סע' 278 האמור קובעת, כי דירקטטור או נושא משרה רשאי להשתתף בהצבעה על אישור עסקה אשר ביחס אליה יש לו עניין אישי, רק במידה ורוב חברי הדירקטוריון בחברה יש עניין אישי באישור אותה העסקה. רק אז, חלות גם הוראות סע' 278(ג) המכפיפות את אישורה של העסקה גם לאישורה של האסיפה הכללית.

486. כאמור, המשיבים טוענים, כי יש להפעיל "פרשנות תכניתית" על התיבה "רוב הדירקטוריים" האמורה. לגישתם, פרשנות כאמור מובילה למסקנה כי מכיוון שמר מושך ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון, אזי יש לראותו כ"רוב הדירקטוריים" בעצםו - ולאפשר לו להצביע בישיבה, על אף עניינו האישי.

487. **מדובר בפרשנות מופרכת.** לא ברור, כיצד מנסים המשיבים להסביר כי התיבה "רוב הדירקטוריים" יכול לכיסות גם מצב בו לרוב הדירקטוריים אין עניין אישי, בעוד דירקטטור אחד ויחיד, המושך ברוב זכויות ההצבעה, הוא בעצם מהוות את "רוב הדירקטוריים".

488. ברור, כי מטרת הסע' הייתה לאפשר לחבריו הדירקטוריון לקבל החלטות חופות מעניין אישי ומישוקלים זרים הנוגדות את טובת החברה בלבד, וזאת כל עוד קיימים מספיק דירקטורים (רובה) בלתי 'נוגעים' שיכולים לקבל את ההחלטה בנסיבות אותו עניין.

489. כל פרשנות אחרת, מובילה למצב אבסורדי בו לדירקטטור המושך ברוב זכויות ההצבעה (כאשר כמעט תמיד מדובר בבעל השכלה בחברה או דירקטור מטעמו), תהיה תמיד יכולה חייב את החברה להתקשרות עימו בכל עסקה בה יש לו עניין אישי, מבלי שיתר הדירקטוריים יוכל להתנגד לכך. לעומת זאת, החלטה בנושא תוכל להתקבל בדיקטוריון ותועבר לאסיפות בעלי המניות בה גם מובטח לו רוב.

490. **שלישית**, גם פסיקת בתי המשפט פרשה את התיבה "רוב הדירקטוריים" על פי פרשנותה הלשונית הפשוטה, ואין בנמצאה ולפָסִיך דין או החלטה אחת שפירושה את המונח האמור בפרשנות תכניתית (הזיהוי מופרכת) לפיה, "רוב הדירקטוריים" יכול להיות גם דירקטורי יחיד ששולט בדיקטוריון החברה.

491. נפה לעניין זה למשל לע"א 2082/2009 ירווקום דיב.אס בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העיסקיים, פ"ד סג(2) 788, שם, בפסק 35 לפס"ד של הנשיאה חיות, התייחס בית המשפט העליון לנסיבות האופרטיבית של סע' 278 לחוק החברות, תוך שימת דגש על מספר הדירקטורים (ספרת 'ראשים'), ולא על זכויות ההצבעה שיש לכל דירקטוריון בדיקטוריון :

"אם יאשר המיזוג תהפוך בזק לבעלת השכלה ביס כמו שתחזקיה בה אז 58.36% מ- 49.78% המניות וכן בזכות למנות את רוב חברי הדירקטוריון לעומת זאת כולם כבעלי 50% ביס ומינוי מושך למנכ"ל חמישה בלבד מתוך 11 חברי הדירקטוריון. ..."

לפיכך במצב ד"הו לא יוכל הדירקטוריים מטעם בזק להשתתף בהצבעה הנוגעת לעסקה בין יס לבזק. אולם, עליה לשכלה של מעל 50% ביס ומינוי מושך הדירקטוריון על-ידי בזק - עם מימוש האופציות וביצוע המיזוג - תוביל לביטול חובת ההימנעות על פי סעיף 278(ב) הניל".

492. גם בת.א. (ת"א) 11-12-50402 רזיאל אלרון (2000) בע"מ נ' דוני אלרון, [פורסם בנתב] עמ' 46 (13.8.17), כאשר יושמו הוראות סע' 278 לחוק החברות על הנסיבות שם, בית המשפט הנכבד (כב' השוי קרת-מאיר) בחרן את זהותם של הדירקטורים הספרטניים ולא את שיעור ההצבעה שלהם בדיקטוריון :

"טרם האסיפה מיום 19.1.12, היו הדירקטוריים בפלטפורמה אסף, שירלי ומלאה. בהחלטה שהתקבלה באסיפה הוחלפו שירלי ומלאה בדוני ובעזרא, כך שהדירקטוריים נכון למועד ההחלטה היו אסף, דוני ועזרא.

בנסיבות אלו, ניתן לומר כי אסף ודוני (או אסף ושירלי) היו ממילא מחייבים بعد ההחלטה בנוגע לשכרים של דוני ואסף, כך שאין כל רボתא בקיומה של ישיבת דירקטוריון לפני אישורה של האסיפה הכללית.

באסיפה הכללית התקבלה ההחלטה, כאמור, על ידי דוני ואסף כאשר מלכה מנעה מהצבע. בכך, התקבלה ההחלטה ברוב קולות.

באשר לקיומו של גיוזע עניינים באישור עסקה, קובע סעיף 278 לחוק החברות כתללו: **בנסיבות שלפני, לאחר ולרוב הדירקטוריים** – דוני ואסף או לחופין אסף ושירלי – ישנו עניין אישי בהחלטה בגין חלוקת השכר כאמור בסעיף 278(ג) לחוק החברות, **הרי שאישור האסיפה הכללית אשר התקבל ברוב דעת התקבל כדין.**"

493. גם בה"פ (Mahonzi) 1207/03 ד"ר ברוך דרין נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, תשס"ג (2), התייחס בית המשפט לרוב מקרב חברי הדירקטוריון ולא לרוב בעלי זכויות הצבעה בדירקטוריון:

"בסיומו של דבר כונסת האסיפה הכללית של המשיבה 1, אף שאינה צד לעסקת רכישת השליטה, מכוח הוראות סעיף 278(ג) לחוק החברות, הקובע: "היה לרוב הדירקטוריים בדירקטוריון החברה עניין אישי באישור עסקה... טעונה העסקה גם אישור האסיפה הכללית". מאחר **ומרבית הדירקטוריונים שעווים** היו להיחשב כבעלי עניין אישי בהחלטה שנתקבלה בועדת הביקורת ובדירקטוריון של המשיבה 1 כונסה האסיפה הכללית לאישור ההחלטה (ראה סעיף 6.1 לדוח המידי מיום 21.1.2003)".

494. והוא אומר, הפסיקה שDNA בהוראות סע' 278 לחוק החברות, לא קיבלה את הפרשנות ה"תכליתית" המוצעת על ידי המשיבים, ולא בנתנה האם לדירקטור כזה או אחר זכויות הצבעה המוקנות לו שליטה בendirקטוריון, לצורך הפעלת סע' 278(ב) ו-(ג) לחוק החברות.

495. הפסיקה בchnerה את **מספרם של חברי הדירקטוריון הנוגעים** – על פי **מספר הראשים** – ורק במקרה בו **מספר חברי הדירקטוריון הנוגעים** עולה על **מספר חברי** הדירקטוריון הלא נוגעים, החליה את הוראות סע' 278(ב) ו-(ג), המאפשרות לחבריו הדירקטוריון הנוגעים להצביע על ההחלטה על אף עניינים אישיים בה, ומחייבות את אישור האסיפה הכללית לשם מתן תוקף להחלטה.

496. דברים דומים נכתבו גם על ידי פרופ' גروس, בספרו **חוק החברות החדש**, 463 (מהדורה רביעית, 2007):
"היה לרוב **הדים** בendirקטוריון החברה עניין אישי באישור עסקה כאמור בפסקה 1.7 לעיל, טעונה העסקה אישור האסיפה הכללית. לפיכך, נקבע חידוש בחוק לפיו רשאי דירקטור להיות נוכח ולהשתתף בהצבעה, בועדת ביקורת או בendirקטוריון, אם לרוב **חברי** הוועדה או הדירקטוריון, לפי העניין, יש עניין אישי באישור העסקה"

497. **רביעית**, בחינת היסטורית הצביעו בחברה וההננה מלהן מן העבר בendirקטוריון החברה מגלה, כי הפרשנות ה"תכליתית" החדשה המוצעת על ידי המשיבים, הינה בגדר **'המצאה חדשה'** (או שמא – טריק חדש), שנوعדה רק כדי למנוע את השימושו של מר מוזס מהתבראה, ללא כל קשר לטובת החברה בעניין זה.

498. דירקטוריון החברה זו בעבר בשורה של עסקאות בהן היה למր מוזע עניין אישי.

499. בכל אותן מקרים בעבר, מר מוזס הציג את העסקה המוצעת לאישור הדירקטוריון ואז מנע מהצבע
בישיבה, ביחס לאישורה של אותה העסקה.

500. בכלל אותן הצבעות מר מוזס לא השתתף בחכבה וממילא מעולם לא טعن, כי הוא רשאי להצביע ביחס לאישור
עסקאות בהן יש לו עניין אישי, או כי יש להבהיר את ההכרעה לאישור האסיפה הכללית.

501. כך היה למשל ביום 7.8.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר את תנאי הפרישה של אחותו של מר
מוזס - גב' תמר מוזס-בורוביץ' מהחברה, לאחר שזו מכרה את מנויותיה בחברה למր אליעזר פישמן
(ברשותו).

502. במסגרת הדיון שהתקיים בדירקטוריון החברה על תנאי פרישה אלו, הבינוו מר מוזס ומר פישמן שכיהנו
באונה העת כדיקטורים בחברה (לצד מר עודד מוזס, גב' נוף מוזס ומר דב יודקובסקי), כי הם נטו על
עצמם אחריות כלפי גב' תמר מוזס-בורוביץ' ביחס לתנאי הפרישה, ועל כן יש לראותם כבעלי עניין אישי
ביחס להחלטה לאשרם (קרי - שני דירקטורים 'נעוצים' מתוך חמישה חברי דירקטוריון).

לאור העניין האישי האמור, ביקשו מר מוזס ומר פישמן שלא השתתף בחכבה, והותירו את ההחלטה
בעניין ליתר הדיקטורים.

**העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 7.8.1998 בה נידונו תנאי הפרישה של גב' תמר מוזס-בורוביץ', מצ"ב
כנספה 36 לבקשת זו.**

503. וכך היה למשל גם ביום 8.9.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר עסקה לרכישה עצמית של מנויות
החברה, אשר הוחזקו בידי חברת גלעד בע"מ, אשר הייתה בשליטתו של מר מוזס, ואשר חבה כספים שונים
למר דב יודקובסקי.

504. טרם אישורה של העסקה, הן מר מוזס והן מר יודקובסקי הצהירו על קיומו של עניין אישי ביחס לעסקה
(שוב - שני דירקטורים 'נעוצים', שהחזיקו ברוב זכויות החכבה, מתוך חמישה חברי דירקטוריון סה"כ),
ובהתאם לא נטו חלק בחכבה עלייה.

**העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 8.9.1998 בה נדונה עסקת רכישת מנויות חב' גלעד בע"מ, מצ"ב כנספה
37 לבקשת זו.**

505. כאמור, מדובר בדוגמאות בלבד, המבahirות כי בעבר, גם כאשר מר מוזס החזיק ברוב זכויות החכבה
בendirקטוריון והיה נגוע בעניין אישי ביחס להחלטה מסוימת שבמסכום הדירקטוריון לאשרה, הוא לא
שתתף בחכבה, ובוואדי שלא טعن כי יש להבהיר את ההחלטה לאישור האסיפה הכללית.

506. בשולי פרק זה נושא ונცבע על האבסורד העולה מהפרשנות החדשת ומהופרכות של המשיבים להוראות סע' 278
לחוק החברות, ולתייחס "רוב הדירקטורים" שבו.

507. פרשנות זו, למעשה, מאפשרת למր מוזס לאשר בדירקטוריון ולאחר מכן באסיפה הכללית, כל החלטה בדבר
עסקת בעלי עניין, ביןו לבין החברה.

508. אילך ברור, כי קבלת הפרשנות חסרת ייסוד של המשיבים להוראות סע' 278 לחוק החברות - אשר למעשה
נותנת למר מוזס יד חופשית בחברה ויכולת לחייב את החברה להתקשר מולו בכל עסקה בה הוא יחפוץ, גם

חותרת תחת קביעות בית המשפט הנכבד בפרשת הקיפוח הקודמת ורק תחזיר את החברה עדין ועידנים אחרת, לפני פסק הדין האמור, אשר ביקש לבטל את שלטונו היחיד של מר מוזס בחברה.

509. **לסייעם של דברים**: לאור כל המתוар לעיל יש לקבע, כי בהתאם להוראות סע' 278(א) לחוק החברות, חובת ההימנעות מהצבעה הchallenge על דירקטוריים בגין עסקאות בהן יש להם עניין אישי, חלה על כל דירקטור לו עניין אישי בעסקה המובאת לאישור דירקטוריון החברה, וזאת למעט מקרה בו **רוב חברי הדירקטוריון (רוב מספרי) - ולא רוב זכויות הצבעה)** נגועים בעניין אישי, שרק אז חלות הוראות סע' 278(ב) ו-(ג) לחוק החברות.

510. **דברים אלו מתישבים במובן עם פסק הדין שניית בפרשת הקיפוח הקודמת בו נקבעו ההוראות החדשות בתקנון החברה - שכל מטרתו הייתה, למנוע ממר ממך יכולת לעשות כל שברצנו בחברה ובכפיה, מהורי גבס של יתר הדירקטוריים בחברה.**

ה. סוף דבר

511. העבודות העומדות ביסוד התביעה, נתמכות ב特长ה רטעם המבוקש.

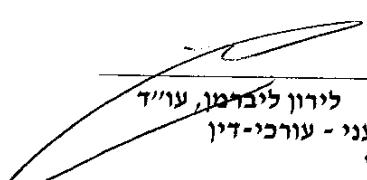
512. לאור כל המפורט לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התביעה וליתן את הוצאות המבוקשים ברישא לבקשתה.

513. לחילופין, יתבקש בית המשפט ליתן כל צו אחר שיימנע מהחברה והדיקטוריון לפעול שלא כדין, ובכך ימנע נזקים מהחברה.

514. כמו כן, לאור הוראות סע' 267(ב) לחוק החברות, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לחברת לשאת בכל ההוצאות שהוצאה ו/או שיזוציה המבוקש לצורך ניהול ההליך שבכותרת, סעיף זה, לרבות אגרות בית משפט ושכר טרחת עורך דין.

515. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והענימית לדון בבקשתה זו.

516. יהיה זה מן הדין ומן הצדקה לヒיעזר בבקשתה זו.

על שם
Uri Liberman, Esq.
פירות, וילנסקי, מזרחי, כנען - עורך דין
ב''כ המבוקש

היום, 9 ביוני, 2020, תל אביב.

תצהיר

אני הח"מ מר דיויד ליבר, נושא ת.ז. מס' 1644321, לאחר שהזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

הנני עושה תצהيري זה בתמיכה לבקשת מותן הוראות לפי סע' 267 (א) לחוק החברות, התשנ"ט-1999, המוגשת מטעמי נגד המשיבים – מר ארנון מוזס; הגב' מרים נוף מוזס; עוזי אביפילוסוף – ובענין חברת ידיעות אחרונות בע"מ, בחלוקת הכלכלית שבבית המשפט המחויז בת"א – יפו.

העובדות המפורטות בתצהيري זה ידועות לי באופן אישי, אלא אם נאמר אחרת.

כל הטענות המשפטיות המופיעות בתצהيري ניתנו בעצת יועצבי המשפטיים, בהם אני נוטן אמון.

A. הצדדים

1. חברת ידיעות אחרונות אחרונות בע"מ הינה חברה פרטית המאגדת בישראל.
התק דוח ראש החברות של החברה, מצ"ב נספח 1 לתצהיר זה.
2. החברה עומדת בראש קבוצת "ידיעות אחרונות", העוסקת בעיקר בעיתונות, בתקשורת ובהפצה. בין היתר, החברה/הקבוצה מפעילה את העיתון היומי הנמכר ביותר בישראל ומפעילה מספר עסקים תקשורת נוספים, לרבות רשות המקומיונים ידיעות תקשורת, העיתון הכלכלי "כלכליסט", הפורטל האינטרנט Ynet, השבועונים לאשה, פנאי פלוס, ועוד.
3. היסטורית, הבעלות בעיתון התחלקה בין מספר בתים אב, כאשר במהלך השנים ידעו החזקות בחברה גלגולים שונים.
4. נכון למועד הגשת בקשה זו החזקות במניות החברה מתחוללות בין גורמים שונים, וביניהם שלושה בתים אב היסטוריים ושני בעלי תפקיד שמוו כconomics על חלק ממניות החברה:
 - 4.1 **בית האב של נח מוזס זיל** – מיווצג בדיקטוריון על ידי מר ארנון מוזס (המשיב 1, לעיל ולהלן: "מר מוזס"). מר מוזס מכון כיו"ר דירקטוריון החברה, כמנתל העסטקים הכללי של החברה וכעורך האחראי של העיתון. מר ארנון מוזס שולט ומצביע מכוח מניות החברה המוחזקות בידי חב' פולן בע"מ (אשר בעלי המניות העיקריים בה הינם מר מוזס, אחותתו – גבי גודי ניר מר מוזס שלום בראון פישמן תקשורת בע"מ, לשעבר בשליטת אליעזר פישמן ומזה מספר שניים בכינוס כספים עבור בנק הפועלים), וכן מכוח מניות החברה המוחזקות בידי עובון נח מוזס זיל (אשר נפטר בשנת 1985) הouselות גם את החזקותיה של אחותתו, גבי גודי ניר מר מוזס שלום.
 - מר מוזס הוא כל יכול בחברה ובעיתון. ברצונו מסלק את העורך הראשי (כפי שעשה בשנת 2018 עם מר רון ירון), ברצונו מונה מידע מיתר הדירקטורים, וברצונו מחליט כמה כסף ימושך מקופת החברה לטובת הגנתו המשפטית. די לקרוא את תמלול שיחתו עם ראש הממשלה, כדי להבין שמר מוזס יכול לקבוע מה ייכتب בעיתון, יכול לפטר ולגייס כתבים ופרשנים, ואף יכול להפוך את הקונסיסטensi של העיתון מקו המתנגד למר נתניהוuko הפוך – כזו האודה את מר נתניהו באופן שיבטיח לדעת מר מוזס למר נתניהו את היינו ראש ממשלה כל זמן שירצה.
- 4.2 **בית האב של ראוון מוזס זיל** – מיווצג בדיקטוריון על ידי גבי מרים נוף מוזס (המשיבה 2), אשר הינה רעייתו של יצחק נוף מוזס, בנו של ראוון מוזס זיל. בפרשת הקיוף הקודמת [ה"פ (ת"א)]

2113/22 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ, [פורסם ב公报] (25.6.1997) (להלן: "פרשת הקיפות הקוונט")¹ נקבע כי גבי נופך מושך ומר מושך חברו ייחדיו כדי לקפח את יתר בעלי המניות. גם כיום גבי נופך מושך היא עשוות דברו של מר מושך באופן מוחלט (וזאת, כאמור להלן, לאחר שמר מושך הבעיטה לגבי נופך מושך לעשות שימוש בכווון כדי לגרום לחברה לרכוש את מננותיה ובכך לחלצת מהחזקותיה בחברה). כפי שיפורט להלן, בין מר מושך לבתרת נופך מושך יש יחסי "תנו-כח" על חשבון החברה.

בית האב של דב יודקובסקי זיל - מיצג בדירקטוריון על ידי - חתנו של מר דב יודקובסקי זיל.

כונסי נכסים שמונו על מנויות אליעזר פישמן - בהתאם להחלטת בית המשפט בתיק פר"ק-09-1165-16 בנק הפעלים בע"מ נ' נכסים משפחת פישמן בע"מ ואח', [פורסם ב公报] (29.9.16), מונו עזה"ד פנחס רובין וועה"ד ירנן אלכאי, ככוני נכסים מטעם בנק הפעלים, על מנויות החברה אשר הוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן וחברות בשליטתו (להלן ביחיד: "פישמן"). מדובר במנויות החברה שהוחזקו על ידי חב' בראון פישמן תקשורת בע"מ וכן במנויות של החברה שמהחזות על ידי חב' פולן בע"מ, הנשלטות בידי מר ארנון מושך ואחותו גודי ניר מושך שלום, בה למר פישמן החזקות מיעוט (להלן: "מנויות פישמן").

במשך שנים רבות מז' מינויים, כונסי הנכסים מטעם בנק הפעלים סיירבו למוניות דירקטור מטעם לדירקטוריון. בחודש אפריל 2018 המכוב השנתה, עת מונה עזה"ד פילוסוף כديرקטור מטעם כונסי הנכסים בחברה.

כונס נכסים שמונה לאחרונה על חלק מנויות בית האב יודקובסקי - בהסתמכת בית האב יודקובסקי, ביום 12.8.19 מונה עזה"ד ארנון לורן, ככונס נכסים מטעם בנק דיסקונט לישראל בע"מ, על 7.5% מנויות החברה, וכ- 4.5% מזכויות הצבעה בדירקטוריון - (פר"ק 47320-07-19). נכוון למועד הגשת בקשה זו, לכונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט אין ייצוג בדירקטוריון החברה.

בהתאם להוראות תקנון החברה, אשר תוכן במסגרת פסק דין שניתן בעניין החברה (לאור קיפות מסוות ומתרשים מצדיו של מר ארנון מושך וגביו מריט נופך מושך, כפי שיפורט להלן), כל אחד מבתי האב זכאי לדירקטור בדירקטוריון. לديرקטור מטעם כל בית אב מסור כוח הצבעה הנגור מהחזקתו היחסית במנויות המקנות זכות הצבעה בחברה.

העתק תקנון החברה, מצ"ב כנספה 2 לתצהיר זה.

6. נכוון למועד הגשת בקשה זו, חלוקת זכויות הצבעה בדירקטוריון החברה הינה, כדלקמן:

6.1 **בית האב של נח מושך זיל** - באמצעות מר מושך - מחזיק בכ- 59% מזכויות הצבעה בדירקטוריון החברה.

6.2 **בית האב של ראוון מושך זיל** - באמצעות גבי נופך מושך - מחזיק בכ- 15.1% מזכויות הצבעה בדירקטוריון החברה.

6.3 **בית האב של דב יודקובסקי זיל** - באמצעות גבי - מחזיק בכ- 11.3% מזכויות הצבעה בדירקטוריון החברה. יותר, כי עד לפני כבודש ימים, בית האב יודקובסקי החזיק בכ- 15.2% מזכויות הצבעה

¹ כאמור, נכוון למועד הגשת בקשה זו, כונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט טרם מינה דירקטור מטעם כוח המניות המשועבדות לטובת בנק דיסקונט. הדירקטורים בחברה (המשיבים) סבורים שאין לכונס מטעם דיסקונט זכות למוניות דירקטור מטעמו.

בديرקטוריון. ברם, בديرקטוריון החברה התקבלה החלטה מכוחה נוטרלו והורדמו הזכויות למינוי
והצבעה בديرקטוריון החברה - הקשות למינוי אשר שועבדו לבנק דיסקונט, באופן אשר
הקטין את זכויות הצבעה של בדרקטוריון החברה, והגדיל באופן יחסית את זכויות ההצבעה של
יתר המצביעים. יובהר כי אני לא השתתפתי בהצבעה בעניין זה בדרקטוריון ממחמת זהירות, ואני
שומר על כל זכויותינו בעניין.

6.4. **בנק הפעלים** - מכוח כינוס מנויות פישמן המשועבדות לו - באמצעות המשיב 3 - ע"ד פילוסוף -
מחזיק בכ- 14.6% מזכויות הצבעה בדרקטוריון החברה.

7. **למען שלמות התמונה יsofar, כי המשיב 3 - הדירקטור מטעם כונס הנכסים וبنק הפעלים** - הוא שותף
במשרדים של כונס הנכסים.

8. **אחד מכונסי הנכסים** - ע"ד פנחט רובין - מי שמצביע בשם מנויות פישמן באסיפות בעלי המניות של
חברה, כיהן בעצמו בעבר גם כבא כוח החברה, וגם כמייצגו האישי של מר מוזס. בנוסף, ולמייטב ידיעתי,
בנוספ' לכהונתו ככונס נכסים מטעם הבנק, ע"ד רובין גם מכון כבא כוח בנק הפעלים וגם כבא כוח
דרקטוריון בנק הפעלים.

9. **לכונס הנכסים מטעם הבנק השפעה עצומה על המתרחש בחברה.** כך לדוגמה, ככל חימנו למצאה פיו עת
התבקש לראשונה השעיתו של מר מוזס לאחר פרסום של פרשת "תיק 2000" וכונס הנכסים (ע"ד
רובין) סבר שיש להתיר למור מוזס להמשיך ולכהן. בכך חוץ כונס הנכסים את דבר היישארותו של מר מוזס
בתפקידו.

ב. העובדות הרלוונטיות הדרושים לעניין

ב.1. רקע (1) - פרשת הקיפוח הקודמת, שינוי תקנון החברה בפסק הדין, תוקן הבטחת חוופש המידע וזכות השתתפות נציגי כלל בתים האב בניהול החברה

10. כאמור, החברה הינה חברה פרטית העומדת בראש מקבוצות התקשורות הגדולות במדינת ישראל.

11. המשיב 1, מר ארנון מוזס, מחזיק ברוב מוחלט מכוחה הצבעה בחברה, מכון כיו"ר הדרקטוריון וכן
כמנהל עסקים ווערך آخرאי. ניתן לומר של פיו יישך דבר. ברצונו, יוביל קו עיתונאי, ברצונו יפטר או
יגייס עובדים, ברצונו ידוח לדרקטוריון או לחלק מהדרקטורים וברצונו ימדר דירקטור. הוראותו למנהל
בעיתון, יהיה זה בכיר ככל שהוא, תכובד לרוב כפקודה בגוף צבאי.

12. דוגמא מוחשית להתנהלות הכוחנית מצאה ביטוי משפטי, בהליך משפטי שהתנהל בין בעלי המניות בחברה,
אשר החל בעקבות שורה של פעולות, עסקאות והסכםים נסתרים שביצרו את שליטתו של מר מוזס כשליט
היחיד של החברה בצוותא עם מרם נוף מוזס (המשיב 2), תוקן רמיסת זכויותיהם של דירקטורים ובעלי
מניות המיעוט בה.

13. ביום 25.6.1997 ניתן פסק דין בפרשת הקיפוח הקודמת. בצד חסר תקדים בדיון הישראלי הערב בית
המשפט ושינה תקנון התאגודות שרים ותקף, כדי להסיר ולמנוע קיפוח.

14. בפסק הדין נידונו באריכותות אותן פעולות, עסקאות והסכםים נסתרים שכרת מר מוזס וקידם בשיתוף
פעולה עם גב' נוף מוזס, לשם ביצור שליטתו בחברה, לשימוש בכיספייה כבשלו, ותוקן פגיעה בבעלי
מניות וקייפוח זכויותיהם.

העתק פסק הדין שניתן בפרשת הקייפות הקודמת, מצ"ב בנספח 3 לתצהיר זה.

15. בין היתר נקבע, "שתפיסטה הניהול של החברה, כפי שהדבר עולה מהתנהגותו של ארנון [מר מוזס – ח.מ.] כדיקטור היא, של שליטה אישית עצמאית בלי לשתף את יתר בתיה האב בפרט הנטונים והשיקולים,
וגם למעט בהצגת פרטי הנטונים בפני הדיקטור השני."

16. עוד נקבע, כי מר מוזס נהג בדרך השגרה למנוע מיותר נציגי בעלי המניות בחברה גישה למידע, וניתק אותם באופן מוחלט מכל המתרחש בחברה. ר' סע' 49 לפס"ד פרשת הקייפות הקודמת:

"... ניטרלו של המיעוט מכל הנעשה בחברה הוא, לטעמי, بغداد יצירה של נסיבות
בחן השותפים בחברה משפחתי, נמצאים בمعنى גישוש באפליה בכל הנוגע לעניינה
הפנימיים של החברה, שהוא גם קניינים. והוא אומר, ציפיותיהם הלגיטימיות של
בעלי מניות המיעוט לניהול משותף כלשהו של החברה, מוסכמות ונדחות, ולא רק
שאין ניהול משותף, אלא אין גם מידע המועבר אליהם באופן לגיטימי, בדרך המלך,
כדי שידעו אל נבון מה קורה עליהם קניינים, וכדי שיוכלו לפחות להשמיע ולהציג. בכך
אני רואה את עיקרו של הקיופה."

17. בנוסף, נקבע, כי מר מוזס ובג' נופך מוזס נהגו להסתיר מיתר בעלי המניות מידע בדבר הווצאות פרטיות
ומשיכות שלהם מ קופת החברה, לרבות בנוגע להעמסת הוצאות משפטיות שלהם, על חשבון החברה [פס'
עמ' 54, 50].

18. בסופו של פסק הדין, ולאחר מעשי הקייפות שבוצעו על ידי מר מוזס יחד עם בג' נופך מוזס מ אחורי גםם של
הדיםקטורים מהמייעוט, נתן בית המשפט או המורה על תיקון תקוננה של החברה, באופן אשר יمنع –
לעתיד – את חוסר השקיפות הנובע מسلطון היחידי שהשליט מר מוזס על החברה (פס' 53-54, עמ' 55 לפסק
הדין):

"... במלים אחרות, בנסיבות הנטונות,מן הרואין לשתף את בעלי מניות היסוד בידיעה על הנעשה בחברה, לאפשר להם להביע את דעתם, ליצור אפשרות להעלאת השגות ולהසקת מסקנות בתחום כלשהו, בהבנתו או ברצונו של בעל מניות יסוד זה או אחר.
כל זה יPsiיק את הניתוק והניתרול הLEGALITY של בעלי מניות המיעוט המגיע
למיידים של קייפות מלאה ממשענותו של מושג זה וייצור בסיס לביר לשיתוף פורה
 יותר בין בעלי מניות היסוד של החברה המשפחתית הניל בעtid. כדי לממש כוונה
זו, יש לכוון מועצת מנהלים, קרי דיקטוריון אשר חברים בו נציג אחד מכל בית אב.

... לנוכח החלטתי להסתפק בשלב זה בכינון מועצת מנהלים מכוח הוראה שתווסף
למשמעות היסוד שלא ניתן יהיה לבטלה על נקלה, כפי שארע בעבר ושלא תהיה
mbossetת רק על הסכמה חלפת של בעלי מניות היסוד, כפי שהיא בעבר, אלא על
קביעה מחייבת, שאין לשנותה אלא ברוב מיווחס.

ההחלטה המסקמת

...

בתוקף סמכותי לפי סעיף 235 לפקודת החברות, החלטתי לקבל את המלצה כבל
שהיא נוגעת לטענת הקייפות, ולהורות כי לשם הסרת הקייפות תשונה תקנה 7 לתקנון
החברה כדלהלן:

הנוסח הקיים של תקנה 7 יתבטל ובמקומו יבוא:

"7. תקנות 68, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91 ו- 93 של התוספת השנייה לפקודת החברות (נוסח חדש), התשמ"ג-1983, לא תחולנה ובמקומן תבואנה ההוראות הבאות:

א. תיקון מועצת הנהלים של החברה (להלן: "הדיקטוריון").

ב. הדיקטוריון יהיה בן חמישה חברים (חבר דיקטוריון ימונה להלן: "דיקטור").

ג. כל אחד מחמשת בתי האב של משפחתי מושט, קרי בתי האב של נוח, מאיר, רואבן ואלבנסנדר מושט ודב יודקובסקי יבחרו מתוכם דיקטור אחד. הבוחרים בכל בית אב יהיו בעלי מנויות היסוד מסווג א' או ב' בלבד ובמקרה של עזבו בלתי מחייב, היורשים בכוח. נתפנה מקום של דיקטור שנבחר על ידי בית אב פלוני בשל אחד הטעמים המנוים בסעיף 80 לתוספת השנייה, יבחר בית אב דיקטור אחר במקומו.

לענין זה - "בית אב" - בני המשפחה המחזיקים במניות יסוד וחברות משפחתיות בשליטה בית האב.

ד. הדיקטוריון יבחר יוושר ראש מבין הדיקטוריונים שניהל ישיבותיו; הדיקטוריון יקבע את תקופת הכהונה של יוושר הראש. נבחר מיושב הראש לכנס ישיבה או לשבת בראשה מאחר והוא נעדר מן הארץ או מטיעם אחר או שלא בא לישיבה תוך חצי שעה לאחר המועד שנקבע לדחייתה, יבחרו הדיקטוריונים מלא מקום למשך הזמן בו נבחר מן היושב ראש למלא תפקידו.

ה. הדיקטוריון יתכנס לפחות אחת לשבועיים במועד שייקבע על ידי יוושר הראש ובכל מועד נוסף, לפי בקשה דיקטור אחד שתוגש ליושב הראש. ב恳ש הדיקטור התכנסות המועצה, היא תכנס בהקדם האפשרי.

ו. המניין החוקי הדורש לשם קיום ישיבת דיקטוריון כדין היא של שלושה דיקטוריונים לפחות.

ז. הצבעה בדיקטוריון תהיה על יסוד הכרעת רוב מנויות היסוד. הצבעה תהיה על פי מספר מנויות היסוד מסווג א' או ב' בלבד אשר בידי בית אב המזוהה עם דיקטור.

ח. הדיקטוריון מוסמך לבחור מנהל עסקים ראשי ולקבוע סמכויותיו.

ט. הדיקטוריון קיבל דיווח שוטף על פעילות החברה, וקיים דיווח לפי בקשה דיקטור בכל נושא שבסמכות החברה, לפי מסמכי היסוד שלו ובכל נושא שבטיפולה של החברה או אשר מוצע שייהי בטיפולה.

ambil גורע מזכויותיו של דיקטור על פי כל דין, הדיקטוריון וכל דיקטור יהיו זכאים בכל זמן סביר לבדוק את ספרייה של החברה ומסמכים מכל סוג הקשורות לניהול עניינה, לבדוק כל נכס השיין לחברת או המוחזק בידה ולקבל כל מידע אחר הקשור לניהול החברה.

...".

19. הנה כי כן, במסגרת פסק הדין שנייתן בפרשת הקיופות הקודמת, בית המשפט הנכבד נתן הוראות ברורות ביחס לשינויו תקוננה של החברה, כאשר הוראות אלו נועדו לרשון את שלטון היחיד של מר מוזס (בסיוע של הגברת נופך מוזס) בחברה, למנוע את המשך ניהולה של החברה במחשכים, להפסיק את הוצאות הכספיים מהחברה לצרכים אישיים, ולהבטיח שקייפות, זרימת מידע, ויכולת פיקוח של כל הדירקטוריים, על פעילות החברה.
20. יושם אל לב, כי הוראות אלו, אשר שולבו בתקנון החברה, נקבעו בסיטואציה שבה **מר מוזס כבר החזיק ברוב זכויות הצבעה בחברה** (אם בפועל ואם מכוח הסכמי הצבעה).
21. משכך, ההוראות נועדו להבטיח, כי רוב זה לא אפשר למר מוזס ליטול לעצמו סמכויות אשר מוקנות בדיין לדירקטוריון החברה, וכן להבטיח כי כל עניין מהותי ביחס לחברת יידון יוכרע בדיקטוריון החברה, אשר כידוע - חבריו מחויבים על פי דין להניח לנגד עיניהם רק את טובת החברה, ולא את טובת בעלי המניות בה.
22. לצערי ההוראות אלו הופרו כבר מספר רב של פעמים בעבר - והם מופרות גם כתובות, באופן אשר החיזיר על כנו אותו משטר מלוכני ופסול המנהל את ענייני החברה - אותו משטר שבית המשפט בิกש לבטל בפסק הדין בפרשת הקיופות הקודמת.

ב.2. רקע (2) - דוגמאות לניסיונות קודמים של מר מוזס להעביר החלטות שונות בדיקטוריון החברה לטובתו האישית ובניגוד לטובת החברה, ותוך הפרת חובה

הגילוי ומונעת מידע מהמקש

23. לצערי, פס"ד בפרשת הקיופות הקודמת והקביעות הנוקבות אודות ההתנהלותו של מר מוזס, יחד עם גבי נופך מוזס, לא גרמו לשינוי מהותי באופן התנהלותם בחברה לאורך זמן.
24. פעם אחר פעם אני מוצא עצמי נאבק מול השנאים בניסיון לקבל מידע על המתרחש בחברה, כאשר אני מסרב לשמש כ"יחותמת גומי" לגחמותיו של מר מוזס, אשר זוכות לתמיכה מלאה - תמיד ובאופן קבוע - של גבי נופך מוזס, מבלי שיכלל נשללים שיקולים של טובת החברה.
25. להלן אפרט מספר מועט של דוגמאות אשר מעידות על אופי ההתנהלות בחברה ובדיקטוריון החברה, אליו אני נאלץ להתמודד, כדיקטור בחברה.
26. הדוגמאות מובאות, על מנת להבהיר את מערך האינטרסים הקיימים ביום בדיקטוריון החברה - כאשר אני מוצא עצמי פעם אחר פעם כדיקטור היחיד אשר בוחן את טובת החברה בכל החלטה המובאת לאישור דיקטוריון החברה (בניגוד למשיבים, שבוחרים שלא לעשות כן).
27. כך למשל, ועל קצת המזל בלבד, יסופר כי בסוף שנת 2016 - כשלוש שנים לפני תום תקופת הסכם ההתקשרות של מר מוזס מול החברה- ניסה פתאום מר מוזס להאריך את תוקפו של החסם האמור, ואת שליטתו המוחלטת בחברה ובויתון, **لتקופה של לא פחות מ-12 שנים** (עד שימלאו לו 75 שנה).
28. יצוין כי לא הבנתי את עצם הבקשה, שהועלתה בעיתויי מוזר - כשלוש שנים לפני תום החסם הקיימים.
29. הגבי נופך מוזס נרתמה כМОבן לאישור החסם, וכך, לטענתה ולטענת מר מוזס - גם נציג הבנק. סוכם שתיקבע לי פגישה יחד עם גבי נופך מוזס אצל נציג הבנק שמשרדו ערך את הסכם ההעסקה החדש של מר

- מوزס ואשר בעבר שימש כיווץ משפטי לחברה ושל הדירקטוריון (המשמש גם כב"כ הבנק, גם כconomics הנכיסים מטעמו וגם כב"כ דירקטוריון הבנק), כדי שנציג הבנק ישבנע אותו "להציגו בעד".
30. בעודי ממתין לפגישה, "התפוצצה" בתחילת 2017, "פרשת 2000". הפרסומים ביחס לפרישה הובילו להבנה מידית בדבר המקור לדיחות ניסינו של מר מוזס לשראיין את מינויו (ושליטתו בחברה ועיתונו) ל- 12 שנים לפחות... ואף הובילו לירידת מידית של החוצה, מסדר היום של הדירקטוריון.
31. יודגש, כי אני טוען, כיconomics הנכיסים ידע על החקירה המתנהלת נגד מר מוזס. אולם, תמייכתו התמהזה במהלך שמר מוזס יום באופן מפתיע ובהיסטוריה ממש, לקבע שליטתו במשך 12 שנים קדימה, (למרות שMOVEDASHות לו עוד 3 שנים בהסכם קיים) רק מלהמת על העתיד לבוא, ועל מעורבותו חסרת הפשרות בניהול החברה.
32. דוגמא נוספת ובוטה התרחשה בסוף שנת 2017. אז, מר מוזס זימן את הדירקטוריון לפגישה דחופה במהלך ניסה להעביר בדירקטוריון החלטת בזק, על פיה החברה תעמיד לחברת שליטה שלו הלואה אישית בעשרות מיליון ש"ח, לתקופה של 7 שנים, בריבית זניחה ולא כל בתוחנות, כאשר החזר ההלוואה (ריבית וקרן) אמרו להיות מותנה ולהתבצע רק מתוך דיבידנדים שיחולקו בעתיד, אם יחולקו עד להשבתה המלאה.
33. זאת, כאשר מצבה הכללי של אותה החברה (הלוואה) לא גולה, וכאשר היה חש של ממש שהיא בכלל הייתה חדלה פירעון ושקעה בחובות של חברות מילוני דולרים כתוצאה מהimoreו של מר מוזס בחזים עתידיים (משמעותו כמו של מר אליעזר פישמן, השותף והמנטור הפיננסי של מר מוזס, עד אשר שקו עסקיו של זה בתהום נשיה).
34. מר מוזס סרב להשיב לשאלותיי ולהסביר מה הצורך בהלוואה העצומה, או איך מתן הלוואה זו תועיל לעיתון או לחברת. למורת זאת, מתן הלוואה זכה לתמייכתה של גבי נופך מוזס, ולתמייכתו שלconomics הנקיסים, ללא סיג [באותה העת, המשיב 3 טרם כיהן כديرקטור בחברה].
- העתק פרוטוקולי ישיבת דירקטוריון שנערך ביחס להלוואה האמורה, בימים 2.11.17 ו- 5.11.17 - כולל העורות והיקונים של שוכתבו בזמן אמת ונשלחו לחברת, ביחס לדברים שנאמרו בישיבה ונשמעו מהפרוטוקול, מצ"ב כנספה 4 לתצהיר זה.
35. התנהלות הבוהלה ותחריגה, הותירה בלבוי חדש כבד, כי מעבר ל"פרשת 2000", מר מוזס חשוף גם לחובות בדים, הדורשים הלואה בהיקף כה חריג ובין לילה.
36. אי כך, שבתי ורשתי כדירקטור אחראי להבין את מקור הצורך, האם יש בידי מר מוזס בטוחות להבטחת פירעון הלוואה וכיו"ב. עוד בקשרי לדעת, האם למר מוזס יש אכן חובות אישיים בדים לבנק הפעלים, באופן אשר מסביר את תמיכת הבנק במהלך.
- העתק פרסומיים שונים בדבר היקף חובותיו האדירים של מר מוזס לבנק הפעלים, מצ"ב כנספה 5 לתצהיר זה.
37. החשד לגבי מצבו של מר מוזס התחזק שעה שדרישה טריומאלית זו להבין את הצורך ואת סוגיות הביטחונות, הובילה לכך שבקשת ההלוואה פשוט יורדה מהפרק – נעלמה.
38. הלוואה נעלמה (לאור דרישת המידע) אבל לא כל הצורך של מר מוזס בכיספים גדולים ובדחיפות. לכן, במקרה ההלוואה, אושרה מידית בחברה חלוקת דיבידנד לכל בעלי המניות (זו זאת לאחר שמנכ"ל החברה, מר ארנון מוזס וגבי מרום נופך מוזס הבירюו לי, כי החלוקה עומדת בכל כללי החלוקת הקבועים בדיון).

39. זאת ועוד. דוגמא מובהקת ליד האחת' ולשיתוף הפעולה שבין המשיבים 3-1 שנועד רק כדי לשמר על מעמדו של מר מוזס בחברה, ניתן למצוא בהגנה הבלתי מתאפשרה שהם מעוניינים לו, כל פעם שיבקשתי לקיים דיון בדיקטוריון בדבר השיעיתו של מר מוזס בתקופת הבניינם, ועד לבירור כלל החשדות והאישומים החמורים נגדו, במסגרת פרשת "תיק 2000".

40. לעניין זה יסופר, כי ביום 28.2.18 - עודטרם מונה המשיב 3 בדיקטור מטעם כונשי הנכסים ולאחר שהתבררו החשדות החמורים נגד מר מוזס - התקבלה בדיקטוריון החברה החלטה בדבר השיעיתו של מר מוזס מכלל תפקידיו בחברה.

41. ההחלטה התקבלה בשעה שرك אני והמשיבים 2-1 כיהנו בדיקטורים ובעת שכוח הצבעה שהיה מצוי בידי היה גבוה מזו של גבי נוף-מוזס.

העתק פרוטוקול ישיבת הדיקטוריון מיום 28.2.18, מצ"ב כנפח 6 לתצהיר זה.

42. מר מוזס התיעיר להשתתף גם בהצבעה האמורה, וזאת על אף העניין האישי המובהק שלו בה. זאת על יסוד פרשנות משפטית פתללה להוראות סע' 287 לחוק החברות לפיה, דיקטור המזיך ברוב זכויות הצבעה בדיקטוריון, יכול להיחשב כ"רוב הדיקטורים" ועל כן רשאי להשתתף בהצבעה (כך שההחלטה תהיה כפופה לאישור כפול - גם של אסיפות בעלי המניות).

43. התנגדתי כמובן לפרשנות זו, ודרשתי כי ההחלטה תקיים במלואה.

44. או אז, למורת שמשך כשנתיים סיירבו כונשי הנכסים למונוט דיקטור מטעם בדיקטוריון, הרי שבקבות ההחלטה האמורה - דאגו כונשי הנכסים למינויו של המשיב 3 בדיקטור מטעם בחברה (כגביו והשלמה לכוח הצבעה של גבי נוף מוזס, ומתווך מטרה לשומר על מר מוזס ועל יכולתו לקדם עסקאות בעלי עניין ולהזוויל החלטות שאין לרוחו).

45. לאחר מכן, גם כונסה אסיפה בעלי מניות - בה הבהיר כונש הנכסים כי הוא מתנגד להשיעיתו של מר מוזס לעת הזו (ואף הצביע בפועל נגד ההחלטה).

העתק פרוטוקול אסיפת בעלי המניות שנערכה ביום 15.4.18, מצ"ב כנפח 7 לתצהיר זה.

46. לעומת דומה ננקטה על ידי כונשי הנכסים ו/או הדיקטור מטעם, גם לאחר פרסום כתוב החשדות נגד מר מוזס. גם אז ביקשתי להשערות את מר מוזס, אך יתר הדיקטורים וכונש הנכסים התנגדו ומנעו זאת.

47. כאמור, מדובר בדוגמאות בלבד אשר פורטו על קצת המזל, ואשר מטרתן להציג את ניסיונותיו של מוזס להעיבר החלטות בחברה, שאין בין ובין טובת החברה כל קשר, כאשר הניסיונות האמורים זוכים לתמיכה מוחלטת ולא סיג מצד גבי נוף מוזס ומצד נציגי בנק הפועלים.

ב.3. מר מוזס מנסה לאשר בסויום של המשיבים הוצאת מיליון שקלים מהחברה לצורך הגנתו המשפטית וכן להאריך את כהונתו בחברה לשנים קדימה

[ההחלטה על תיקון כתוב השיפוי ועל הארצת כהונתו של מר מוזס - שהמשיבים התיעירו

לקבל בישיבות הדיקטוריון מהימים 11.5.20 - 27.5.20]

48. כפי שיפורט להלן, המשיבים כולם נרתמו כדי להבטיח למיר מימון מהחברה לטובת הגנתו המשפטית.

לפי מידע שנמסר לי, עד לרגע זה מר מוזס כברלקח מקופת החברה סך של 1.350.1 מיליון ש"ח (למיון יצגוו בשלב החקירות ובטרם העמדה לדין) וכעת פועלים המשיבים למקרה מושך עוד כל סכום שירצה לטובת הגנתו בהליך עצמו, והכל על פי עצת יועציו המשפטיים בנויגוד לדין, ללא מגבלה, ללא מועד החזר, ללא בטחונות ותוך התעלמות גורפת ממצבו הכלכלי.

50. ממש במקביל, פועלים המשיבים להעניק למאר מוזס הסכם העסקה חדש, לפחות 5 שנים (ובשווי של עשרות מיליון שקלים).

51. כדי להסביר את ההתנהלות, אתחיל במסמכי החתוגות הקיימים ביום בחברה, ואבהיר כיצד פועלים המשיבים.

ב.3.a. הוראות התקנון ונוסח כתב השיפוי עובר לתיקון

52. ביום 28.4.1998 אושר באסיפות בעלי המניות של החברה (במספר החלטות על פי סוג המניות), תיקון לתקנון החברה, תוך שהוספו הוראות המתירות לחברה לשפות ולהעמיד ביטוח לנושאי משרה, במקרים מסוימים.

53. בין יתר ההוראות שהוספו - הוראה המאפשרת לחברה לשאת בחוואות משפטיות סבירות שהוציאה נושא משרה באישום פלילי ממנו זוכה.

העתק ההחלטה מיום 28.4.1998, בדבר תיקון התקנון החברה והוספת ההוראות בדבר השיפוי והביטחון לנושאי משרה, מצ"ב כנספח 8 לተצהיר זה.

54. ביום 17.4.16 אושר באסיפות בעלי המניות תיקון נוסף לתקנון החברה, בו תוקנו ההוראות התקנוןיות שאושרו ביום 28.4.98.

העתק ההחלטה מיום 17.4.16 בדבר תיקון ההוראות הקבועות בתקנון החברה ביחס ליכולת החברה להעמיד שיפוי לנושאי משרה, מצ"ב כנספח 9 לተצהיר זה.

55. במסגרת זו, הוספה לתקנון החברה הוראה המתירה לחברה לשאת בחוואות המשפטיות סבירות שהוציאה נושא משרה, בשלב חקירה פלילית, שהסתימה ללא הגשת כתב אישום נגדן.

56. במהלך שנת 2016 וחודשים ספורים בלבד לפני פרסום פרשנות "תיק 2000", ביקש מר מוזס לאשר לפטעה בחברה נוסח כתב שיפוי לנושאי משרה. לא הייתה מודיע לנסיבות שבגללם מבוקש כתב השיפוי פתאום, ולא התנגדתי לבקשתו.

57. אי כך, ביום 29.3.16 החליט דירקטוריון החברה לאשר את נוסח כתבי השיפוי לנושאי המשרה, וביום 17.4.16 אושר נוסח כתבי השיפוי באסיפות בעלי המניות של החברה.

העתק נוסח כתבי השיפוי אשר אושרו לנושאי המשרה, מצ"ב כנספח 10 לተצהיר זה.

58. אזכיר כי אני מניח, שמר מוזס כבר ידע על החקירה באותה העת שביקש לפטעה לאשר כתבי שיפוי (ואחרת מודיע עלה את הנושא 18 שנים לאחר תיקון התקנון) אך אני יכול להוכיח זאת בשלב זה.

59. כך או כך, כתב השיפוי **קיים**, כפי שאושר מתיר לחברה לשפות ולהשתתף בחוואות המשפטיות של דירקטור, במספר מקרים, בכפוף להוראות הרלוונטיות בחוק החברות.

בבקשר לעניינו, סע' 3.1.2-3 לכתב השיפוי קובעים, כי החברה רשאית לשפטות את נושא המשרה עקב פעולה שנעשתה על ידו בתוקף היותו נושא משרה בחברת, ובין היתר, בגין הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכ"ט עוזד, שנושא המשרה עקב חקירה פלילית שהתנהלה נגדו, ואשר הסתינימה ללא הגשת כתב אישום, וכן במסגרת אישום פלילי אשר מננו זוכה נושא המשרה.

.61. בסע' 3.3.1-3.3.3 לכתב השיפוי נקבע:

"העמדת כספי השיפוי"

3.3.1 עם בקשתך לביצוע תשלום כלשהו בקשר לאירוע מזבח אשר בגיןו הוטל עלייך חיוב, תשלום או הוצאה אשר בגיןם הנך זכאי לשיפוי על פי כתב זה, החברה תעמיד לרשותך את כל הסכומים המגיעים לך ממנה על פי כתב זה, ותשלם לך כל עיבוב מצידה, אופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן בעצמך.

3.3.2 במקרה שנפתח נגדך הליך משפטי (כהגדתו בסעיף 4.1 להלן) או שקיים חשש או איום לפתחתו של הליך כאמור נגדך, תעמיד החברה לרשותך, מראש, את הסכומים הדורושים לכיסוי הוצאות סבירות בקשר לתהליך המשפטי, כולל שכר טרחת עורך דין, אשר לגיביהם הינך זכאי לשיפוי.

במקרה בו העמידה החברה לרשותך עורך דין, תשלום היא, ישירות לעורך דין, את הוצאותיו ושכר טרחתו.

3.3.3 הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגיןך יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכוי מן האישום.

.62. והוא אומר בסע' 3.3.3 לכתב השיפוי נקבע במפורש, כי החברה לא תוכל לשאת בהוצאות התדיינות ושכר טרחה של נושא משרה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגיןך יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכוי של נושא המשרה מן האישום.

.63. בסע' 3.4 לכתב השיפוי נקבע:

"3.4. החזרת כספי השיפוי"

במקרה בו החברה שילמה לך ו/או במקומך סכומים כלשהם במסגרת כתב זה, ובשלב מאוחר יותר התברר כי לא הייתה זכאי לשיפוי בגין הסכומים האמורים, יחויבו סכומים אלה כהלוואה שניתנה לך על ידי החברה וייה عليك להחזיר סכומים אלה במלואם לחברה בתנאים (לרבות ריבית) כפי שיקבע על פי דין לעניין סעיף 3(ט) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], תש"א-1961, כפי שתנאים אלו יהיו מעת לעת (או על פי כל סעיף/תקנה אחרת שיבוא/תבוא במקומו), וזאת החל ממועד תשלום הסכומים האמורים על ידי החברה ועד למועד השבתם (והשבת כל חלק מהם) בפועל לחברת.

החזרת הסכומים האמורים לחברת בתנאים כאמור, תעשה על ידך לכתידייש בכתב על ידי החברה לשלם לה ולפי הסדר תשלומים שהחברה תקבע."

64. הינה כי כן, כתב השיפוי קובל כי במקרה בו החברה שילמה בעבור נושא המשרה כספים מכוח כתוב השיפוי, ובשלב מאוחר יותר התברר, כי הוא לא היה זכאי לשיפוי בגין, הרוי שהסוכמים ייחשו כהלוואה, יהיה על נושא המשרה להשיבם לחברה, בתנאים, ובכפוף לדרישת החברה ולפי הסדר תשלומים שיקבע.

ב.3.ב. מר מוזס מבקש לשנות את הוראות כתב השיפוי, על מנת שיוכל להוציא מהחברה כספים גם לצורך מימון הגנתו בהליך הפלילי לוגוף

65. ביום 28.1.20 הוגש כתב האישום נגד מר מוזס ונאים אחרים, בפרשת "תיק 2000" [מתברר בת"פ 20-01-67104, בבית המשפט המחוזי בירושלים]. דיון ההקראה בתיק התקיים ביום 27.5.20.

66. עד לאותו המועד, ובשלב החקירה הפלילית, נשאה החברה בהוצאותיו המשפטיות של מר מוזס, שהסתכו
- רק בגין שלב החקירה הפלילית בסך של כ- 1,350,000 ש"ח [לפי מידע שנמסר לי בעל פה].

67. **הוצאת הכספי האמורים מקופת החברה נודעה לי רק בדיעבד.** מר מוזס לא הביא - את ההחלטה בדבר "הפעלת" כתב השיפוי, והוצאת הכספי מכוחו לאישור הארגונים המוסמכים של החברה.

68. ביום 21.4.20 קיבלתי זימון לשתי ישיבות דירקטוריון: האחת ליום 23.4.20 והשנייה ליום 30.4.20.

העתק הדוא"ל מיום 21.4.20 המזמין לשיבות הדירקטוריון לימים 23.4.20 ו- 30.4.20, מצ"ב כנספה 11 לתצהיר זהה.

69. במהלך הישיבה שנערכה ביום 21.4.20 נגלה לי ראשונה, כי במהלך הישיבה הקבועה ליום 30.4.20 מתכוון מר מוזס להעלות להצבעה החלטה, אשר מכוחה החברה תמשיך למן לו את העליות המשפטיות הכרוכות בהגנתו מפני ההליך הפלילי, גם לאחר הגשת כתב האישום נגדו, ועוד טרם זיכויו.

70. זאת, על אף שנוסח כתב השיפוי שהוענק למר מוזס, אoser על החברה להשתתף ולמן הוצאות משפט, בשלב ההליך הפלילי, ועוד טרם זיכויו של מר מוזס.

71. ביום 26.4.20 שלחתי דוא"ל לחבריו הדירקטוריון בו ביקשתי, כי בטרם כל דיון בבקשתו של מר מוזס, ימסרו לחבריו הדירקטוריון פרטיים בנוגע לסטטוסם של סבכים נושא החברה עד כה בקשר להוצאות הגנתו, וכן ביחס למועדיו התשלומיים שבוצעו. כן ביקשתי, את פרטי הסכם שכר הטרחה בו נושא החברה בגין הייצוג האמור.

העתק הדוא"ל מיום 26.4.20 שלחתי לחבריו הדירקטוריון, מצ"ב כנספה 12 לתצהיר זה.

72. ביום 27.4.20 נשלח מטעמי מכתב לכל הדירקטורים בו הבהירתי, כי בהתאם לעצת יועצי המשפטיים, ההחלטה האמורה שמר מוזס מבקש להעביר, אינה חוקית, מנוגדת להוראות חוק חברות, והוא אף מנוגדת להוראות כתב השיפוי, ואפ' אילו הדירקטוריון יחליט לאשר אותה, היא תהיה חסרת כל תוקף.

העתק מכתב מיום 27.4.20, לכל הדירקטורים, מצ"ב כנספה 13 לתצהיר זה.

73. טענתי עניין זה נסמכו בין היתר על הוראות כתב השיפוי וכן, בהתאם לעצת יועצי המשפטיים, על סע' 260(א)(2) לחוק החברות הקובל, כי חברת רשאית לשפות נושא משרה בגין "הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין, שהוצאה נושא המשרה או שחייב... באישום פלילי שממנו זובה...".

74. מעבר לפונ' חוק/מהותי, הזכיר במסמך האמור, את התהיות והחששות הכבדים שעלו ביחס ליכולתו של מר מוזס לפrou ולהסביר לחברת את חובותיו הגובהים ממי לא.

75. עוד הזכירתי, כי בעבר מר מוזס סירב לחושף בפני הדירקטוריון נתונים כלשהם על חובותיו ומצבו הפיננסי, אשר היו יכולים להבהיר האם יש אפשרות לפזר את חובותיו האדירים לחברה - לצד חובותיו האדירים לנושאים אחרים - ביןיהם לבנק הפועלים, אשר על פי הפרסומים מסתמכים במלינוי שקלים נוספים.
76. ביחס לסכומי העבר ששולם על ידי החברה בגין הגנתו של מר מוזס בשלב החקירה הפלילית, צייני בمقتب האמור, כי אמונם, עד למועד הגשת כתוב האישום החמור נגד מר מוזס, החברה נשאה בכל ההוצאות הכרוכות בהגנתו של מר מוזס. אולם, העניין לא הובא **בפני דירקטוריון החברה** (אלא דווח בדיעבד) וממילא לא אושר על ידו בזמן אמת.
77. בהתאם לכך, במסגרת המכתב מיום 27.4.20, דרשתי כי לאור הוראות סע' 3.4 לכתב השיפוי, ומאחר שהוגש נגד מר מוזס כתוב אישום חמור, הרוי שעתה על חברי הדירקטוריון לדרש מר מוזס את השבת הכספיים, במלואם.
78. בנוסף, בمقتب מיום 27.4.20 ביקשתי להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון, עניין נספּ - דיון באופן או תור מנהל עסקים ראשי לחברת - עקב סיום תוקפו של הסכם ההתקשרות שבין מר מוזס לבין החברה (בחודש אפריל 2020 עם הגיעו של מר מוזס לגיל 67).
79. עוד ביקשתי כי הדירקטוריון יבחן מועמדים אחרים לתפקיד מנהל העסקים הראשי, ובשותה התחרותונה' קיימים דיון ענייני על התהילה הרואו שיש לבצע לשם איתורו ומינויו של מנהל עסקים ראשי חדש לחברת, על מנת שהדירקטוריון יוכל לבחור את המועמד הטוב ביותר לטבות החברה (בין אם מר מוזס ובין אם מועמד/ת אחר), בהקדם האפשרי.
80. החל קבלת תשובה למכתב, קיבלתי הודעה על דחינת ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 20.4.20, ליום 11.5.20.
81. לאחר שהימים חלפו, ולא קיבלתי את המידע והמסמכים שביקשתי ביחס לעניינים שעל הפרק, ביום 20.5.20 נשלח מטעמי מכתב נספּ לחברת הדירקטוריון, בו הובהר, בין היתר, כי בקשوتני לקבל מידע ומסמכים מושא המכתב מיום 27.4.20 טרם נענו.
82. בנוסף, ומאחר שבעבר גיליתי לאפעם על מהלכים שקדמו בחברה מאתורי גבי, הרוי לצד דרישת המידע כאמור, בבקשתי שניים:
- 82.1. התchiebot בכתוב מר מוזס, בה יובהר, כי עד לקבלת אישור כדין ממוסדות התביעה בכל העניינים שעל הפרק, החברה לא תישא בכל תשולם ואו הוצאה נוספת בקשר להליך הפלילי של מר מוזס; וכן לא ישולם למר מוזס כל סכום נוסף, מכוח הסכם העסקתו שהסתiya.
- 82.2. כי מר מוזס יציג בפני הדירקטוריון החברה, את כל הפרטים בנוגע לסכומים בהן נשאה החברה בקשר עם ההליך הפלילי, וכן יציג תוכנית פירעון (המנוגה בנסיבות) להשבת החוב האמור לחברת.
- העתק מכתב המבקש מיום 7.5.20, לכל הדירקטוריים, מצ"ב בנספח 14 לתצהיר זה.**
83. גם דרישות אלו לא נענו, וזאת כמעט מידע שקיבلتني בעלפה מר מוזס ינון אנגל (לשעבר המשנה למנכ"ל החברה), אשר מסר לי כי החברה נשאה עד אותה המועד בסך כולל של 1.35 מיליון ש"ח בקשר עם הגנתו של מר מוזס בהליך הפלילי.
84. החל זאת, ביום 20.5.20 קיבלתי דו"יל בו פורט סדר היום לקרה ישיבת הדירקטוריון.

85. מעיון בסדר הימים והמסמך שצורף לו נגלה לי, כי לאור טענותיי מושא המכתבים הקודמים, שונתת ההחלטה שמר מוזס ביקש להעביר ביום 20.5.11 ביחס לנשיאות החברה בהזאותיו המשפטיות.

86. נושאים 3-2 על סדר הימים היו:

"**2. תיקון כתבי השיפוי - מצורפת הצעה לתיקון.**

3. דיון בנושאים הנזכרים בפנויותיו של דוד מיום 26.4.2020, 27.4.2020.

87. כזרופה לדוא"ל האמור, נשלח מסמך שהוכן על ידי עוה"ד שרון קלינמן, בו פורטו נימוקים והסבירם ביחס לנושא מס' 2 על סדר יומה של הישיבה - תיקון כתבי השיפוי (להלן: "מסמך קלינמן").

העתק הדוא"ל מיום 7.5.2020 אליו צורף המסמך שהוכן על ידי עוה"ד שרון קלינמן, מצ"ב נספח 15 לתקהיר זה.

88. במאמר מוסగר יסופר, כי עוה"ד קלינמן בעבר שימשה כיוועצת משפטית לדירקטוריון. בעת האחרונה, בחתכבות בין הצדדים, עונה לי עוזי קלינמן בשם יתר חברי הדירקטוריון.

89. מסמך עוה"ד קלינמן נושא את הכותרת: "**הצעת החלטה לתיקון כתבי השיפוי של נושאי המשרה בחברה**" - החלפת סעיף 3.3.3 לכתב השיפוי".

90. בפתח למסמך הובהר התיקון שמר מוזס ביקש לבצע בносח כתוב השיפוי:

1. להלן נסחו הקדים של סעיף 3.3.3 (אשר יבוטל, אם תאשר ההחלטה):

"**3.3.3 הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התקיןנות וscr
טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה
פלילית) אשר השיפוי בגין ינתן רק לאחר ובכפוף לזכוותם מן האישום.**".

2. להלן הנושא המוצע לתיקון סעיף 3.3.3 (אשר יתוסיף לכתבי השיפוי ויחליף את סעיף 3.3.3 הקדים, אם תאשר ההחלטה):

"**3.3.3 למען הסר ספק, בקרה של אישום פלילי בעבירה שדורשת הוכחת
מחשבה פלילית, החברה תעמיד לרשותך מעת לעת בספי הלוואה הדורשים
למיון הוצאות התקיןנות סבירות בהליך (כולל הליכי ערעור), לרבות שכר
טרחה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן סכומים אלה בעצמך. ככל
שיתברר בסיום ההליך המשפטי בפסק דין חלוט, כי איןך זכאי לשיפוי בגין
הוצאות אלה, יחולו על הלוואה האמורה הוצאות הקבועות בסעיף 3.4
לכתב שיפוי זה. למען הסר ספק, ככל שתהא זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלו
על פי כתב שיפוי זה (לרכות במקרה שבו תזכה, או תורשע בעבירה שאינה
דורשת הוכחת מחשבה פלילית), אזי לא תידרש להחזיר את הלוואה,
וכספיה יהוו שיפוי מאת החברה, וזאת עד לגובה סכום השיפוי המירבי.**".

3. החלפת סעיף 3.3.3 תאפשר להקדים תשומותים בגין הוצאות התקיןנות וscr
טרחה באישום פלילי (כולל הליכי ערעור), כ haloאה לנושא המשרה, בדומה
להסדר החל בכתב השיפוי ביחס להליך קירה פלילית. אם חילתה נושא
המשרה יורשע בפסק דין חלוט בעבירה הדורשת מחשבה פלילית - יהיה עליו
לחשיב את התשלומים לחברה בתנאים הקבועים בסעיף 3.4 לכתבי השיפוי."

91. לאחר מכן, בסע' 9-10, הבהיר עוה"ד קלינמן כך:

"על הפרק מונחת הצעה לתקן את כתבי השיפוי כך שהחברה תתחייב להעמיד מימון מראש בהלוואה גם לשלב האישום הפלילי (כולל הליכי ערעור), כאשר אם חילתה תהיה הרשעה בפסק דין חולות בעבירה המחייבת הוכחת מחשבה פלילית - תחול חובה להשיב את המימון בהלוואה שניתנה לנושא המשרה בתנאים הקבועים בכתביו השיפוי.

ההצעה זו בפופה לשוי תנאים:

ראשית, מבחינה משפטית, יש לוודא שהדין מאפשר את התקון המבוקש...
שנייה, תיקון כתוב השיפוי מחייב את אישור הארגונים המוסמכים של החברה, ובעניינו אישור דירקטוריון ואסיפה כללית. לא נדרש תיקון התקנון (תקנון החברה מאפשר לחברה להעניק שיפוי לנושא משרה; התקון המוצע נוגע למטען הלוואה, באופן שאינו מחייב הסמכתה בתקנון).

92. לאחר מכן, סקרה עוה"ד קלינמן את הוראות החוק החברות, ואף ציטטה מפרוטוקול של ועדת המשנה של ועדת חוקה, בו נידון תיקון מס' 3 לחוק החברות, בו תוקנו חלק מהסעיפים שבחוק החברות, בדבר יכולת החברה להעמיד פטור, שיפוי ובטיחות לנושאי משרה.

93. לבסוף, הציגה עוה"ד קלינמן את מסקנתה המשפטית בעניין, תוך שקבעה, בסע' 20, כדלקמן:
"בהתיחס לציטוט המובא בסעיף 5 למכתבו האמור של עו"ד פירט, אכן כאמור שם -
חברה אינה רשאית לשופות את נושא המשרה במסגרת אישום פלילי (ויש לסייע -
בעבירה הדורשת הוכחת מחשבה פלילית), אלא רק עם זיכוי. עם זאת, כעולה מן הדיון, מהדיון שהתקיים בעניין הצעת חוק החברות ושcztotet לעיל' ומഫראטיקה הנוגגת - חברה רשאית להעמיד תשומות אלה בהלוואה, ואם יתברר כי נושא המשרה אינו זכאי לשיפוי, יהיה עליו להסבירם."

94. וביחס לדרישתי לחייב את מר מוזס לחברה את הכספי שהועמדו לו בעבר הייצוג המשפטי בשלב החקירה הפלילית, כתבה עוה"ד קלינמן:

"בהתיחס לנطען בסעיף 15, לפיו כביכול על מר מוזס להשיב סכומים שבהם נשאה החברה עד כה בקשר להליך הפלילי, יובהר כי בכל הקשור למימון ההוצאות בשלב החקירה הפלילית, לא חל סעיף 3.3.3 לכתב השיפוי ולפיין החברה רשאית להעמיד תשומות אלה עוד בטרם התבררה הזכות לשיפוי. ככל שלא תתקיים זכות לשיפוי - יחול הסדר הקבוע בסעיף 3.4 לכתב השיפוי בעניין החזרת התשלומים".

95. ביום 10.5.20 נשלח מטעמי מכתב תשובה, בו דוחתי את טענותיה של עוה"ד קלינמן האמורות. העתק מכתב מיום 10.5.20, לכל הדירקטורים, מצ'ב כנספה 16 לתחair זה.

² פרוטוקול מס' 10 מישיבת ועדת המשנה לעניין הצעות חוק החברות (תיקון), התשס"ב-2002, מיום 23.3.2004.

96. הבהירתי, כי אותה "הלוואה" שמר מוזס מבקש ליטול מהחברה, אינה בוגדר "הלוואה לכל מטרה" אלא בהלוואה שמטורת ברורה - לאפשר מר מוזס לקבל בפועל מהחברה את כספי השיפוי מראש, מקום בו, על פי עצת יועצי המשפטים, אסור לחברה לשפטו בשלב החליך הפלילי, ותוך עקיפת האיסור הגורף הקבוע בחוק החברות.

97. אכן, טענתי כי חניסיו לתקן את הוראות כתב השיפוי, על דרך ביטול ההוראה האוסרת העמדת מימון להוצאותיו של מר מוזס בשלב החליך הפלילי, וביקעת ההוראה חדשנה, הפוכה ומונוגדת, הוא, עצצת יועצבי המשפטים, ניסיו פסול, בוטה וחסר תום לב לעקוּף ולהתנות על הוראות הקוגנטיות שבחוק החברות, ובהתאם לסע' 264(א) - הוא חסר כל תוקף לחייבין.

98. בנוספ', במסגרת המכתב מיום 10.5.20 השבתי על טענות שונות שעלו במסמך קלינמן, תוך שטענתי כי בהתאם לעצצת יועצבי המשפטים, נוכח העכשווי של כתב השיפוי, אשר אושר בחברהפה אחד אך בשנת 2016 ואוסר השתתפות בהוצאות המשפטים בשלב החליך הפלילי, תומך בעמדתי האморה ומלמד, כי גם אלו שניסחו ואישרו את כתב השיפוי המקורי, החזיקו בעמדה משפטית דומה, במוועד האישור.

99. עוד הוסיףתי, כי העובדה שפטאות ה"עמדה" השתנתה, ערבת פтиחת משפטו הפלילי של מר מוזס, רק מעידה על חוסר תום הלב המובהק בו נגוע המהלך כולם.

100. הוסיףתי לאזכיר את הוראות סע' 263(1) ו-(2) לחוק החברות, אשר על פי עצצת יועצבי המשפטים קובלות, כי "לא יהיה תוקף... לחלטת דירקטוריון המתירה לשפות נושא משרה, בשל כל אחד מלאה: (1) הפרת חובות אמוניים, למעט לעניין שיפוי וביתוח בשל הפרת חובות אמוניים כאמור בסעיף 261(2); (2) הפרת חובת זהירות שנעשתה בכונה או בפיזות, למעט אם נעשתה ברשות בלבד".

101. על יסוד אלו הבהירתי, כי בהתאם ליעוץ משפטי שקיבلت, המעשים החמורים שביצע לכארה מר מוזס, בגיןם הוא מואשם בעבירות הבטחת והצעת השוחד, עלולים על פני הדברים כהפרות של חובות האמוניים והזהירות בהם מחויב מר מוזס. גם מטעם זה, על פי עצצת יועצבי המשפטים, אין ביכולתה של החברה לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של מר מוזס, כمبוקש על ידו.

102. מעבר לכל האמור, הבהירתי כי גם אם אכן היה מדובר בהלוואה גרידא (ולא בהלוואה חלף שיפוי), הרי שבטרם אישורה - על דירקטוריון החברה לבחון האם העמדת ההלוואה משרתת את טובת החברה, וכן לבחון את יכולת ההחזר של הלואה (לרבבות במקרה לחובות עבר שלו לפני החברה), ואילו בטוחות ביכולתו להעמיד להבטחת הפירעון ועוד. לאחר בחינות אלו, היה על דירקטוריון לקבוע האם הסכומים המבוקשים הם סבירים, מה סכומה הכלול של ההלוואה (ולא לתת "شيخ פתוח"), ואת תנאייה - לרבות גובה הריבית שתשולם בגינה ובת่องנות להשבתה.

103. עוד הזכירתי, כי כל המידע הנדרש לבחינת העניין, טרם נמסר לכל הדירקטורים. בהתאם, נכוון למועד המכתב האמור, ובהתאם ליעוץ משפטי שקיבلت, אין ביכולתם של הדירקטורים לקיים דיון מלא ומיודע בהצעת התיקון וה haloah שעל הפרק.

104. בנוספ' הבהירתי, כי לאור שורת האירועים והחלטות החריגות שמר מוזס ביקשקדם בחברה ולאור סיירובו להסביר לשאלותיי ביחס למצבו הכלכלי, קיים חששכבד ביחס ליכולת הפירעון של מר מוזס וקיימות תהיות בדבר יכולתו להשיב לחברת כספים שהוא חייב לה ואו שיהיה חייב לה. משכך, על פי יעוץ משפטי שקיבلت, מוטלת על כל הדירקטורים ההוראה לבחון היטוב ועל בסיס מידע מלא, כל החלטה ביחס להעמדת ההלוואה ו/או מימון למר מוזס מהחברה. ברור, כי במידה שמר מוזס לא יהיה מסוגל לפרוע את

כל חובותיו לחברה בסופו של יומם, הרי שעל פי ייעוץ משפטי שקיבלי, הדירקטוריים שנותנו יד להוצאה הכספיים שלא כדין מקופת החברה, יהיו אחראים בגין כל הנזקים שייגרמו בשל כך לחברה.

105. **ביחס להחזר ההוצאות מן הארץ**, הבהרתי במכtab מיום 20.5.20, כי על פי ייעוץ משפטי שקיבלי, האירוע שקבע כי מר מוזס לא היה זכאי לשיפוי או להשתתפות החברה בהוצאות המשפטית בשלב החקירה הפלילית, **ברורו** - בעצם הגשת כתוב האישום נגדו. לפיכך - עתה - על מר מוזס להשיב לחברה **אלטר** את הסכומים שביהם נשאה החברה עד לשלב זה, במלואם (שכן, ממילא, על פי עצת יועציו המשפטיים, ניתן היה לשפותו רק לאחר שיווחת שלא להעמידו לדין, בשעה שבפועל קרה ההיפך).

106. **על הכל, ובלי קשר לאיסור בדיון לשפות בהליך פלילי בטרם זיכוי, על פי ייעוץ משפטי שקיבלי, בסוג העבירות והמעשים המដיחסים לממר מוזס בכתב האישום, אי אפשר בכלל לשפות (גם במקרה של זיכוי).** זאת מכיוון שהעבירות המដיחסות לממר מוזס כלל לא קשורות לביצוע תפקידיו בחברה ובעיתון והבטחותיו במסגרת הצעת השודח, לא נועדוקדם את החברה במסגרת תפקידו (אלא באו להעשיר את כסו כבעל מנויות בכך שיחסום באופן בלתי חוקי מתחילה).

ב.ג. ישיבות הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה בדבר תיקון כתוב השיפוי

107. ביום 20.5.20 התקיימה ישיבת הדירקטוריון. **לא** קיבלי ולו פרט מידע אחד מבין הפרטים שביקשתי טרם היישיבה, אליה התייצבו כל הדירקטורים.

108. גם במהלך הישיבה, כל טענותי ודרישותי לקבלת מידע נדחו לאחר יד.

109. לאחר דיון שהתקיימים בתיקון המבוקש בכתב השיפוי, ההחלטה בדבר תיקון כתוב השיפוי **התתקבל** (3 ג' 1) - **כאשר גם מר מוזס מצביע בעד התיקון המבוקש!**

110. **בד**, אושר לממר מוזס הוצאת כספים נוספת מהחברה בתקיף של מיליון שקלים נוספים (ובעצם בלתי מוגבל), **ואף מבלי שהובהר כיצד התיקון וההלוואה משרותים את טובת החברה.**

111. בין יתר, הדברים שנאמרו ואשר ניתן להגדירים כ"שיעוריים" בתמיכה בהצעה, היו דברי גב' נוף מוזס שטענה, כי היא מאמינה בלב שלם כי מר מוזס יזכה; ודברי עזה"ד פילוסוף שטען, כי החברה צריכה "למן ולומר תודה" לממר מוזס ולמעשו בחברה ולאשר לו את הסכום הנחוץ לשם הגנתו.

112. עזה"ד פילוסוף - הדירקטוריון מטעם הבנק - אף הוסיף כי לגישתו מר מוזס הונע מהចורך לעשות כל פעולה בשם "הגבלת או עצירת השיגנון הנקרא חינמוני" [הכוונה - לעיתון המתרחשה - ישראל היום].

113. מכל מקום, כאמור, במסגרת ספירת קולות המצביעים בישיבה, **נספר גם קולו של מר מוזס**, מבין אלו שתמכו בהצעת התקיקון. זאת, תוך אימוץ חוות' המשפטי הקודמת שנייתה על ידי עזה"ד קלינמן (וכן ע"י פרופ' עמיר ליכט), אשר גורסת, כי מר מוזס (בעל זכויות הרוב בדירקטוריון ובאסיפה הכללית) רשאי להצביע בדירקטוריון ביחס לכל עסקת בעלי עניין שהוא מנחהקדם לטובתו.

ב.ד. ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 - ההחלטה תוקף ההתקשרות של החברה

עם מר מוזס בשמונה שנים נוספות שהתקבלה במהלך

114. כאמור לעיל, בסדר היום שפורסם לקראת ישיבת הדירקטוריון [נספח 16 לעיל], נקבע כי במהלך צפיו להתקיים דיון בעניינים השונים שביקשתי לעלות על סדר היום, במכtab מחייבים 27.4.20 ו- 7.5.20 -

וביניהם נושא בחינת אופן איתורו של מנהל עסקים ראשי לחברה, לאור סיוםה של תקופת ההתקשרות
שבין מר מוזס לחברה.

115. למרות שהנושא היה על סדר היום, הרי **שבמהלך הישיבה המשיבים סירבו** לקיים דין בנושא, בטענה
מראש שמר מוזס הוא היחיד המסוגל והרואוי להוביל את החברה גם בעתיד.

116. חלף זאת, במהלך הישיבה פתאום '**על אף'** מסמך שלא הוגג קודם לכן - הסכם בן עמוד אחד, המאריך את
תקופה של ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה, **בשםונה שנים נוספות!**

העתק טיווח ההסכם שהוגגה **בפני ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20** המאריכה את ההתקשרות שבין מר
מוזס לחברה **בשםונה שנים נוספות**, מצ"ב **בדף 17 לצחירות זה.**

117. התקשתתי לעיין בהסכם ולאשרו במקומו. נגלה לי, כי ההסכם קובע שתוקפו ימשיך להתקיים גם אם
חלילו יורשע מר מוזס בדיון ויושת עליו עונש מאסר בפועל. עוד ההסכם קובע, כי במקרה שבו יבצר מר
מוזס להמשיך בתפקידו בתקופה המוארcta, הרי שהצדדים ינסו להגיע להסכמה, לבוטה ביחס לתגמול
החווי ("היאנו – גם מהכלא ימשיך מר מוזס להכתב לעיתון הכל, אלא אם העיתון "יגיע אליו להסכמות"
לשביות רצונו).

118. מובן שסירבתי לקיים דין במשמעות האמור, **אולם סירובי נחתה.**

119. בניסיון להניע את המשיבים לאישור העסקה החrigה (אשר משמעותה הינה התחייבות כספית בסך של
עשרות מיליוני שקלים של החברה למר מוזס), סקרתי **בפני הדירקטוריון** את היזדרותה העקבית של
קבוצת ידיעות אחראנות בהובלו של מר מוזס בעיקר בשנים האחרונות; דרשתי כי הדירקטוריון יבחן
חלופות אחרות, טרם אישור הארכת ההתקשרות לתקופה של **שםונה שנים נוספות**, טענתי, כי מר מוזס
מהווה נטול על החברה; ועוד.

120. לאחר שהמשיבים **סירבו** לדון בטעונתי, **ועמדו על אישור ההסכם בו במקומם**, הצעתי כפשרה לאשר בשלב
הראשוני את הארכת ההתקשרות בלבד יותר משנה אחת בלבד, במלבד, במקרה יכול הדירקטוריון לבחור את
המשך ההתקשרות, יוכל לבדוק חלופות ואולי אף עד אז יתברר לאן נושבות הרוחות, שכן משפטו של מר
מוזס עומד להיפתח ביוםים הקרובים. **אך הכל לשווה.**

121. בסוף של דבר, למروת שהחלה האמורה לא עדמה כלל על סדר יומה של **הישיבה**, למרוות **לא הוגג**
המידע המיניימי הנדרש לשם קיום דין בה, **הדירקטוריון לא בוחן חלופות**, **ואף לא התקיים דין בדבר**,
המשמעות וההשלכות הכלכליות של העניין על החברה או על טובתה, המשך ההתקשרות אושר (לכוארה),
תוד שמר מוזס עצמו מצביע על האישור.

122.שוב, הגברת נוף מוזס (שלא במופטי) תמכה כמובן. אבל יחד איתה נציג בנק הפעלים תמן בהחלטה
שמשעה עלויות שכר של **עשרות מיליוני שקלים** לחברה, הנפרשות על תקופה של 8 שנים, תוד שהוא מונע
כל דין. גם העבודה שלאדם במצב של פשיטת רגל אסור בכלל לכהן כמנהל בהתאם לתקנון החברה לא
הביאה למחשבה נוספת. בהקשר החכבה האמורה, מעניין יהיה להבין האם בנק הפעלים הוא הננהנה
העיקרי מאותם **עשרות מיליוני שקלים** של שכר (שאלה שהעלתי כאמור, פעמי אחר פעם, זוכתת לקשר
שתיקה מוחלט).

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 הכולל את הערות המבוקש **לפרוטוקול**, מצ"ב **בדף 18**
لتצהיר זה.

123. מתוך ניסיון למנוע צעדים חד צדדיים מצדו של מר מוזס, ביום 18.5.20 פניתי לסמכות הכספי של החברה, ודרשתי כי ימנע מההעביר כספים לעורכי דין של מר מוזס או אליו באופן אישי, מכוח החלטות האמורות, וזאת עד לאחר אישור ההחלטה כדין במוסדות החברה.

העתק פניתי לסמכות הכספי של החברה מיום 18.5.20, מצ"ב כנספח 19 לתצהיר זה.

ב.3.ה. המאורעות לאחר ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20

124. לאחר שבמסגרת ישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20 התיאמרו המשיבים לאשר את שתי החלטות, ומכוון שallow עדין כפופות לאישור האסיפה הכללית, הרי שבימים 14.5.20 פנו בעלי המניות מבית האב יודקובסקי במכבת ליו"ר הדירקטוריון ולמנכ"ל בנק הפועלים.

העתק מכתב בני משפחת יודקובסקי ליו"ר דירקטוריון ומנכ"ל בנק הפועלים, מיום 14.5.20, מצ"ב כנספח 20 לתצהיר זה.

125. בעקבות המכתב החליטו כונשי הנכסים מטעם הבנק להתערב בהחלטת הדירקטוריון מיום 11.5.20.

126. ביום 18.5.20 שלחו כונשי הנכסים מכתב לכל הדירקטורים בו התייחסו לחוסר סבירות שתי החלטות שהמשיבים התיאמרו לאשר, באופן הבא :

"2.2 הארכת תקופה העסקתו של מר מוזס לשמונה שנים נראית עינויו, לפחות לכואורה, בנסיבות העניין, ארוכה מאד, והיא מקבעת את החבורה לתקופה ארוכה מהסביר. אמ衲ת איינו מודעים לשקל ואלטריא של הדירקטוריון בשקל את שקל, אבל לנו, הח"מ, התקופה נראית ארוכה מאד (ארוכה מדי).

ומענין לעניין באותו עניין. המשך הסכם העסקה לתקופה סבירה צריך לעניות דעתנו להתייחס גם "לפיל שבחר", זההינו להתייחס לכתב האישום התלו依 ועומד נגד מר מוזס. לעניות דעתנו נכון לאפשר לדירקטוריון, חלק אינטגרלי מהסכם הארכת העסקתו, להפסיק את כהונתו של מר מוזס או לשנות מתנאיו, אם ובכל שיורשע ובהתחשב בפסק הדין שיפסק.

2.3 אשר לשינוי הוראת השיפוי בתקנון, לא בחנו את הסוגיה המשפטית ובמידת הצורך נבדוק אותה. אך מכל מקום, רצוי - (א) במקרה שיהיה צורך להזכיר את "ה haloאה השיפوية" שתינתן, אם יוחלט לתייה, סכום ההחזר יוחזר לחברת בתוקן זמן מוגדר, שיהיה ברור שיש מקורות לפירעונה ושניתן יהיה לקזזה גם מתנאי העסקתו; ו- (ב) סכום הה haloאה השיפوية יהיה סביר ומקובל."

העתק מכתב כונשי הנכסים לחבר דירקטוריון החברה, מיום 18.5.20, מצ"ב כנספח 21 לתצהיר זה.

127. ביום 21.5.20 נשלח מכתב תשובה מטעם בעלי המניות מבית האב יודקובסקי לכונשי הנכסים, הדברبعد עצמו, בו סקרו את האירועים האחרונים, והבהירו כי הם דורשים כי כונשי הנכסים ו/או בנק הפועלים לא יתנו יד לפגיעה בחברה ו/או בשווי מנויותיה.

העתק מכתב התשובה של בעלי המניות מבית האב יודקובסקי לכונשי הנכסים מיום 21.5.20, מצ"ב כנספח 22 לתצהיר זה.

128. בין לבין, לפטע פתאום, בעקבות התערבות כונשי הנכסים, קיבלתי זימון לשיבת דירקטוריון נוספת - בה היו אמורות להעלות שוב לדין חדש שתי החלטות של הפרק.

129. והוא אומר - כאשר אני הוא זה אשר זעק ביחס לחוסר סבירות ההחלטה של הפרק, זעקותי נופלות על אוזניים ערלות, תוך שהמשיבים טוענים, כי המבקש פועל ממניעים פסולים וכי אין כל פסול בעסקאות האמורות.

אולס, כאשר כוונת הנכסים מטעת בנק הפועלים מטעב בניהול החברה, הרי שדי ב'יתהiot' ביחס לטביעות העסקאות (תוך התעלמות גורפת מהשורח חוקיות), כדי שיתר הדירקטורים יחלטו להתכנס ולנסות לרפא את הצללים.

130. על פי עצת יוצאי המשפטים, המדבר בהתנהלות אסורה, שמצוינה על קיומו של שיתוף פעולה האסור על פי חוק בין מר מוזס, גב' נופך מושג ונציגי בנק הפועלים בחברה.

131. המדבר באותו שיתוף פעולה, השורר בין אותם הגורמים כבר שנים, ואשר מוביל אותם פעמי לאחר פעם לנסות ולאשר בדירקטוריון החברה שורה של עסקאות בעלי עניין בין מר מוזס לחברה, בגין גמור לטובת החברה, רק כדי לשרת את גחמותו וצריכיו הפיננסיים המיידים של מר מוזס - בין היתר - לצורן פירעון חובותיו הכספיים לבנק הפועלים.

132. מכל מקום, ישיבת הדירקטוריון הנוספת נקבעה בתחילת ליום 21.5.20 ולאחר מכן נדחתה ליום 27.5.20.

133. ביום 23.5.20 פניתם לממשיבים ודרשתם לקבל מראש עד ליום 24.5.20 את כל הנוסחים של ההסכם ו/או המסמכים שברצון המשיבים לאשר בשיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 27.5.20.

העתק פנימי למשיבים מיום 23.5.20, מצ"ב כנספה 23 לתצהיר זה.

134. ביום 23.5.20 נפתח משפטו הפלילי של מר מוזס, בנוגע לפרשת "תיק 2000".

135. ביום 25.5.20 קיבלתי את סדר יומה של ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 27.5.20. נכתב כי על סדר היום שני נושאים : (1) דיון חדש בנושא אישור הסכם התעסוקה של ארנון מוזס ותיקון כתבי השיפוי, בעקבות מכתבם של כונשי הנכסים מיום 20.5.2020; (2) שונות.

136. אל סדר היום צורף הנושא המוצע וה"מתוקן" של הסכם חידוש ההתקשרות בין מר מוזס לחברה, שביקשו המשיבים לאשר בישיבה מיום 27.5.20.

137. עיון בהסכם האמור לעלה, כי המשיבים הותירו בו תקופת ההתקשרות המוצעת כשהיא ריקה - עם רווח ריק למילוי!! ר' סע' 1 לטוותה הסכם שהועברה לעיינו:

"הסכם העבודה 2005 מוארך זהה עד ליום _____ ("תקופת ההארכה"), בכפוף תנאים המפורטים להלן".

העתק סדר היום שנשלח ביום 25.5.20, יחד עם הנושא המוצע וה"מתוקן" של הסכם חידוש ההתקשרות בין מר מוזס לחברה, מצ"ב כנספה 24 לתצהיר זה.

138. ביום 25.5.20 פנתה למשיבים בכתב נסף, בו הבחרתי, כי בהתאם ליעוץ משפטים שקיבלת, שיתוון הפעולה בין המשיבים, בכל הקשור להחלטות המתקבלות בדירקטוריון החברה הינו אסור על פי חוק. בנוסף, שבתי על טענותיי בדבר אי חוקיות ההחלטה של הפרק, תוך שבסוף הדברים טענתי, לכך :

"אתמול נפתח ההליך הפלילי נגד מר מוזס (ואחרים). גם העובדה שמר מוזס מואשם בהליך הפלילי בעבירות חמורות של הצעת השוחד והבטחת השוחד, תוך ניסיון לשחרר בכו העיתונאי של העיתון היא מהותית ורלוונטיות לשתי החלטות שלל הפרק.

החברה אינה פועלת בתחום העמדת הלהבות. ודאי שלא לנאים בעבירות פליליות חמורות. ודאי וודאי שלא בחולה לשיפוי אסור על פי דין.

בנוסף, לדעת מרשי, בעת הנוכחות ולאור האישומים החמורים בהם מואשם מר מוזס, לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי טובת החברה אינה לאשר את חידוש כהונתו של מר מוזס בתפקידו בחברה ובעיתון, לא ליום, לא לשנה ובוודאי שלא לשמונה שנים.

במצב הדברים הנוכחי החלטה היחידה שיכולה להתקבל בדירקטוריון לטובת החברה, הינה החלטה על הפסקת ההתקשרות מול מר מוזס (עד ובכפוף לניכוי שמו) ועל חיבורו בהשבת מלאה הכספיים שכבר נטל מהחברה בעבר, שלא כדין, לצורך מימון הוצאותיו המשפטיות בשלב החקירה הפלילית [המדובר בכספיים שוגם הם ניטלו מהחברה שלא כדין - ambil שהוצאותם אושרה כנדרש בדיקטוריו החברה, וכאשר היום - בעקבות הגשת כתוב האישום נגדו - ברור כי מר מוזס לא היה זכאי לקבלם]."

העתק מכתב למשיבים מיום 20.5.25, מצ"ב בנספח 25 לתחair זה.

139. ביום 26.5.20 הועברה לעיוני חוות דעת נוספת התומכת כביכול בהצעת התקיקון של כתוב השיפוי - הפעם חוו"ד אשר הוכנה על ידי פרו' אסף חמדי. כפי שפורסם בבקשתה להן, גם לפי הנטען בחוו"ד זו – החלטות שהתקבלו בישיבות הדיקטוריון מיום 20.5.11 ולאחר מכן – ביום 27.5.20 הן החלטות פסולות מן היסוד.

העתק הדוא"ל מיום 26.5.20 אליו צורפה חוות"ד פרופ' אסף חמדי, מצ"ב בנספח 26 לתחair זה.

ב.3.ו. ישיבת הדיקטוריון מיום 27.5.20 – וההחלטה הפסולות הנוספות שהמשיבים התקיימו לקבב במסגרתה

140. ביום 27.5.20 התקיימה ישיבת הדיקטוריון הנוספת בחברה.

141. במהלך הישיבה שבתי ודרשתי, כי בטרם כל החלטה, תערך בדיקה ביחס למצבו הכספי של מר מוזס, על מנת לבחון האם הוא מצוי אכן במצב של חשלות פירעון והוא הולך לפרווע את חובותיו לחברת, תוך שוחהר כי לעניין זה רלוונטיות הן החלטה בדבר העמדת ה"הלוואה" למר מוזס חלף השיפוי, והן ההחלטה בדבר חידוש כהונתו בחברה.

142. בתגובה, עו"ד פילוסוף התנגד לדרישת והבהיר, כי הוא לעולם לא היה מבקש ממך מוזס לחשוף את מצבו הכלכלי, או את יכולתו לפרווע את חובותיו לחברת, לא חשוב ביחס לאייזו ההחלטה שתעלתה על סדר היום (imbihinut עוז"ד פילוסוף, מצבו הכלכלי של מר מוזס, איינו רלוונטי כאשר מעמידים לו הלוואה בסכום בלתי מוגבל ולא בטחנות, או כאשר ממנים אותו למנהל, דבר האסור אם מר מוזס אכן פושט רגל, ובכל מקרה חייב להיות שיקול מהותי הן במישור הלהואה והן במישור המינוי).

143. כזכור, טرس הישיבה האמורה, הועברה אליו טויפת הסכם מתוקנת לחידוש והארכת כהונתו של מר מוזס, כאשר משך התקופה בטיויטה היה ריק (ואזכור שבישיבה מיום 11.5.20 - אושרה תקופה של שמונה שנים).

144. במהלך הישיבה ביקשתי לדעת לאיזו תקופה מבקשים המשיבים להאריך את ההתקשרות עם מר מוזס. הדיקטור מטעם בנק הפועלים טען שהוא דבק בעמדתו – 8 שנים, אבל מוכן לקבל גם תקופה קצרה יותר אם כך תוצע. חזרתי על עמדתי לפיה אסור לדיקטוריון להאריך את כהונתו של מר מוזס, אפילו ביום אחד. הגברת מרים נופך מוזס הציעה ל凱ר את תקופה שמונה השנים שכבר אושרה, ב"שנתיים-שלוש", דהיינו להאריך את הסכם ב- 5 או 6 שנים (!). מר מוזס הסכים "להסתפק" בחמש שנים!

145. שבתי וביקשתי מיתר המשיבים להשווות את קבלת ההחלטה, ולבחון חלופות אפשריות. המשיבים סיירבו ובו במקומות נערכה הצבעה, כאשר המשיבים כולם (כולל מר מוזס) מצביעים بعد חידוש והארכת הכהוננה של מר מוזס לחמש שנים נוספות (חלף שמונה השנים שאושרו בישיבה מיום 11.5.20). אני התנגדתי בהצבעה.

146. **ביחס לתיקון כתוב השינוי, עזה"ד שרון קלינמן** הציגה בפני הדיקטוריון מודיע לגישתה מזובר בתיקון המתיאש עם הוראות החוק.

147. עזה"ד קלינמן אף הוסיפה והסבירה - כי לגישתה - בעת קרות איירוע שיפוי ולצורך הוצאת כספים בפועל מהחברה מכוח כתוב השיפוי - די באישורו של כתוב השיפוי. אין צורך להעלות את העניין לאישור הדיקטוריון, ואין צורך לבחון את הסכומים ואו את סבירותם, בכל פעם שבה נושא המשרה מבקש להוציא כספים מהחברה מכוח כתוב השיפוי. לגישתה - בחינת סבירות הסכומים יכולה להיות ברמה הפעולית של החברה, ואין צורך לקבל את אישור הדיקטוריון בכך. עזה"ד קלינמן התייחסה להערכתי ביחס לכך שאין זה הגיוני שמר מוזס מאשר לעצמו את השיפוי וסבירותו, תוך שטענה כי "זו לא הצעה גרועה כל כך".

148. ביקשתי לדעת, מה סך הסכומים שבהם נשאה החברה עד לאותו היום, כהשתפות בהוצאותיו המשפטיות של מר מוזס.

149. בתגובה נמסר לי שוב **בעל פה**, כי מזובר בסך כולל של 1,350,000 ש"ח שייצאו מהחברה לצורכי **מיומו הכספיות המשפטיות של מר מוזס, רק בשלב התקירה הפלילית!!**

150. שבתי על טענותי בדבר חוסר חוקיות התקיקון, על חובת הדיקטוריון לבחון את כל הפרמטרים הרלוונטיים טרם אישור מתן "הלוואה" נוספת בסכומי עתק מהחברה למיר מוזס, על כך שאין כל מקום לשיפוי של מר מוזס על מעשייו שאינם קשורים כלל למילוי תפקידו, ועל החובה של מר מוזס להסביר את הכספיים שהוציא מהחברה, בגין שלב החקירה הפלילית. אולם כל טענותיי נדחו.

151. בסופו של דבר, הועלה העניין להצבעה.

152. המשיבים כmobן הציבו פה אחד بعد ההצעה, תוך שמר מוזס שוב משתתף בהצבעה. אני התנגדתי, ובכך נסתיימה הישיבה.

153. הינה כי כן, בישיבת הדיקטוריון מיום 27.5.20 התיימרו המשיבים לקבל את שתי החלטות המהוויות הבאות:

153.1 החלטה בדבר חידוש והארכת תוקף ההתקשרות שבין מר מוזס לחברה לחמש שנים נוספות;

153.2 החלטה בדבר תיקון כתוב השיפוי, כך שבניגוד למצוות הקאים, מר מושס יהא רשאי לכפות על החברה לשאת בחזאותיו המשפטיות גם בשלב החליך הפלילי ועוד טרם זיכוין, בכיסות של "הלואה" פתוחה. בבזורך אגב, אשר גם למר מושס למשוד כספים מהחברה, מכוח כתוב השיפוי, מבלי לאשר את המשיכות ואו את סבירותו בדירקטוריון החברה.

ב.4. סירובם של המשיבים לדען נזק האדיר שמר מושס הסב לחברה במסחר בחזיות עתידיים/מטבעות

154. כאמור לעיל, חלק מהתיקונים שהוכנסו לתקנון החברה בהתאם לפסק הדין שנייתן בפרשת הקיפוה הקודמת, גם נקבעה בתקנון זכותו של כל דירקטור להעלות נושאים על סדר יומו של הדירקטוריון [סע' 67 ט' לתקנון החברה].

155. בעניינו, מזו תקופה ארוכה שאני מנסה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון מספר החלטות, אשר קיבלנו (או לפחות - קיומ הדין בהן) תשרת את טובת החברה באופן מובהק.

156. בין יתר העניינים שאני מנסה להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון, מצוי עניין מינו של מומחה כלכלי חוקר שיבחן את הנזקים שמר מושס גרם לחברה במסחר בחזיות עתידיים/מטבעות.

157. לעניין זה יוסבר, כיnodע לי שבשנים עברו, מר מושס עשה שימוש בכספי החברה במסגרת מסחר בגוזרים ובחזיות עתידיים (בין היתר על שער ריבית ומטבעות זרים), בסכומים אדיירים, והוביל לכך שהחברה איבדה ומחקה כתוצאה מאותו מסחר, סכום אסטרונומי. משחקי ההימורים של מר מושס עלו לקבוצת ידיעות אחרונות סכום בלתי נתפס של כמעט מיליארד ש"ט!

158. למייב הבנתי, העובדה שמר מושס ביצע את המסחר האמור מאחוריו בג הדירקטוריון, ואף גובה הנזק שנגרם לחברת ולקבוצה בעקבותיו, כל אין שינויים בחלוקת.

159. ראיתי, ועודני רואה, בחימורים הפרועים שעשה מר מושס בכספי החברה מסווגת התנהלות רשלנית ונואשת ביותר מצד מר מושס. עצמתי ממש עת התגללה הדבר, אך בחררתי להבליג.

160. הדברים השתנו באחת (והפכו חמורים בסדרי גודל) עת חשף מר רביב דרוקר שלמר מושס יש חוב עצום אישי כלפי בנק הפועלים.

161. או אז, הבנתי, כי באותה העת ממש (ובזמן שמר מושס מהמר עם כספי החברה) "נווצר" למר מושס במקביל גם חוב אישי אדיר לבנק הפועלים - המוערך במאות מיליון שקלים. למייב ידיעתי, מר מושס ביצע במקביל מסחר בחשבונו האישים, כאשר המסחר האמור בוצע באמצעות מערכות וחשבונות שנוהלו בין השאר בבנק הפועלים. באחת עליה בי החשד שמעשו של מר מושס אינם בהכרח רק "רשות" איומה.

162. יצוין, שגם כאשר מר מושס הודה ודיווח דרך המשנה למנכ"ל דאז – מר ינון אנגל לחבר הדירקטוריון לכל הפתחות לי) שסחר בכספי החברה מאחוריו גם והסביר את הנזק העצום, הוא הסביר את החוב האישי שנוצר לו כלפי בנק הפועלים בסמוך לאותם המועדים ואת העובדה שככל הנראה הימר במקביל גם מכיספו האיש.

163. ויובהר, עצם העובדה שמר מושס סחר במקביל מעלה שאלה כיצד בחר ליחס כל הימור (לעצמיו או לחברת). גם לא מן הנמנע שמר מושס בחר בדיעבד או אפילו השתמש בכספי החברה כדי לחלץ את עצמו מפזיציות מפסידות (או "לשפרו"). זה בדיק מה שבקשת שייבדק על ידי בודק אובייקטיבי, כמפורט להלן.

164. אלא שאני נתקל בקשר שתיקה מוחלט. מר מוזס מסרב לענות (לפניהו בעל פה ובכתב), הגברות נופך מוזס "זעמת" שאני בכלל מעז לשאול על כך, ובמוה גם הדירקטוריון מטעם בנק הפעלים. השיא הוא בתקשות מול הבנק (שמסרב לענות וטוען שכלל רק כנס הנכסים עסוק בחברה), ובמקביל לתקשות מול כונס הנכסים (שטוען, בעל פה ובכתב) שהוא כלל לא יודע האם מר מוזס הינו יכול של בנק הפעלים והאם קיים חוב (שלא לדבר על מקורו).

165. אני סבור שאם לא היה חוב לבנק הפעלים או לא היה מסחר פרטיאי מקביל, מישחו מהגורמים היה אומר לי שאני פשוט טועה. השתקה הרוועת מלמדת כי המציאות נראה אחרת.

166. בצר לי, לאור הסירוב להסביר, מזה תקופה ארוכה ביותר שאני מנשה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון החברה החלטה בדבר מינוי מומחה כלכלי אחר אשר יבחן את הנسبות היוצרות של הנזק האדיר האמור.

167. ברור לי, מה שאמור להיות ברור כמפורט לעיל: לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי **עצמם הבדיקה**, **משרתת את טובת החברה**. אם תוכאות הבדיקה יעלו כי לחברה עומדת עילית תביעה טוביה נגד מר מוזס ואו בנק הפעלים ואו כל גורם אחר שהייה מעורב ביצירת הנזק האסטרונומי האמור שנגרם כתוצאה מהמסחר בחזקים העתידיים, אז החברה תוכל לפעול בעניין לשם הטבת נזקה. אם יתגלה כי לא עומדת לחברה עילית תביעה טוביה בעניין זה, אזו ניתן יהיה לנחות את שמו של מר מוזס מהפרשנה.

168. למרות כן, לאחר שדנו פעמי אחד ודחו הצעתי לבחון את ביצוע הבדיקה, בטענה שיש להם אמון מלא במר מוזס והבדיקה עלולה להזיק לחברה, פעמי אחר פעמי, מר מוזס - יחד עם המשיבים 2-3 מסכימים את קיום הדיון האמור, וחוסמים יחד כל דיון על הפרשה בדירקטוריון החברה, הם טוענים כולם מה אחד, שבકשתי להעלות את העניין סדר היום כברណה ונחתה ואין סיבות חדשות המחייבות דיון חוזר בבקשת האמורה.

169. כך למשל היה כבר בישיבת דירקטוריון שנערכה ביום 18.12.20 במסגרתה ביקשתי, כי הדירקטורים יקיימו הצעעה בדבר ההחלטה האמורה.

170. באותו הפגישה, גם המשיב 3 - הדירקטוריון מטעם בנק הפעלים - התנגד לעצם ביצועה של כל בדיקה בעניין, הטיח טענות קשות בפניי על כך שכלל העוצתי לבקש כי מעשיו של מר מוזס יבחןו, ואף נתן ידו לפארסה שבמהלכה מר מוזס הצביע בעצמו נגד קיום הדיון על בדיקת התנהלותו שלו.

171. הדברים תועדו בזמןו והועלו על הכתב במסגרת מכתב התראה שנשלח מטעמי, ביום 18.12.27 אל המשיב 3, המדובר בעד עצמו.

העתק המכתב שנשלח מטעמי לעזה"ד פילוסוף ביום 18.12.27, מצ"ב כנספה 27 לתצהיר זה.

172. פעמי נוספת בה ניסיתי להעלות את עניין מינויו של החוקר הידועה בישיבת הדירקטוריון שנערכה ביום 12.3.19 - ישיבה אשר נערכה בסמוך לאחר הפרסום בתקשות אודות החלטת הייעץ המשפטי לממשלה להגיש נגד מר מוזס כתוב אישום בגין עבירות השוחד, בכפוף לשימושו.

173. קודם לישיבה האמורה, ביום 4.3.19 שלחתי מכתב דרישת לדירקטוריון החברה, במסגרתו ביקשתי לכנס ישיבת דירקטוריון דחופה אשר על סדר יומה החלטה בדבר השעייתו של מר מוזס מכל תפקידיו האופרטיביים בחברה וכן החלטה על מינוי מומחה כלכלי לבחינת נסיבות היוצרות הנזק שמר מוזס גרם לחברה בשל המסתור בחזקים עתידיים.

העתק מכתב הדרישת לכינוס ישיבת דירקטוריון שנשלח על ידי למשיבים ביום 19.4.3.19, מצ"ב כנספה 28 לתצהיר זה.

174. טרם הישיבה, אף פניתי בכתב לעוז"ד פילוסוף והפצרתי בו לבדוק ולחשוף את היקף חובו האישי של מר מוזס לבנק הפעלים וכן לשקלול שוב עמדתו ביחס להחלטה בדבר מינויו של רוע"ח חוקר כאמור.

העתק מכתב מטעמי לעוז"ד פילוסוף ביום 19.3.11, מצ"ב כנספה 29 לתצהיר זה.

175. הישיבה התקיימה ביום 19.3.12. והנה, גם במהלך ישיבה זו היה זה הדירקטוריון מטעם בנק הפעלים, אשר סייר בכללה להעלות להצבעה את עניין הבדיקה.

176. גם דברים אלו תועדו על ידי והועלו על הכתב. ביום 19.3.27 נשלח מאת בית האב יודקובסקי מכתב לדירקטוריון בנק הפעלים, במסגרתו נפרשה השתלשות האירועים החരיגה ביחס להנהלות נציגי הבנק הפעלים בחברה, ניתן תיאור מדויק של פעולות נציגי הבנק בדירקטוריון החברה אשר פוגעות (כך נטען) בטובת החברה, ואף הוכיח כי הבנק יהיה אחראי לכל נזק שיגרם לחברת ו/או לשוויה מנוייה, ככל שיגרם, כתוצאה מהנהלות נציגיו בחברה.

העתק המכתב שנשלח לדירקטוריון בנק הפעלים ביום 19.3.27, מצ"ב כנספה 30 לתצהיר זה.

177. גם בכתב שנשלח מטעמי למשיבים ביום 19.7.31, לקרأت ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 19.8.5, שבתי על דרישתי להעלות על סדר יומה של הישיבה, את עניין מינוי הבודק (צד עניינים נוספים).

העתק המכתב שנשלח מטעמי למשיבים ביום 19.7.31, מצ"ב כנספה 31 לתצהיר זה.

178. אולם, גם דרישת זו נדחתה - כדרך אגב - בזוא"ל שהתקבל אצלם ממכ"ל החברה (דא"ז) - בו פורסם סדר יום לישיבה שנקבעה ליום 19.8.5, אשר לא כלל את עניין מינוי הבודק. זוא"ל זה הוביל לשירוש התכתבויות, במהלךן הבהירתי את הדברים הבאים:

"גנו שלוּס,

למען הסדר הטוב, הנחייתו של גנו לכלול בסדר היום רק נושאים שלא הועלו בבקשתי שנמסרה לפני מתן הנהניה, כמו בתעמלות מבקשתי.

ברכה,

דוד

179. במסגרת התכתבות, פניתי שוב ישירות גם למר מוזס, בדרישה להוסיף את אותם נושאים נוספים שנזכרו בכתביהם ביום 19.7.31 לסדר יומה של הישיבה:

"גנו שלוּס,

בשביעיות לפני שהופץ סדר היום לישיבת הדירקטוריון שלחתי מכתב לינוּן
ולדירקטורים בו בבקשתי בין השאר להוסיף נושאים לסדר היום.
אני מבין שהוריות לינוּן להתעלם מבקשתי.

אני מזכיר לך שזכותי לבקש להעלות כל נושא שנראה לי על סדר היום.

마חר שבקשתי נמסרה בטרם הופץ סדר היום, לא הייתה לך כל הזכות להתעלם
מבקשתי.

אי לכך, אני מבקש שתוסיף את הנושאים שביקשתי לסדר היום לאלאר.

בברכה,

דוויד"

העתק שרשור הדוא"ל שהוחלף בין מנכ"ל החברה מר מוזס ביום 19.7.31, מצ"ב נספח 32 לתצהיר זה.
180. מר מוזס לא טרח אפילה לענות.

181. רק לאחר מכן, במסגרת ישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 19.8.5 הובטח לי כי בתוך ימים ספורים ישלח לדירקטורים זימון לשישיבת דירקטוריון אשר על סדר יומה יועלו העניינים על פדי דרישתי.

182. אולם, זימון כאמור לא נשלח עד ליום זה.

183. וiodגש. עניין זה מהוות דוגמה מובהקת לאיפה ואיפה הקאים בדירקטוריון החברה וליחס הקЛОקל המפללה והפוגעני לו אני זוכה, לעומת יתר הדירקטורים.

184. כאשר גבי נופך מוזס מבקשת להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון נושאים שונים, לרבות בקשרו אישיות שלה לקבלת תוספת שכיר חריגה המסתכמת בתוספת של מיליון שקלים מהחברה, הרי שהענין מתואם מיד עם מר מוזס, ומועלה על סדר היום לאלאר.

185. מנגד, כאשר אני מנסה להעלות על סדר יומו של דירקטוריון החברה עניין אשר אמרו לשרת את טובת החברה (ולא את טובתו האישית של מי מהדיקטוריים) המשיבים מתעלמים מכך ומנסים למסמס את הדרישה.

186. כאמור לעיל, בפועל התגלה לי מפרטים בעיתונות, כי לצד הנזק האדיר שמר מוזס גרם לחברת מהஸחר בחזושים עתידיים/מטרעות, הוא גם נותר חייב לבנק הזרים באופן אישי (בין אם באופן אישי ובין אם באמצעות חברות בשליטתו) סכומי עתק, אשר הוערכו בפרסומים בכ- 56.7 מיליון דולר!!! (נכון לשנת 2013) (ר' נספח 6 לעיל).

187. חובות אלו יכולים ללמד על הקשר וניהוד העניינים הקיים בין בנק הזרים לבין מר מוזס, בכל הקשור בהמשך כהונתו של מר מוזס בחברה, ובכל מקרה - מלמד מדוע גם נציגי הבנק בחברה מעוניינים למונע כל בדיקה בעניין.

ב.5. המשיבים מסרבים לחשוף בפניו מידע ומסמכים ביחס לחברת

188. לצד האמור לעיל, על דרך השגרה, המשיבים דוחים פעמי אחר פעמי את בקשוטי השונות לקבלת מידע ומסמכים ביחס לחברת ולמתרחש בה.

189. כך למשל, טרם הדיוון בתיקון בכתב השיפוי שיאפשר למר מוזס למשוך כספים לטובות הגנתו הפולילית, דרשתי לקבל לעיוני את הסכם שכיר הטרחה בין מר מוזס לבין פרקליטותיו, את היקפי הסכומים הנדרשים (כולל אסמכתאות) אך הפרטים והמסמכים לא נמסרו.

190. וכך למשל, בעבר דרשתי מספר רב של פעמים לקבל לעיוני את פרטי ומסמכי העסקה המהותית שמר מוזס ביקש לקדם בחברה ואשר נכרתה (אך לא יצאה אל הפועל) בין כונס הנכסים מטעם בנק הזרים לבין החברה - במסגרת מר מוזס רצתה כי החברה תרכוש את מנויותיה מכל בעלי המניות האחרים - פרט למר מוזס - אך שהוא יותר בעל המניות היחיד בחברה.

191. בין מטרות העסקה שהוכנו לקרהת כריית העסקה האמורה מצויות עבודות כלכליות שונות וחווות דעת בכל הנוגע לנכסים החברה ושוויה. **המדובר בעסקה, שהחברה צד לה, שככל הנראה כוללת את שיעבוד נכסיה המהותיים של החברה, ואשר בוודאות גובטה בערכות שווי כאמור.** ניתן לשער שהכנת המסמכים, העבודות הכלכליות והערכות השווי עלו לחברת סכומי עתק.

192. המשיבים סרבו בתוקף למסור לי את המסמכים, בזמן אמת.

193. גם לאחר שהעסקה כבר "נפלה" המשיבים סיירבו לבקשוטי לקבלת המסמכים. התירוץ שניתן היה כי מאחר שהעסקה כבר "נפלה", אין לי – **דיקטורי לחברת – זכות לראותם!!**

ר' דוגמאות להתקבויות שהחולפו ביחס לדרישות המסמכים מטעמי וביניהן – את מכתבה של עוזי קלינמן מיום 19.8.20 אשר נשלח מטעם המשיבים בمعנה לבקשת **מקצועי העסקה**, שם נמסר כי אין זכאי לקבל את המסמכים והמידע, המצח"ב בנפשך 33 לתצחריר זה.

194. כאמור לעיל, בבקשתו לקבל גם את מלא המידע, הנתונים והמסמכים הרלוונטיים מהחברה ו/או ממר מושס ביחס למחזיקים עתידיים שביצעו מר מושס באמצעות החברה וכיספה, וכן מידע בכל הנוגע למחזיק שביצעו מר מושס בעצמו ובസפו במקביל. המשחר יצר כאמור נזק עצום לחברה, אבל לטעם יתר הדיקטורים אין לי זכות לקבל את המידע.

195. **הסתרת המידע** בכל הנוגע **למצבו הכלכלי של מר מושס וקשריו עם בנק הפועלים** – מעל כל ההתנהלות המתואמת בבקשת זו מרחפת הסתרת שתי עובדות בסיסיות, אשר יש בהן כדי להשפיע על בתיינת ההתנהלות בצורה מובהקת.

195.1 מצבו הכלכלי של מר מושס: כל העבודות, החל מפרסום החוב האסטרטוני הפרטני לבנק הפועלים לפני כ-7 שנים (2013), בגובה של 56.7 מיליון דולר, דרך העבודה שכולם (מר מושס, בנק הפועלים, כונס הנכסים והדיקטורי מטעמו) מסרבים לומר האם אכן עדיין קיים חוב וכלה בלחץ היסטורי לאשר למר מושס הלוואות מהחברה בעשרות מיליון שקלים באישון לילה, **מצביעות על כך** שככל הנראה מר מושס הינו חייב במצב אקוטי וכנראה אף פושט רגל של ממש. כל להאמין שאם לא היה חוב, היה מר מושס או אחד מיתר הגורמים המעורבים אומר שפנות אין חоб. לעובדת קיומו של חוב עצום למר מושס יש השלכות עצומות בכל נושא המובא בבקשת זו. יש לכך חשיבות כאשר רוצים לתת לו בעת הלוואה נוספת במילוני שקלים לטובות ייצוג משפטי (כאשר כבר קיבל מעיל מיליון לפ) ויש לה חשיבות כאשר רוצים לתת לו להמשיך ולנהל בראשות עינוי את החברה והיעיון. דיקטוריון לא יכול לטמן ראשו בחול ולתתעלם מסוגיה זו כאשר מובאים לפני לאישור התקשרויות עם מר מושס.

195.2 מערכת היחסים בין מר מושס לבנק הפועלים: גם כאן כל העבודות, מצביעות על קיומו של חוב. קשה לראות כיצד אדם מוחק חוב של עשרות ואף מאות מיליון שקלים בתקופה קצרה (בפרט כאשר ידוע לי כמה כסף חולק למר מושס מהחברה שהיא נכסו המרכזי של מר מושס). **לפי יעוץ משפטiy שקיביתי**,קשר הזה יש חשיבות עצומה כאשר מאושרת עסקה מול מר מושס (הבנק רוצה שמר מושס ימשיך ליהנות מנעמעי החברה כדי לממן את החזר חובו), וגם כאשר מאושרת עסקה בין החברה לבין בנק הפועלים.

195.3 עוד – קשה להפריז בחשיבותו של גוף תקשורת כדוגמת קבוצת ידיעות אחרונות לבנק הפעלים ולקוחותתו. רק לדוגמה, סיקור אחד, או אפילו השתקה של מצב חירום של לקוחות של בנק הפעלים, יכול להיות שווה לבנק הפעלים סכומי אין קץ.

196. חרב העובדה שהדברים כל כך ברורים. כל הצדדים שותפים לקשר שתיקה. איש מהם, לא פותח את הקשר הగודי, ומספר לי, כדирקטורי בחברה, מה המצב לאשרו.

197. מהאמור לעיל עולה, כי במצב הדברים הנוכחי, המשיבים מסרבים שוב ושוב למסור ולגלוות בפניי מידע ומשמעותם ביחס לחברה, לפעלותה, לניהולה ולכיספיהם שהיא מוציאה. זאת, תוך פגעה בזכויותיי ובאופן הפוגע ביכולתי לפקד כדирקטורי בחברה.

198. עשיתי כל שביכולתו על מנת להימנע מנקייטה בהליך משפטני נגד המשיבים, ובכלל זה פניתי אליהם פעמים רבות בניסיון לגרום להם לתקן את דרכם ולקיים את הוראות הדין. אולם, ללא הועל.

199. בקשوتמי ודרישותמי לקבלת המידע כאמור נתקלות פעמי אחר עם בסירוב, ומשכך – לא נותרה לי כל ברירה אלא לפנות לבית המשפט הנכבד עניין, לשם עמידה על זכותי הבסיסית ביותר כדирקטורי – לעיין במסמכים החברה הדורושים לי לשם ביצוע תפקידי כדирקטורי בחברה.

ב.6. מר מוזס (או כל דירקטורי אחר בחברה) מנوع מהציביע ביחס לכל עסקה בה יש לו עניין אישי, והוראות סע' 278(ב) לחוק החברות אין חלות בענייננו

200. כאמור לעיל, בתמיכתם של המשיבים 3-2 מר מוזס אישץ לעצמו שיטה שמאפשרת לו לאשר בחברה כל עסקה בה הוא נגע בעניין אישי, וזאת מבליל שאף אחד מהארגנים של חברה יוכל למנוע אותה.

201. שיטה זו, הינה תולדת של פרשנות משפטית להוראות סע' 278(ב) לחוק החברות – הגורסת כי יש לפרש את התיבה "רוב הדירקטורים" הקבועה בסע' האמור – ככזו אשר חלה גם על דירקטורי אחד המחזיק במעלה 50% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון.

202. בדרך זו, מר מוזס (המחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון) מציביע בדירקטוריון بعد כל עסקת בעלי עניין שהוא מבקש לקדם, ולאחר מכן (עמ' סע' 278(ג)) מאשר את אותה העסקה גם באסיפה הכללית – אשר גם בה הוא מחזיק ברוב זכויות ההצבעה.

העתק חלק מהתכונות שהוחלפו בין הצדדים בעניין הפרשנות המשפטית שהומצאה על ידי המשיבים, על מנת לאפשר למר מוזס להציביע בכל הצבעה בקשר לעסקאות בעלי עניין, בחן הוא נגע אישית, מצ"ב בנספח 34 לתצהיר זה.

203. בהתאם ליעוץ משפטי שקיבلت, כתוצאה מפרשנות זו, נשלת מהדירקטוריון היכולת לבקר, לבדוק או לדון בעסקאות בעלי עניין שמר מוזס מבקש לקדם כך שהוא הופך למein יחותמת גומי לכל גחמותיו על פי יעוץ המשפטיים, פרשנות זו של המשיבים את הוראות סע' 278 לחוק החברות, ונגDATA AT LASHON החוק הפשוטה והברורה, נוגדת את הרצינליים שבלב הפרק ביחס לאישור עסקאות בעלי עניין, נוגדת את היסטוריות ההצבעות בחברה (בכל פעם שהועלתה לדירקטוריון החלטה בה למר מוזס היה עניין אישי, הוא לא טען כי הוא רשאי להצביע לגביה, אלא לאחר הדיון יצא ולא השתתף בהצבעה), ואך נוגדת את ההיגיון הפשט שמאחורי הוראות החוק. לעניין זה אזכיר, כי בעבר דירקטוריון החברה דן בשורה של עסקאות בהן היה למר מוזס עניין אישי.

204. בכל אוטם מקרים בעבר, מר מוזס הציג את העסקה המוצעת לאישור הדירקטוריון ואז גננע מהצבע בישיבה, ביחס לאישורה של אותה העסקה.
205. בכל אוטם הצבעות מר מוזס לא השתתף בהצבעה ומילא מעולם לא טען, כי הוא רשאי להצביע בחוק לאישור עסקאות בהן יש לו עניין אישי, או כי יש להעביר את ההכרעה לאישור האסיפה הכללית.
206. כך היה למשל ביום 7.8.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר את תנאי הפרישה של אחותנו של מר מוזס - גב' תמר מוזס-בורוביץ' מהחברה, לאחר שזו מכירה את מנויותיה בחברה למך אליו עד פישמן (ברשותו).
207. במסגרת הדיון שהתקיים בדירקטוריון החברה על תנאי פרישה אלו, הבהירו מר מוזס ומר פישמן שכיהם באותה העת דירקטורים בחברה (לצד מר עודד מוזס, גב' נופר מוזס ומר דב יודקובסקי), כי הם נטלו על עצמם אחריות כלפי גב' תמר מוזס-בורוביץ' ביחס לתנאי הפרישה, ועל כן יש להאותם כבעלי עניין אישי ביחס להחלטה לאשרם (קרי - שני דירקטורים 'גנעים' מתוך חמישה חברי דירקטוריון).
- לאור העניין האישי האמור, ביקשו מר מוזס ומר פישמן שלא להשתתף בהצבעה, והותירו את ההחלטה בעניין ליתר הדירקטורים.
- העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 7.8.1998 בה נידונו תנאים הפרישה של גב' תמר מוזס-בורוביץ', מצ"ב כנספה 36 לתצהיר זה.
208. וכך היה גם ביום 8.9.1998 כאשר דירקטוריון החברה התבקש לאשר עסקה רכישה עצמאית של מנויות החברה, אשר חוזקנו בידי חברת גלעד בע"מ, אשר הייתה בשליטתו של מר מוזס, ואשר חברה כספים שונים למר דב יודקובסקי.
209. לפי מידע שנמסר לנו, טרם אישורה של העסקה, הון מר מוזס והן מר יודקובסקי הצהירו על קיומו של עניין אישי ביחס לעסקה (שוב- שני דירקטורים 'גנעים', שהחזיקו ברוב זכויות ההצבעה, מתוך חמישה חברי דירקטוריון סה"כ), ובהתאם לא נטלו חלק בהצבעה עליה.
- העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 8.9.1998 בה נדונה עסקת רכישת מנויות חב' גלעד בע"מ, מצ"ב כנספה 37 לתצהיר זה.
210. כאמור, מדובר בדגימות בלבד, המבahirות כי בעבר, גם כאשר מר מוזס החזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון והיה נגוע בעניין אישי ביחס להחלטה מסוימת שבמסמכת הדירקטוריון לאשרה, הוא לא השתתף בהצבעה, וזאת שלא טען כי יש להעביר את ההחלטה לאישור האסיפה הכללית.

זהושמי, זו חתימתו ותוון תצהיר אמת.

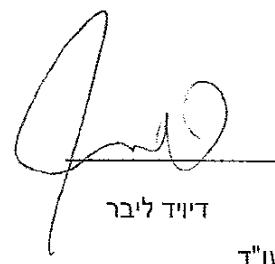
דיביד לייבמן

הריני מאשר, כי ביום 8.6.20 בשעה 00:16 הופיע לפניי, דוד ליבר, נושא ת.ז. מס' 1644321, שזווהה על ידי
וומוכר-לי אישית ו/או כלשהו קבוע בהתאם להגדרת כלל 14(ג) לכללי לשכת עורכי הדין (אטיקה מקצועית),
התשמ"ז-1986.

ההופעה לפניי בוצעה באמצעות הייעודות חזותית אשר מתועדת עצמו, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי
הציג, עת הצהרתי מושא האימונות לפניי והוא מצהיר לפניי כי הוא מצוי במדינת ישראל בזמן החותימה
והאימונות וכי הוא מסכים לתייעד החזויתי ועשית השימוש בו.

לאחר שהזהרתי את המצהיר, כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא
יעשה כן, אישר הנ"ל את נכונות הצהרתי אשר הוצגה לי במלואה במסגרת הייעודות החזויתית וחתום עליה
מולן.

לידון כהן, עו"ד
פינט, וילנסקי, אברמן, כהני
משרב אורכי, עו'
לירון לברמן,

דוד ליבר
עו"ד